

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2026/805

z dnia 30 marca 2026 r.

w sprawie zmiany dyrektywy 2000/60/WE ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, dyrektywy 2006/118/WE w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu oraz dyrektywy 2008/105/WE w sprawie środowiskowych norm jakości w dziedzinie polityki wodnej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 28 lipca 2010 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ uznało, że prawo dostępu do bezpiecznej i czystej wody pitnej oraz urządzeń sanitarnych jest prawem człowieka niezbędnym do pełnego cieszenia się życiem i korzystania ze wszystkich praw człowieka. Aby z prawa tego można było w pełni korzystać w Unii, państwa członkowskie powinny poprawić dostęp do czystej wody i urządzeń sanitarnych, w szczególności dzięki poprawie jakości zarówno wód powierzchniowych, jak i podziemnych wykorzystywanych do poboru wody pitnej poprzez wdrożenie dyrektywy 2000/60/WE ⁽³⁾ oraz poprzez skuteczne wdrożenie dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 ⁽⁴⁾ i (UE) 2024/3019 ⁽⁵⁾.
- (2) Zanieczyszczenie chemiczne wód powierzchniowych i wód podziemnych stanowi dla środowiska wodnego zagrożenie, którego skutkami mogą być m.in. toksyczność ostra i toksyczność przewlekła dla organizmów wodnych, akumulacja substancji zanieczyszczających w ekosystemie oraz utrata siedlisk i różnorodności biologicznej; zanieczyszczenie to stanowi również zagrożenie dla zdrowia ludzkiego. Ustalenie środowiskowych norm jakości przyczynia się do osiągnięcia celu w zakresie zerowego poziomu emisji zanieczyszczeń na rzecz nietoksycznego środowiska.
- (3) Według sprawozdania Europejskiej Agencji Środowiska pt. „Stan zasobów wodnych w Europie w 2024 r.” w 2021 r. państwa członkowskie zgłosiły, że około 90 % obszaru jednolitych części wód podziemnych ma dobry stan ilościowy, a około 75 % – dobry stan chemiczny, natomiast 40 % jednolitych części wód powierzchniowych miało dobry lub bardzo dobry stan ekologiczny, a 38 % – dobry stan chemiczny. Jak określono w 7. sprawozdaniu Komisji z realizacji (2024) w ocenie trzeciej edycji planów gospodarowania wodami w dorzeczu stwierdzono, że powody tego stanu rzeczy są różnorakie. W odniesieniu do stanu chemicznego, niektóre pozytywne tendencje są maskowane historycznymi, powszechnie występującymi zanieczyszczeniami rtęcią i innymi wszechobecnymi związkami, wykazującymi zdolność do bioakumulacji i toksycznymi substancjami, lub przysłaniają je nowe wyzwania związane z pojawiającymi się nowymi zanieczyszczeniami. W odniesieniu do stanu ekologicznego, nastąpiła pewna poprawa niektórych elementów biologicznych dotyczących jakości. Jednak rzeki, jeziora i wody przybrzeżne w Unii nadal podlegają znacznej presji i nawet gdy podejmowane są skuteczne środki, w ramach prowadzonego monitorowania postępy mogą nie być widoczne w perspektywie krótkoterminowej, ponieważ przyroda potrzebuje czasu na poprawę swojego stanu.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 22 lutego 2023 r. (Dz.U. C 146 z 27.4.2023, s. 41).

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 24 kwietnia 2024 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia 17 lutego 2026 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2000/60/oj>).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 435 z 23.12.2020, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2020/2184/oj>).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/3019 z dnia 27 listopada 2024 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. L, 2024/3019, 12.12.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/3019/oj>).

- (4) Ogólnie rzecz biorąc, wnioski z przeprowadzonej w 2019 r. oceny adekwatności (*ang. fitness check*) dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE, 2006/118/WE⁽⁶⁾, 2007/60/WE⁽⁷⁾ i 2008/105/WE⁽⁸⁾ (zwanej dalej „oceną adekwatności”) wskazują, że dyrektywy te są zasadniczo odpowiednie do zakładanych celów, choć pewne ich elementy mogłyby zostać poprawione. Z wniosków tych wynika, że w ujęciu ogólnym dyrektywy doprowadziły jak dotąd do zwiększenia ochrony jednolitych części wód i lepszego zarządzania ryzykiem powodziowym. Zwraca się w nich też jednak uwagę, że obecnie ponad połowa wszystkich europejskich jednolitych części wód jest objęta wyłączeniami na podstawie dyrektywy 2000/60/WE, co wskazuje, że zrealizowanie w wyznaczonych terminach celu polegającego na osiągnięciu dobrego stanu wód stanowi dla państw członkowskich bardzo duże wyzwanie, a szczególnie problematyczne jest spełnienie środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych. Ponadto w ocenie adekwatności stwierdzono, że wolne postępy w osiąganiu celów tych dyrektyw można m.in. przypisać powolnemu wdrażaniu tych aktów, częściowo ze względu na brak wystarczających zasobów finansowych, a także niewystarczające ujęcie celów środowiskowych w przepisach sektorowych.
- (5) Jak stwierdzono w ocenie Komisji z dnia 4 lutego 2025 r. na temat wdrożenia dyrektywy 2000/60/WE, przeprowadzonej w oparciu o trzecią aktualizację planów gospodarowania wodami w dorzeczu przygotowanych przez państwa członkowskie, zasoby wodne Unii nadal podlegają silnej presji w wyniku strukturalnego niewłaściwego gospodarowania tymi zasobami, niezrównoważonego użytkowania gruntów, zmian hydromorfologicznych, zanieczyszczeń, zmiany klimatu, zwiększonego zapotrzebowania na wodę i urbanizacji. Najbardziej znaczące presje na wody powierzchniowe we wszystkich państwach członkowskich składających sprawozdania, w porządku malejącym pod względem wartości procentowej dotkniętych danym zjawiskiem jednolitych części wód, to: zanieczyszczenia spowodowane depozycją atmosferyczną, zmiany hydromorfologiczne wynikające z odwadniania i nawadniania dla rolnictwa, energii wodnej, ochrony przeciwpowodziowej, żeglugi lub zaopatrzenia w wodę pitną oraz zanieczyszczenia pochodzące z rolnictwa. W przypadku wód podziemnych największą presję stanowią: zanieczyszczenia rozproszone pochodzące z rolnictwa (pozostałości pestycydów i nawozów), a w dalszej kolejności: pobór wód do celów zaopatrzenia ludności w wodę, rolnictwo, przemysł i inne. Reagowanie na te połączone presje ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia zrównoważonego gospodarowania wodami i ich ochrony. Wymaga to stosowania zintegrowanych podejść promujących ograniczanie zanieczyszczenia u źródła, remediację istniejącego zanieczyszczenia, restytucję ekosystemów, wdrażanie technologii oszczędzających wodę i innych zrównoważonych praktyk we wszystkich sektorach. Państwa członkowskie powinny wzmocnić koordynację między polityką wodną a politykami sektorowymi, aby ograniczyć negatywne skutki dla zasobów wodnych i wspierać działania na rzecz osiągnięcia dobrego stanu ekologicznego, ilościowego i chemicznego wód zgodnie z dyrektywą 2000/60/WE.
- (6) Zgodnie z art. 191 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) polityka Unii w dziedzinie środowiska opiera się na zasadzie ostrożności oraz na zasadach działania zapobiegawczego, naprawiania szkody w pierwszym rzędzie u źródła i na zasadzie „zanieczyszczający płaci”.
- (7) Działając na rzecz osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony środowiska oraz wdrażając Plan działania na rzecz zerowej emisji zanieczyszczeń określony w komunikacie Komisji z dnia 12 maja 2021 r. dotyczącym „Drogi do zdrowej planety dla wszystkich: Europejski Plan działania na rzecz eliminacji zanieczyszczeń wody, powietrza i gleby”, Unia powinna wziąć pod uwagę różnorodność sytuacji w różnych regionach Unii, wpływ na bezpieczeństwo żywnościowe, produkcję żywności i przystępność cenową żywności, a także zdrową i zrównoważoną dietę.

⁽⁶⁾ Dyrektywa 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu (Dz.U. L 372 z 27.12.2006, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/118/oj>).

⁽⁷⁾ Dyrektywa 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim (Dz.U. L 288 z 6.11.2007, s. 27, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2007/60/oj>).

⁽⁸⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie środowiskowych norm jakości w dziedzinie polityki wodnej, zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy Rady 82/176/EWG, 83/513/EWG, 84/156/EWG, 84/491/EWG i 86/280/EWG oraz zmieniająca dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 84, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2008/105/oj>).

- (8) Komunikat Komisji z dnia 11 grudnia 2019 r. dotyczący Europejskiego Zielonego Ładu określa strategię Unii na rzecz zapewnienia do 2050 r. neutralnej dla klimatu, czystej gospodarki o obiegu zamkniętym, poprzez optymalizację gospodarowania zasobami przy jednoczesnym minimalizowaniu zanieczyszczenia. Komunikat Komisji z dnia 14 października 2020 r. dotyczący „Strategii w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności na rzecz nietoksycznego środowiska” oraz planu działania na rzecz eliminacji zanieczyszczeń odnoszą się do konkretnych aspektów Europejskiego Zielonego Ładu związanych z zanieczyszczeniem. Inne szczególnie istotne i uzupełniające polityki przedstawione są w komunikatach Komisji z dnia 16 stycznia 2018 r. w sprawie europejskiej strategii na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym, z dnia 19 lutego 2020 r. w sprawie kształtowania cyfrowej przyszłości Europy, z dnia 19 lutego 2020 r. w sprawie europejskiej strategii w zakresie danych, z dnia 20 maja 2020 r. w sprawie strategii „od pola do stołu” na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego, z dnia 20 maja 2020 r. w sprawie unijnej strategii na rzecz bioróżnorodności 2030 – Przywracanie przyrody do naszego życia, z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie strategii farmaceutycznej dla Europy z dnia 17 listopada 2021 r. w sprawie strategii UE na rzecz ochrony gleb 2030 – Korzyści ze zdrowych gleb dla ludzi, żywności, przyrody i klimatu i z dnia 4 czerwca 2025 r. w sprawie Europejskiej Strategii odporności gospodarki wodnej.
- (9) Cele polegające na osiągnięciu dobrego stanu wód i zapewnienie dostępności wody mają charakter przekrojowy i często nie są realizowane w wystarczająco spójny sposób. Zrównowazona gospodarka wodna powinna być uwzględniana we wszystkich politykach Unii dotyczących sektorów wykorzystujących wodę.
- (10) W dyrektywie 2000/60/WE ustanowiono ramy dla ochrony śródlądowych wód powierzchniowych, wód przejściowych, wód przybrzeżnych oraz wód podziemnych. Ramy te obejmują zidentyfikowanie substancji priorytetowych spośród tych, które przedstawiają na poziomie Unii znaczące ryzyko dla środowiska wodnego lub za jego pośrednictwem. W dyrektywie 2008/105/WE ustanowiono ogólnounijne środowiskowe normy jakości dla 45 substancji priorytetowych wymienionych wcześniej w załączniku X do dyrektywy 2000/60/WE oraz dla ośmiu innych substancji zanieczyszczających, które były już regulowane na poziomie Unii przed wprowadzeniem tego załącznika decyzją nr 2455/2001/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (*). W dyrektywie 2006/118/WE określono obowiązujące w całej Unii normy jakości wód podziemnych odnoszące się do azotanów i substancji czynnych zawartych w pestycydach, a także kryteria ustalania krajowych wartości progowych dla innych substancji zanieczyszczających w wodach podziemnych. W dyrektywie określono również minimalny wykaz 12 substancji zanieczyszczających i wskaźników zanieczyszczenia, w odniesieniu do których państwa członkowskie muszą rozważyć, czy należy ustalić krajowe wartości progowe. Normy jakości wód podziemnych określono w załączniku I do dyrektywy 2006/118/WE.
- (11) Należy zapewnić, aby zaprzestano zrzutów, emisji oraz strat priorytetowych substancji niebezpiecznych lub ich stopniową eliminację zgodnie z odpowiednim harmonogramem, a w każdym razie nie później niż 20 lat po tym, jak dana substancja priorytetowa zostanie wymieniona jako niebezpieczna w części A załącznika I do dyrektywy 2008/105/WE. Harmonogram ten powinien mieć zastosowanie bez uszczerbku dla stosowania bardziej rygorystycznych harmonogramów określonych we wszelkich innych mających zastosowanie przepisach Unii.
- (12) Umieszczenie substancji w części A załącznika X do dyrektywy 2008/105/WE lub w załączniku I lub części B załącznika II do dyrektywy 2006/118/WE rozważa się na podstawie oceny ryzyka, jakie stwarzają one dla ludzi i dla środowiska wodnego. Do kluczowych elementów tej oceny należą: wiedza na temat stężeń substancji w środowisku, w tym informacje zgromadzone w ramach monitorowania listy obserwacyjnej, wiedza dotycząca toksyczności substancji, jak również ich trwałości w środowisku, zdolności do bioakumulacji, mobilności, rakotwórczości, mutagenności, toksyczności reprodukcyjnej i potencjału zaburzania funkcjonowania układu hormonalnego.
- (13) Komisja przeprowadziła przegląd znajdującego się wcześniej w załączniku X do dyrektywy 2000/60/WE wykazu substancji priorytetowych zgodnie z art. 16 tej dyrektywy i art. 8 dyrektywy 2008/105/WE, a także przegląd wykazów substancji znajdujących się w załącznikach I i w części B załącznika II do dyrektywy 2006/118/WE zgodnie z jej art. 10 i w świetle nowej wiedzy naukowej stwierdziła, że należy w tych wykazach wprowadzić zmiany poprzez: dodanie nowych substancji, ustanowienie środowiskowych norm jakości lub norm jakości wód podziemnych dla tych nowo dodanych substancji, dokonanie przeglądu środowiskowych norm jakości dla niektórych istniejących substancji w świetle postępu naukowego oraz ustanowienie środowiskowych norm jakości dla fauny i flory lub osadów w odniesieniu do niektórych istniejących i nowo dodanych substancji. Komisja zidentyfikowała również dodatkowe substancje, które mogą akumulować się w osadach lub faunie i florze, oraz wyjaśniła, że należy prowadzić monitorowanie trendów w zakresie takich substancji w osadach lub faunie i florze. Przeglądy wykazów substancji oparto na szeroko prowadzonych konsultacjach z ekspertami reprezentującymi służby Komisji, państwa członkowskie, grupy zainteresowanych stron oraz Komitet Naukowy ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska oraz Pojawiających się Zagrożeń.

(*) Decyzja nr 2455/2001/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 listopada 2001 r. ustanawiająca wykaz priorytetowych substancji w dziedzinie polityki wodnej oraz zmieniająca dyrektywę 2000/60/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2001, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2001/2455/oj>).

- (14) Aby skutecznie radzić sobie z większością substancji zanieczyszczających w całym ich cyklu życia, należy połączyć środki kontroli u źródła i środki „końca rury”, w tym – w stosownych przypadkach – w ramach etapów tworzenia chemikaliów, wydawania na nie zezwoleń lub ich zatwierdzenia, kontroli emisji podczas produkcji i stosowania lub w trakcie innych procesów oraz postępowania z odpadami. Ustanowienie nowych lub bardziej rygorystycznych norm jakości w odniesieniu do jednolitych części wód uzupełnia zatem inne przepisy Unii, które dotyczą lub mogłyby dotyczyć problemu zanieczyszczenia na co najmniej jednym z tych etapów, w tym dyrektywę 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁰⁾, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1907/2006⁽¹¹⁾ i (WE) nr 1107/2009⁽¹²⁾, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE⁽¹³⁾ i 2010/75/UE⁽¹⁴⁾, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012⁽¹⁵⁾ i (UE) 2019/6⁽¹⁶⁾ oraz dyrektywę (UE) 2024/3019, i jest z nimi spójne. Aby osiągnąć cele środowiskowe określone w art. 4 dyrektywy 2000/60/WE w sposób jak najbardziej racjonalny pod względem kosztów, Komisja i państwa członkowskie powinny w swoich działaniach i programach środków w miarę możliwości priorytetowo traktować środki kontroli u źródła, a także egzekwować ich wdrożenie. Należy zapewnić spójność między wszystkimi przepisami unijnymi i krajowymi dotyczącymi emisji zanieczyszczeń u źródła, aby zmniejszyć zanieczyszczenie do poziomów, które nie są już uważane za szkodliwe dla zdrowia i naturalnych ekosystemów.
- (15) Nowe dowody naukowe wskazują na znaczące ryzyko związane z szeregiem innych – oprócz tych już regulowanych – substancji zanieczyszczających występujących w częściach wód. W ramach dobrowolnego monitorowania substancji per- i polifluoroalkilowych (PFAS) oraz produktów farmaceutycznych wykryto szczególnie problem w przypadku wód podziemnych. PFAS wykryto w ponad 70 % punktów pomiarowych wód podziemnych w Unii, a obowiązujące krajowe wartości progowe są wyraźnie przekroczone w znacznej liczbie miejsc. Podzbiór określonych substancji PFAS należy zatem dodać do wykazu substancji zanieczyszczających wody podziemne. W przypadku wód powierzchniowych kwas perfluorooktanosulfonowy (PFOS) i jego pochodne zostały już umieszczone w wykazie jako substancje priorytetowe, ale obecnie uznaje się, że inne PFAS również stwarzają ryzyko. Podzbiór określonych substancji PFAS należy zatem dodać do wykazu substancji priorytetowych. Zarówno dobrowolne monitorowanie w odniesieniu do wód podziemnych, jak i monitorowanie substancji z listy obserwacyjnej na podstawie art. 8b dyrektywy 2008/105/WE potwierdziły, że istnieje ryzyko dla wód podziemnych i wód powierzchniowych stwarzane przez szereg substancji farmaceutycznych, które w związku z tym należy umieścić, odpowiednio, w wykazie substancji zanieczyszczających w załączniku I do dyrektywy 2006/118/WE lub w wykazie substancji priorytetowych w załączniku I do dyrektywy 2008/105/WE. W odniesieniu do wód podziemnych, przy kolejnym przeglądzie Komisja powinna rozważyć uwzględnienie skumulowanego ryzyka związanego z substancjami farmaceutycznymi poprzez ustanowienie norm jakości dla sumy (sum) wybranych substancji farmaceutycznych, potencjalnie w oparciu o ich sposób działania. Z tego powodu do załącznika V do dyrektywy 2006/118/WE należy dodać pozycję „suma (sumy) wybranych substancji farmaceutycznych według sposobu działania”. W wodach powierzchniowych skumulowane ryzyko związane z estrogenowymi substancjami farmaceutycznymi powinno być przedmiotem monitorowania opartego na skutkach, a przy kolejnym przeglądzie Komisja, biorąc pod uwagę dane z bardziej aktualnego i bieżącego monitorowania substancji z listy obserwacyjnej, powinna rozważyć ustanowienie norm dla sumy (sum) wybranych substancji farmaceutycznych, potencjalnie w oparciu o ich sposób działania. Z tego powodu do załącznika III do dyrektywy 2008/105/WE należy dodać pozycję „suma (sumy) wybranych substancji farmaceutycznych według sposobu działania”. Komisja powinna również rozważyć ustanowienie norm dla substancji farmaceutycznych ogółem oraz odpowiednich metodyk ich monitorowania. Zachęca się również państwa członkowskie do monitorowania łącznej ilości PFAS („PFAS ogółem”) w wodach podziemnych z wykorzystaniem wytycznych przyjętych na podstawie art. 13 ust. 7 dyrektywy (UE) 2020/2184. Komisja powinna wziąć pod uwagę te wytyczne i wyniki uzyskiwane przez państwa członkowskie przy określaniu metody monitorowania PFAS ogółem konkretnie w wodach podziemnych, oraz zachęcać państwa członkowskie do jej stosowania. Komisja powinna dostosować tę metodykę monitorowania, aby ułatwić monitorowanie PFAS ogółem w wodach powierzchniowych i zachęcać państwa członkowskie do jej stosowania. Komisja powinna również rozważyć ustanowienie norm jakości w odniesieniu do PFAS ogółem w wodach podziemnych i wodach powierzchniowych przy okazji kolejnego przeglądu wykazów substancji zanieczyszczających zawartych w załączniku I do dyrektywy 2006/118/WE i załączniku I do dyrektywy 2008/105/WE.

⁽¹⁰⁾ Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 67, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/83/oj>).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywę Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1907/oj>).

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1107/oj>).

⁽¹³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów (Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 71, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/128/oj>).

⁽¹⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych i emisji pochodzących z chowu zwierząt gospodarskich (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2010/75/oj>).

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych (Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2012/528/oj>).

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie weterynaryjnych produktów leczniczych i uchylające dyrektywę 2001/82/WE (Dz.U. L 4 z 7.1.2019, s. 43, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/6/oj>).

- (16) Bisfenol-A należy dodać do wykazu substancji w załączniku I do dyrektywy 2008/105/WE i uznać za priorytetową substancję niebezpieczną. Dowody naukowe wskazują, że bisfenole inne niż bisfenol-A mają potencjał zaburzania funkcjonowania układu hormonalnego, a zatem zastąpienie bisfenolu-A innymi rodzajami bisfenoli może nie przynieść zamierzonych korzyści. Ponadto mieszaniny bisfenoli mogą stwarzać skumulowane ryzyko. Przy kolejnym przeglądzie Komisja powinna zatem dokonać ogólnego przeglądu wykazu bisfenoli i rozważyć ustanowienie środowiskowej normy jakości dla całkowitego stężenia bisfenoli („bisfenole ogółem”) lub przynajmniej dla sumy wybranych bisfenoli („suma bisfenoli”), w tym co najmniej bisfenolu-B i bisfenolu-S, na podstawie odpowiedniej metody monitorowania. „Suma bisfenoli” powinna zatem zostać ujęta w załączniku III do dyrektywy 2008/105/WE. Ponadto państwa członkowskie powinny zwrócić szczególną uwagę na to, czy określić i monitorować co najmniej bisfenol-B i bisfenol-S jako substancje zanieczyszczające specyficzne dla dorzeczcy, ewentualnie w stosownych przypadkach, i na to, by przekazywać dane zgodnie z art. 8 ust. 4 dyrektywy 2000/60/WE z myślą o zapewnieniu przy kolejnym przeglądzie możliwości dokonania odpowiedniej oceny ryzyka związanego z sumą tych bisfenoli i bisfenolem-A. Komisja powinna również rozważyć ustanowienie norm jakości dla „bisfenoli ogółem” i „sumy bisfenoli” w dyrektywie 2006/118/WE.
- (17) Biorąc pod uwagę, że wody podziemne są głównym źródłem wody pitnej w Unii, konieczne jest zapewnienie, by standardy jakości określone w dyrektywie 2006/118/WE wspierały osiąganie wartości parametrycznych określonych dla wody pitnej w dyrektywie (UE) 2020/2184. Chociaż harmonizacja norm dotyczących PFAS może być właściwym rozwiązaniem, ostatnio wykazano, że wartość parametryczna odnosząca się do sumy 20 PFAS, wymienionych w części B pkt 3 załącznika III do dyrektywy (UE) 2020/2184 nie jest zgodna z najnowszymi danymi naukowymi w odniesieniu do wykazu PFAS, które należy traktować priorytetowo, z toksycznością tych substancji oraz z różnicami w toksyczności między substancjami z tej rodziny. Wobec braku pełnego i ostatecznego porozumienia w zakresie norm dotyczących PFAS, określonych w załączniku I do dyrektywy 2006/118/WE określono normę jakości dla grupy 20 PFAS, wymienionych w części B pkt 3 załącznika III do dyrektywy (UE) 2020/2184, poprzez odniesienie do określonej w dyrektywie (UE) 2020/2184 wartości parametrycznej dla tej grupy w celu zapewnienia, by wszelkie zmiany w składzie tej grupy substancji lub wszelkie zmiany tej wartości zostały automatycznie włączone do dyrektywy 2006/118/WE. Aby uwzględnić najnowszą wiedzę naukową, w załączniku I do dyrektywy 2006/118/WE należy dodać normę jakości dla sumy czterech najbardziej problematycznych PFAS zgodnie z wartością zaproponowaną przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA). Z tego samego powodu, niezwykle ważne jest, aby jak najszybciej poddać przeglądowi i w stosownych przypadkach zmienić określone w dyrektywie (UE) 2020/2184 wartości parametryczne dla PFAS, a w przypadku ich zmiany dostosować również normy jakości określone w załączniku I do dyrektywy 2006/118/WE.
- (18) Biorąc pod uwagę toksyczność kwasu trifluorooctowego (TFA), jego trwałość i częstotliwość występowania w środowisku oraz jego liczne źródła, w tym w związku ze stosowaniem pestycydów zawierających PFAS i gazów chłodniczych zawierających fluor, niezwykle ważne jest, aby podjąć działania w związku z obecnością tego kwasu zarówno w wodach powierzchniowych, jak i podziemnych. Zatem w odniesieniu do wód powierzchniowych TFA należy włączyć do sumy 25 PFAS, dla których określono środowiskową normę jakości w załączniku I do dyrektywy 2008/105/WE. Przy okazji kolejnego przeglądu Komisja powinna rozważyć ustanowienie odrębnej środowiskowej normy jakości dla TFA w załączniku I do dyrektywy 2008/105/WE. W odniesieniu do wód podziemnych, Komisja powinna również rozważyć ustanowienie w załączniku I do dyrektywy 2006/118/WE normy jakości dla TFA, jako odrębnego wskaźnika lub w ramach sumy, z uwzględnieniem najnowszej wiedzy naukowej na temat TFA, w tym prac prowadzonych przez Europejską Agencję Chemikaliów (ECHA), EFSA i Światową Organizację Zdrowia (WHO). Należy również uwzględnić przyszłe zmiany dyrektywy (UE) 2020/2184.
- (19) Konieczne jest pozyskanie większej wiedzy na temat występowania, znaczenia i wrażliwości ekosystemów wód podziemnych, aby zapewnić im odpowiednią ochronę. Należy zatem zachęcać do prowadzenia dodatkowych badań naukowych, finansować je i wdrażać, a ich wyniki należy rozpowszechniać, i w razie potrzeby uwzględniać wraz z istniejącą wiedzą przy wdrażaniu lub zmienianiu dyrektyw 2000/60/WE i 2006/118/WE. Komisja powinna współpracować z państwami członkowskimi w ramach wspólnej strategii wdrażania dyrektywy 2000/60/WE, w celu ustanowienia metodyki identyfikacji ekosystemów wód podziemnych. Niezwłocznie po udostępnieniu wiarygodnej metodyki państwa członkowskie powinny ją w stosownych przypadkach stosować, a razie potrzeby ustanowić bardziej rygorystyczne normy w celu ochrony tych ekosystemów.

- (20) Dyrektywa 2000/60/WE wymaga, aby państwa członkowskie identyfikowały jednolite części wód wykorzystywane do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, monitorowały je i stosowały niezbędne środki zapobiegające pogorszeniu się ich jakości i pozwalające zredukować poziom uzdatniania wymaganego dla produkcji wody zdanej do spożycia przez ludzi. W tym kontekście mikrodrobiny plastiku zidentyfikowano jako stwarzające potencjalne ryzyko dla zdrowia ludzkiego, ale potrzeba więcej danych z monitorowania, aby potwierdzić konieczność ustanowienia środowiskowej normy jakości dla mikrodrobin plastiku w wodach powierzchniowych i podziemnych. Mikrodrobiny plastiku należy zatem umieścić na listach obserwacyjnych dla wód powierzchniowych i normy jakości dla wód podziemnych i monitorować je, gdy tylko dostępne będą odpowiednie metody monitorowania. W tym kontekście należy uwzględnić metodyki monitorowania i oceny ryzyka związanego z mikrodrobinami plastiku w wodzie pitnej, opracowane na podstawie dyrektywy (UE) 2020/2184.
- (21) Szacuje się, że w 2019 r. od 900 000 do 1,7 miliona zgonów na całym świecie można było przypisać infekcjom związanym z opornością na środki przeciwdrobnoustrojowe. Wyraża się też obawy dotyczące ryzyka rozwoju oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe w związku z obecnością w środowisku wodnym mikroorganizmów opornych na środki przeciwdrobnoustrojowe i genów oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe, ale działania monitorujące w tym względzie miały jak dotąd ograniczony charakter. Na listach obserwacyjnych dla wód powierzchniowych i podziemnych należy również umieścić odpowiednie wskaźniki dotyczące występowania, rozwoju lub przenoszenia oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe i monitorować te zjawiska, gdy tylko zostaną opracowane odpowiednie metody monitorowania. Jest to zgodne z przyjętym przez Komisję w czerwcu 2017 r. Europejskim planem działania „Jedno zdrowie” na rzecz zwalczania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe oraz z komunikatem Komisji z dnia 25 listopada 2020 r. pt. „Strategia farmaceutyczna dla Europy”, który również odnosi się do tego problemu.
- (22) Zarówno dyrektywa 2006/118/WE, jak i dyrektywa 2008/105/WE powinny zawierać załącznik z wykazem wybranych substancji, grup substancji i wskaźników, które Komisja powinna uwzględnić w kolejnym przeglądzie tych dyrektyw, w oczekiwaniu na opracowanie wiarygodnych metod monitorowania i odpowiednich norm jakości lub wartości progowych oraz na ostateczne potwierdzenie, że substancje te stwarzają ryzyko dla wód podziemnych lub wód powierzchniowych lub za ich pośrednictwem. W razie potrzeby potwierdzenie takie można by uzyskać poprzez włączenie substancji, grup substancji lub wskaźników do odpowiedniej listy obserwacyjnej.
- (23) Konwencjonalne chemiczne metody analityczne stosowane do monitorowania substancji na podstawie dyrektyw 2000/60/WE, 2006/118/WE i 2008/105/WE zasadniczo nie pozwalają na określenie skumulowanego ryzyka stwarzanego przez mieszaniny substancji. Biorąc pod uwagę rosnącą świadomość na temat znaczenia mieszanin, a tym samym na temat monitorowania opartego na skutkach przy określaniu stanu chemicznego, oraz mając na uwadze, że istnieją już wystarczająco solidne metody monitorowania opartego na skutkach w odniesieniu do substancji estrogenowych, państwa członkowskie powinny stosować takie metody monitorowania opartego na skutkach do oceny skumulowanych skutków działania substancji estrogenowych w wodach powierzchniowych w okresie co najmniej dwóch lat. Umożliwi to porównanie wyników opartych na skutkach z wynikami uzyskanymi konwencjonalnymi metodami monitorowania trzech estrogenowych substancji farmaceutycznych wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2008/105/WE. W tym celu Komisja powinna przyjąć akt wykonawczy określający specyfikacje techniczne dotyczące monitorowania substancji estrogenowych przy zastosowaniu metod monitorowania opartego na skutkach. Komisja powinna również opublikować sprawozdanie dotyczące porównania wyników uzyskanych z monitorowania opartego na skutkach z wynikami uzyskanymi przy użyciu metod konwencjonalnych. Analizę tę należy wykorzystać do oceny, czy metody monitorowania oparte na skutkach dostarczają danych wystarczająco rzetelnych i dokładnych, aby można było wykorzystywać te metody jako wiarygodne metody przesiewowe. Zaletą korzystania z metod przesiewowych byłoby umożliwienie objęcia skutków wszystkich substancji estrogenowych o podobnym działaniu, a nie tylko tych wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2008/105/WE; w wielu lokalizacjach metody te mogłyby również zastąpić monitorowanie poszczególnych substancji jedna po drugiej. Należy zdefiniować pojęcie wartości progowych opartych na skutkach. Należy zmienić definicję dobrego stanu chemicznego wód powierzchniowych w dyrektywie 2000/60/WE w celu zapewnienia, aby w przyszłości mogły one również obejmować wartości progowe, które mogą zostać ustalone do oceny wyników monitorowania opartego na skutkach.
- (24) Chociaż ryzyko stwarzane przez mieszaniny pestycydów jest do pewnego stopnia ujęte w dyrektywie 2006/118/WE w ramach normy jakości dla pestycydów ogółem, ryzyko stwarzane przez takie mieszaniny nie jest ujęte w dyrektywie 2008/105/WE. Aby przynajmniej częściowo uwzględnić to skumulowane ryzyko, należy ustanowić środowiskową normę jakości dla sumy pestycydów, które są już uwzględnione w wykazie substancji priorytetowych i które mają być monitorowane w wodzie, a ta norma powinna być uwzględniana przy ocenie stanu chemicznego. Z myślą o lepszym uwzględnieniu ryzyka związanego z mieszaninami w przyszłości Komisja przy kolejnym przeglądzie powinna rozważyć ustanowienie norm dla sumy (sum) wybranych pestycydów, potencjalnie w oparciu o ich sposób działania i ewentualnie obejmujących więcej pestycydów niż pestycydy wymienione indywidualnie w załączniku I do dyrektywy 2008/105/WE. Z tego powodu w nowym załączniku do tej dyrektywy należy uwzględnić pozycję „suma (sumy) wybranych pestycydów według sposobu działania”. Komisja powinna również rozważyć, czy przy ustanawianiu środowiskowej normy jakości dla pestycydów ogółem możliwe jest zastosowanie podejścia opartego na ryzyku popartego odpowiednią metodą monitorowania. Ponieważ określone w załączniku I do dyrektywy 2006/118/WE ogólne normy jakości wynoszące 0,1 µg/L dla poszczególnych pestycydów i 0,5 µg/L dla pestycydów ogółem w wodach podziemnych zostały ustanowione w latach 80. XX wieku i ograniczał je poziom czułości dostępnych w tym czasie metod analitycznych, normy te mogą nie zapewniać wystarczającej ochrony zdrowia ludzkiego lub środowiska. Komisja powinna zatem dokonać przeglądu tych wartości podczas następnego przeglądu wykazu substancji zanieczyszczających w wodach podziemnych.

- (25) W wyniku przeglądu wykazu substancji w części A załącznika I do dyrektywy 2008/105/WE Komisja zidentyfikowała szereg substancji, które mogłyby usunąć z wykazu, ponieważ nie stwarzają już w Unii powszechnego ryzyka dla środowiska wodnego lub za jego pośrednictwem. Ponieważ jednak substancje te nadal stanowią ryzyko w niektórych państwach członkowskich, należy włączyć je wraz z odpowiadającymi im środowiskowymi normami jakości do nowego załącznika do dyrektywy 2008/105/WE. Państwa członkowskie powinny nadal monitorować te substancje, jeżeli uznają je za substancje wzbudzające obawy na poziomie krajowym, regionalnym lub lokalnym, i odpowiednio stosować środowiskowe normy jakości. Niektóre inne substancje były brane pod uwagę, jeżeli chodzi o ich usunięcie z wykazu, ale zostały w nim utrzymane, ponieważ należy ustalić, czy ich stężenia wykazują tendencję spadkową. W przypadku niektórych z tych substancji monitorowanie na podstawie dyrektyw 2000/60/WE i 2008/105/WE przyczynia się również do wypełniania obowiązków w zakresie monitorowania wynikających z Konwencji sztokholmskiej w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych⁽¹⁷⁾ (zwanej dalej „konwencją sztokholmską”) podpisanej w Sztokholmie w dniu 22 maja 2001 r. i z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1021⁽¹⁸⁾.
- (26) Zgodnie z konwencją sztokholmską i rozporządzeniem (UE) 2019/1021 państwa członkowskie są zobowiązane do zapewnienia ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska przed trwałymi zanieczyszczeniami organicznymi. Państwa członkowskie są zobowiązane do monitorowania obecności trwałych zanieczyszczeń organicznych w środowisku zgodnie z art. 13 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) 2019/1021 wdrażającego wymogi art. 11 ust. 1 konwencji sztokholmskiej.
- (27) Do tej pory substancje zanieczyszczające specyficzne dla dorzeczy, których nie zidentyfikowano jako substancji priorytetowych na podstawie dyrektywy 2000/60/WE, podlegały krajowym środowiskowym normom jakości i zaliczono je do fizykochemicznych elementów jakości uzupełniających ocenę stanu ekologicznego wód powierzchniowych. W odniesieniu do wód podziemnych państwa członkowskie mogły również ustalić własne wartości progowe, nawet w przypadku syntetycznych substancji wytworzonych przez człowieka. Elastyczność ta doprowadziła do nieoptymalnych wyników pod względem porównywalności stanu jednolitych części wód między państwami członkowskimi oraz pod względem ochrony środowiska. Należy zatem zapewnić procedurę umożliwiającą uzgodnienie na poziomie Unii środowiskowych norm jakości i wartości progowych, które mają być stosowane w odniesieniu do tych substancji, jeżeli zostaną one zidentyfikowane jako wzbudzające obawy na poziomie krajowym, oraz ustanowić repozytoria stosowanych wartości progowych w załączniku II do dyrektywy 2006/118/WE i środowiskowych norm jakości w nowym załączniku do dyrektywy 2008/105/WE. Zharmonizowane środowiskowe normy jakości i wartości progowe powinny być stosowane przez państwa członkowskie wyłącznie przy ocenie stanu ich jednolitych części wód w obszarach dorzeczy, w których stwierdzono ryzyko związane z tymi substancjami.
- (28) Ponadto włączenie substancji zanieczyszczających specyficznych dla dorzeczy do definicji stanu chemicznego wód powierzchniowych zapewnia bardziej skoordynowane, spójne i przejrzyste podejście pod względem monitorowania i oceny stanu chemicznego jednolitych części wód powierzchniowych oraz powiązanych informacji podawanych do wiadomości publicznej. Ułatwia również bardziej ukierunkowane podejście do identyfikacji i wdrażania środków mających na celu zajęcie się wszystkimi kwestiami „związanymi z chemikaliami” w bardziej całościowy, skuteczny i efektywny sposób. Należy zatem zmienić definicje „stanu ekologicznego” i „stanu chemicznego” oraz rozszerzyć zakres definicji „stanu chemicznego”, aby obejmował również substancje zanieczyszczające specyficzne dla dorzeczy stanowiące dotychczas część definicji „stanu ekologicznego” określonego w załączniku V do dyrektywy 2000/60/WE. W związku z tym dyrektywą 2008/105/WE należy objąć pojęcie środowiskowych norm jakości dla substancji zanieczyszczających specyficznych dla dorzeczy oraz powiązane procedury. Nie należy uznawać, że stan jednolitej części wód pogorszył się tylko z powodu tej zmiany.
- (29) Mechanizmy list obserwacyjnych dla wód powierzchniowych i podziemnych mają na celu gromadzenie informacji na temat występowania i dystrybucji w środowisku wodnym substancji potencjalnie wzbudzających obawy, które do tej pory były słabo udokumentowane i w odniesieniu do których często nie są dostępne znormalizowane metody analityczne. Ponadto w przypadku substancji wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2006/118/WE i w załączniku I do dyrektywy 2008/105/WE metody analityczne dostępne na rynku nie zawsze pozwalają na osiągnięcie proponowanych norm jakości. Opracowanie nowych metod i monitorowanie większej liczby substancji, grup substancji lub wskaźników stanowi wyzwanie i powoduje wzrost kosztów, a także generuje potrzebę wzmocnienia zdolności administracyjnych w państwach członkowskich, zwłaszcza tych o mniejszych zasobach. Dlatego też ustanowienie wspólnego ośrodka monitoringowego umożliwiającego wypełnienie wymogów w zakresie monitorowania, na wniosek państw członkowskich, mogłoby pomóc im w realizacji tego trudnego zadania oraz zmniejszyć obciążenia finansowe i administracyjne. Komisja powinna ocenić możliwości ustanowienia, finansowania i funkcjonowania takiego ośrodka monitorowania. Korzystanie z takiego ośrodka powinno być dobrowolne, dostępne dla wszystkich zainteresowanych państw członkowskich oraz bez uszczerbku dla rozwiązań już wdrożonych na poziomie krajowym.

⁽¹⁷⁾ Dz.U. L 209 z 31.7.2006, s. 3, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2006/507/oj>.

⁽¹⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1021 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych (Dz.U. L 169 z 25.6.2019, s. 45, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1021/oj>).

- (30) W kilku wyrokach Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wyjaśniono pojęcie pogorszenia stanu. W związku z tym do dyrektywy 2000/60/WE należy wprowadzić definicję pogorszenia stanu. Jak określono w załączniku V do tej dyrektywy, stan jednolitej części wód powierzchniowych obejmuje zarówno jej stan ekologiczny, jak i chemiczny, a stan jednolitej części wód podziemnych obejmuje zarówno jej stan ilościowy, jak i chemiczny. Zamiast odwoływać się w definicji do każdego z tych elementów oddzielnie, należy po prostu wprowadzić odniesienie do załącznika V do tej dyrektywy. Jeżeli stan elementu jakości dla wód powierzchniowych oceniono jako „zły” lub „nieosiągający dobrego stanu” lub stan elementu jakości dla wód podziemnych oceniono jako „słaby” ulega dalszemu pogorszeniu, pogorszenie to należy również uznać za pogorszenie stanu jednolitej części wód.
- (31) Wyroki Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, w połączeniu z rozszerzeniami wykazów substancji oraz surowszymi normami dotyczącymi istniejących substancji zanieczyszczających sprawiły, że realizowanie zasady niepogarszania stanu określonej w dyrektywie 2000/60/WE stało się trudniejsze, w szczególności w odniesieniu do projektów, które mają negatywny krótkoterminowy wpływ na jednolite części wód, lub do projektów i działań, które mają negatywny wpływ na jednolite części wód ze względu na przenoszenie wód lub osadów zawierających substancje zanieczyszczające. W przypadku projektów mających negatywny krótkoterminowy wpływ na co najmniej jeden element jakości nie jest już wykrywalny upływie jednego roku lub, w przypadku biologicznych elementów jakości, po upływie maksymalnie trzech lat. W celu upewnienia się, że negatywny wpływ już nie występuje, państwa członkowskie powinny mieć możliwość korzystania z istniejących rozwiązań w zakresie monitorowania. Takie rozwiązania mogą jednak okazać się niewystarczające, na przykład gdy stan jest zwyczajowo określany w drodze ekstrapolacji lub jeżeli odnośne elementy jakości są odmienne od elementów uznawanych za najbardziej wrażliwe na typowe presje i wpływ, a zatem nie są regularnie monitorowane. W takich przypadkach weryfikację *ex post* należy przeprowadzić poprzez dodatkowe i dostosowane monitorowanie. W przypadku projektów lub działań mających negatywny wpływ na jednolite części wód ze względu na przenoszenie zanieczyszczonej wody lub osadów, stężenia substancji zanieczyszczających w źródłowej części wód mogą ulec zmniejszeniu, za to mogą wzrosnąć w przyjmującej części wód, mimo że nie nastąpi zmiana w ogólnym bilansie masy substancji zanieczyszczających. Działania takie obejmują rzuty zanieczyszczonej wody odprowadzanej z prac budowlanych lub przenoszenie osadów powstałych w wyniku pogłębienia w celu ochrony przeciwpowodziowej lub żeglugi i powinny być dozwolone pod warunkiem spełnienia szeregu kryteriów. Kryteria te powinny obejmować wymóg, aby podejmowane były wszystkie praktyczne kroki, w tym oczyszczanie, w celu złagodzenia niepożądanego wpływu, a przy tym że stan chemiczny przyjmującej jednolitej części wód jest już mniej niż dobry w odniesieniu do większości przenoszonych substancji, w szczególności w odniesieniu do substancji najtrwalszych i najbardziej zdolnych do bioakumulacji, takich jak PFAS, oraz że informacje dotyczące kryteriów i powody przenoszenia zostały podane w odpowiednim planie gospodarowania wodami w dorzeczu. Kryteria te mają na celu zapewnienie utrzymania ogólnego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska przewidzianego w dyrektywie 2000/60/WE. Przenoszenie zanieczyszczonej wody lub osadów nie powinno obniżać jakości zasobów wody pitnej, w związku z czym dla każdego punktu poboru wody pitnej należy ustanowić przylegającą strefę, w której wymaga się bardziej rygorystycznych środków ostrożności. Jeżeli państwa członkowskie ustanowiły już strefy ochronne na podstawie art. 7 dyrektywy 2000/60/WE lub art. 8 dyrektywy (UE) 2020/2184, strefy te mogą służyć temu celowi.
- (32) Transformacja ekologiczna i inne działania leżące w interesie publicznym, takie jak działania w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony, wymagają znacznych inwestycji w nowe technologie i w ich rozwój, co może być trudne do pogodzenia z celami dyrektywy 2000/60/WE, na przykład jeżeli potrzebne jest wydobywanie i wykorzystywanie surowców krytycznych skutkujące emisjami substancji wzbudzających rosnące obawy. Ważne jest, aby ocenić potencjalne ryzyko dla środowiska lub zdrowia ludzkiego stwarzane przez te substancje. Ocenę taką należy uwzględnić przy umieszczaniu substancji na listach obserwacyjnych. Równie ważne jest określenie potencjalnych konfliktów między tymi ogólnymi celami oraz opracowanie odpowiednich sposobów radzenia sobie z takimi konfliktami. Realizacja tych zadań będzie możliwa w ramach sprawozdania z wdrażania sporządzanego przez Komisję zgodnie z art. 18 dyrektywy 2000/60/WE.
- (33) W celu zapewnienia zharmonizowanego podejścia i równych warunków działania w Unii należy zgodnie z art. 290 TFUE przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów w celu zmiany załącznika II części A i C oraz załączników III i IV do dyrektywy 2006/118/WE w odniesieniu do wytycznych dotyczących ustalania wartości progowych przez państwa członkowskie; informacji, które mają być przekazywane przez państwa członkowskie, dotyczących substancji zanieczyszczających i wskaźników zanieczyszczenia, w odniesieniu do których ustalono wartości progowe; oceny stanu chemicznego wód podziemnych oraz identyfikacji i odwracania znaczących i utrzymujących się trendów wzrostowych.
- (34) Biorąc pod uwagę potrzebę szybkiego dostosowania do wiedzy naukowo-technicznej oraz zapewnienia zharmonizowanego podejścia i równych warunków działania w Unii w odniesieniu do procedury ustalania środowiskowych norm jakości dla substancji zanieczyszczających specyficznych dla dorzeczy, należy zgodnie z art. 290 TFUE przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów w celu zmiany części B załącznika II do dyrektywy 2008/105/WE.

- (35) W wyniku przeglądu wykazu substancji priorytetowych w części A załącznika I do dyrektywy 2008/105/WE stwierdzono, że kilka substancji priorytetowych nie wzbudza już obaw na poziomie całej Unii i w związku z tym nie powinny być nadal ujęte w tym załączniku. Substancje te należy zatem uznać za substancje zanieczyszczające specyficzne dla dorzeczy i umieścić je w nowym załączniku do dyrektywy 2008/105/WE wraz z odpowiadającymi im środowiskowymi normami jakości.
- (36) Aby zapewnić równe warunki działania w Unii i umożliwić porównywanie stanu jednolitych części wód pomiędzy państwami członkowskimi, należy zharmonizować krajowe wartości progowe dla niektórych wytworzonych przez człowieka syntetycznych substancji zanieczyszczających w wodach podziemnych. W razie potrzeby należy ustanowić wartości progowe na poziomie Unii dla substancji zanieczyszczających o pochodzeniu antropogenicznym lub dla produktów ich rozpadu lub rozkładu, pod warunkiem że te substancje zanieczyszczające i produkty rozpadu nie występują naturalnie w wodach podziemnych albo, jeżeli istnieją identyczne naturalne odpowiedniki, pod warunkiem że ich naturalne poziomy tła są co najwyżej niskie. Te wartości progowe powinny zostać ujęte w repozytorium zharmonizowanych wartości progowych dla występujących w wodach podziemnych substancji syntetycznych wytworzonych przez człowieka wzbudzających obawy na poziomie krajowym, regionalnym lub lokalnym w nowej części D załącznika II do dyrektywy 2006/118/WE. Należy wprowadzić zharmonizowaną wartość progową dla poszczególnych substancji farmaceutycznych, która ma być stosowana przez państwa członkowskie w odniesieniu do każdej farmaceutycznej substancji czynnej zidentyfikowanej jako stwarzająca ryzyko na poziomie krajowym, chyba że na poziomie unijnym lub krajowym została ustalona bardziej rygorystyczna norma lub wartość progowa dla danej substancji.
- (37) Wszystkie przepisy dyrektywy 2006/118/WE dotyczące oceny chemicznego stanu wód podziemnych powinny zostać dostosowane do wprowadzenia trzeciej kategorii zharmonizowanych wartości progowych w nowej części D załącznika II do tej dyrektywy, oprócz norm jakości określonych w załączniku I do tej dyrektywy oraz krajowych wartości progowych ustalonych zgodnie z metodologią określoną w części A załącznika II do tej dyrektywy.
- (38) Aby zapewnić skuteczny i spójny proces decyzyjny oraz rozwój synergii z pracami prowadzonymi w ramach innych przepisów Unii dotyczących chemikaliów, należy powierzyć ECHA stałą i jasno określoną rolę w zakresie ustalania priorytetów dotyczących substancji, które mają zostać umieszczone na listach obserwacyjnych i w wykazach substancji w załącznikach I i II do dyrektywy 2008/105/WE oraz w załącznikach I i II do dyrektywy 2006/118/WE, a także w zakresie ustalania odpowiednich norm jakości popartych dowodami naukowymi. Działające w ramach ECHA Komitet ds. Oceny Ryzyka i Komitet ds. Analiz Społeczno-Ekonomicznych powinny poprzez przedstawianie opinii ułatwiać wykonywanie niektórych zadań powierzonych ECHA. ECHA powinna również zapewnić – poprzez publiczne udostępnianie odpowiednich sprawozdań naukowych – lepszą koordynację między różnymi aktami prawnymi dotyczącymi ochrony środowiska dzięki zwiększeniu przejrzystości w odniesieniu do substancji zanieczyszczających znajdujących się na liście obserwacyjnej lub dzięki opracowaniu ogólnounijnych lub krajowych środowiskowych norm jakości lub wartości progowych. Przy ustalaniu wartości progowych w odniesieniu do substancji farmaceutycznych ECHA powinna współpracować z Europejską Agencją Leków (EMA).
- (39) W ocenie adekwatności stwierdzono, że do celów wspierania skuteczniejszego wdrażania i egzekwowania unijnego prawodawstwa dotyczącego wody potrzebna jest częstsza i usprawniona sprawozdawczość elektroniczna. Ze względu na swoją rolę polegającą również na bardziej regularnym monitorowaniu stanu zanieczyszczenia, jak opisano w planie działania UE na rzecz eliminacji zanieczyszczeń, Europejska Agencja Ochrony Środowiska (EEA) powinna ułatwiać państwom członkowskim częstsze i usprawnione składanie sprawozdań zawierających dane z monitorowania. Ważne jest, aby te niezbędne informacje środowiskowe były podawane do wiadomości publicznej i przekazywane Komisji w odpowiednim czasie. Bez uszczerbku dla obowiązków dotyczących częstotliwości monitorowania określonych w dyrektywach 2000/60/WE, 2006/118/WE i 2008/105/WE oraz w zakresie, w jakim obowiązki w zakresie monitorowania wynikające z tych dyrektyw doprowadziły do wygenerowania nowych danych z monitorowania, państwa członkowskie powinny podawać do wiadomości publicznej i przekazywać EEA następujące dane: (i) co trzy lata – dane z monitorowania biologicznych elementów jakości w wodach powierzchniowych, zebrane i zatwierdzone w ciągu poprzednich trzech lat; oraz (ii) co dwa lata – dane z monitorowania chemicznych elementów jakości w wodach powierzchniowych i podziemnych, zebrane i zatwierdzone w ciągu poprzednich dwóch lat. Powinno to odbywać się za pośrednictwem istniejących mechanizmów elektronicznego dostarczania danych, takich jak należący do EEA system Reportnet, z dostarczaniem danych ułatwianych przez automatyzację i w sposób dostosowany do odpowiednich przepływów danych o stanie środowiska w ramach Europejskiego Systemu Informacji Wodnej. Zachęca się państwa członkowskie do corocznego podawania do wiadomości publicznej i przykazywania EEA danych z monitorowania chemicznych elementów jakości. Sprawozdania na temat stanu wód będą nadal przedstawiane w sześcioletnich planach gospodarowania wodami w dorzeczu. Oczekuje się, że obciążenie administracyjne zostanie ograniczone, ponieważ już obecnie państwa członkowskie mają obowiązek publicznego udostępniania danych przestrzennych na podstawie dyrektywy 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁹⁾, jak również na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1024⁽²⁰⁾.

⁽¹⁹⁾ Dyrektywa 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) (Dz.U. L 108 z 25.4.2007, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2007/2/oj>).

⁽²⁰⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1024 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie otwartych danych i ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (Dz.U. L 172 z 26.6.2019, s. 56, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/1024/oj>).

- (40) Ocena stanu na podstawie dyrektywy 2000/60/WE opiera się na zasadzie „najgorszy decyduje” i to podejście powinno zostać utrzymane. Ważne jest zatem, aby państwa członkowskie podjęły wszelkie możliwe działania w celu osiągnięcia, odpowiednio, dobrego stanu wód lub potencjału w odniesieniu do każdego istotnego poszczególnego elementu jakości. Jednocześnie, w celu zapewnienia, aby postępy lub ich brak w odniesieniu do poszczególnych elementów jakości były widoczne, nawet jeżeli nie wszystkie z tych elementów osiągnęły dobry stan lub potencjał, oraz aby można było porównywać postępy lub ich brak we wszystkich państwach członkowskich, należy opracować i zharmonizować na poziomie Unii wskaźniki postępu w celu jednolitego przedstawiania przez państwa członkowskie, w sposób zdezagregowany, stanu lub potencjału tych poszczególnych elementów jakości i sporządzania sprawozdań na ten temat. Te wskaźniki postępu należy interpretować bez uszczerbku dla wniosków wyciągniętych ze stosowania zasady „najgorszy decyduje”.
- (41) Lepsza integracja przepływów danych zgłaszanych do EEA na podstawie unijnego prawodawstwa dotyczącego wody, w szczególności wykazów emisji wymaganych na podstawie dyrektywy 2008/105/WE, z przepływami danych zgłaszanymi na Europejskim Portalu Emisji Przemysłowych na podstawie dyrektywy 2010/75/UE i rozporządzenia (WE) 2024/1244 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²¹⁾ sprawi, że sprawozdawczość w zakresie wykazów na podstawie art. 5 dyrektywy 2008/105/WE będzie prostsza i skuteczniejsza. Jednocześnie przyczyni się to do zmniejszenia zarówno obciążenia administracyjnego, jak i szczytowego obciążenia pracą przy przygotowywaniu planów gospodarowania wodami w dorzeczu. W połączeniu ze zniesieniem okresowych sprawozdań z postępów w realizacji programów środków, które okazały się nieskuteczne, uproszczona sprawozdawczość umożliwi państwom członkowskim zwiększenie wysiłków na rzecz sprawozdawczości w zakresie emisji, które do tej pory nie były objęte przepisami dotyczącymi emisji przemysłowych, choć były one objęte sprawozdawczością w zakresie emisji na podstawie art. 5 dyrektywy 2008/105/WE.
- (42) Traktat z Lizbony zmieniający Traktat o Unii Europejskiej i Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską⁽²²⁾, podpisany w Lizbonie w dniu 13 grudnia 2007 r. wprowadził rozróżnienie między uprawnieniami przekazywanymi Komisji w celu przyjmowania aktów delegowanych, czyli aktów o charakterze nieustawodawczym o zasięgu ogólnym, które uzupełniają lub zmieniają niektóre inne niż istotne elementy aktu ustawodawczego, a uprawnieniami powierzonymi Komisji w celu przyjmowania aktów wykonawczych, czyli aktów zapewniających jednolite warunki wykonywania prawnie wiążących aktów Unii. Dyrektywy 2000/60/WE i 2006/118/WE należy dostosować do ram prawnych wprowadzonych tym Traktatem.
- (43) Uprawnienie przewidziane w art. 20 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy 2000/60/WE, które przewiduje zastosowanie procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą, spełnia kryteria określone w art. 290 ust. 1 TFUE, ponieważ dotyczy dostosowania załączników do tej dyrektywy i przyjęcia przepisów ją uzupełniających. Należy je zatem przekształcić w uprawnienie dla Komisji do przyjmowania aktów delegowanych. Uprawnienie określone w sekcji 1.4.1 ppkt (ix) załącznika V do dyrektywy 2000/60/WE, które przewiduje zastosowanie procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą, spełnia kryteria określone w art. 291 ust. 2 TFUE, ponieważ dotyczy jednolitych warunków wdrażania tej dyrektywy. Należy je zatem przekształcić w uprawnienie dla Komisji do przyjmowania aktów wykonawczych.
- (44) Uprawnienie określone w art. 8 ust. 1 dyrektywy 2006/118/WE, które przewiduje zastosowanie procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą, spełnia kryteria określone w art. 290 ust. 1 TFUE, ponieważ dotyczy dostosowań załącznika II części A i C oraz załączników III i IV do tej dyrektywy. Należy je zatem przekształcić w uprawnienie dla Komisji do przyjmowania aktów delegowanych.
- (45) Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych dotyczących aktów delegowanych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽²³⁾. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

(21) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1244 z dnia 24 kwietnia 2024 r. w sprawie przekazywania danych środowiskowych z instalacji przemysłowych, ustanowienia Europejskiego Portalu Emisji Przemysłowych oraz uchylecia rozporządzenia (WE) nr 166/2006 (Dz.U. L, 2024/1244, 2.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1244/oj>).

(22) Dz.U. C 306 z 17.12.2007, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/treaty/lis/sign>.

(23) Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinst/2016/512/oj.

- (46) Upoważnienie określone w art. 8 ust. 3 dyrektywy 2000/60/WE, które przewiduje zastosowanie procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą, spełnia kryteria określone w art. 291 ust. 2 TFUE, ponieważ dotyczy przyjęcia specyfikacji technicznych i znormalizowanych metod analizy i monitorowania stanu wód, a zatem ma na celu zapewnienie jednolitych warunków zharmonizowanego wdrażania tej dyrektywy. Należy je zatem przekształcić w uprawnienie dla Komisji do przyjmowania aktów wykonawczych. W celu zapewnienia porównywalności danych należy również rozszerzyć to uprawnienie, aby obejmowało ustanowienie formatu sprawozdań zawierających dane z monitorowania i dane dotyczące stanu zgodnie z art. 8 ust. 4 dyrektywy 2000/60/WE. Uprawnienia wykonawcze powierzone Komisji powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽²⁴⁾.
- (47) Ekspertów z państw członkowskich należy nadal angażować w regularną współpracę w ramach Wspólnej Strategii Wdrażania dyrektywy 2000/60/WE, a w szczególności w ramach ustanowionych na jej podstawie grup roboczych, a tym samym ściśle ich zaangażować, zwłaszcza w przegląd list obserwacyjnych, aktualizacje wykazów substancji zanieczyszczających i ustanawianie formatów sprawozdań.
- (48) W celu zapewnienia jednolitych warunków wdrażania dyrektywy 2000/60/WE należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do: określenia specyfikacji technicznych i znormalizowanych metod analizy i monitorowania stanu wód zgodnie z załącznikiem V do tej dyrektywy; ustanawiania formatów sprawozdań zawierających dane z monitorowania i dane dotyczące stanu; przyjmowania wyników ćwiczenia interkalibracyjnego oraz ustalonych zgodnie z sekcją 1.4.1 ppkt (ix) załącznika V do tej dyrektywy wartości klasyfikacji dla systemu monitorowania danego państwa członkowskiego oraz przyjmowania wskaźników postępu umożliwiających porównanie postępów dokonywanych przez państwa członkowskie w osiągnięciu dobrego stanu lub potencjału części wód. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.
- (49) W celu zapewnienia jednolitych warunków wdrażania dyrektywy 2006/118/WE należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do przyjęcia listy obserwacyjnej dla wód podziemnych oraz do ustanowienia wykazu istotnych i innych niż znaczące metabolitów pestycydów. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.
- (50) W celu zapewnienia jednolitych warunków wdrażania dyrektywy 2008/105/WE należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do przyjmowania znormalizowanych formatów sprawozdań dla EEA dotyczących emisji ze źródeł punktowych nieobjętych rozporządzeniem (UE) 2024/1244 oraz emisji ze źródeł rozproszonych. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.
- (51) Należy uwzględnić postęp naukowo-techniczny w dziedzinie monitorowania stanu jednolitych części wód zgodnie z wymogami dotyczącymi monitorowania określonymi w załączniku V do dyrektywy 2000/60/WE. W związku z tym państwa członkowskie powinny mieć możliwość korzystania z danych i usług pochodzących z technologii teledetekcji, obserwacji Ziemi, takich jak usługi programu Copernicus, czujników i urządzeń *in-situ*, internetowych systemów monitorowania jakości wody lub danych uzyskanych dzięki badaniom metodą obywatelską, przy wykorzystaniu możliwości oferowanych przez sztuczną inteligencję oraz zaawansowaną analizę i przetwarzanie danych. Zgodnie ze strategią cyfrową UE, w tym jej celami w zakresie zwiększonej cyfryzacji usług publicznych i przedsiębiorstw, państwa członkowskie zachęca się do wykorzystywania potencjału cyfryzacji w obszarze gospodarki wodnej, a w szczególności do monitorowania jakości wód. Ważne jest, aby ocenić techniczną i ekonomiczną wykonalność korzystania z systemów online do ciągłego, precyzyjnego i bieżącego monitorowania jakości wody w czasie rzeczywistym oraz opracować, w stosownych przypadkach, wytyczne dotyczące stosowania takich systemów. Można tego dokonać w kontekście Wspólnej Strategii Wdrażania Ramowej dyrektywy 2000/60/WE, z myślą o udzieleniu pomocy państwom członkowskim w zakresie cyfryzacji – w miarę możliwości i w stosownych przypadkach – stosowanych przez nie technik monitorowania jakości wody. Państwa członkowskie, które przeprowadziły działania w celu cyfryzacji technik monitorowania, zachęca się do włączenia opisu tych działań do swoich planów gospodarowania wodami w dorzeczu.
- (52) Państwa członkowskie powinny zachęcać do wykorzystywania narzędzi cyfrowych, jak np. technologii teledetekcji, oraz obserwacji Ziemi, jak np. usług programu Copernicus.
- (53) Właściwe organy powinny wspierać szkolenia, programy rozwoju umiejętności i inwestycje w kapitał ludzki w celu wspomagania skutecznego wdrażania najlepszych technologii i innowacyjnych rozwiązań w ramach dyrektywy 2000/60/WE.

⁽²⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

- (54) Zgodnie z Konwencją o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska⁽²⁵⁾, podpisaną w Aarhus w dniu 25 czerwca 1998 r., członkowie społeczeństwa mają mieć dostęp do wymiaru sprawiedliwości, aby przyczynić się do ochrony prawa do życia w środowisku, które jest odpowiednie dla zdrowia i dobrostanu ludzi. W związku z tym państwa członkowskie powinny zapewnić dostęp do wymiaru sprawiedliwości na podstawie dyrektywy 2000/60/WE zgodnie z tą konwencją. Ponadto zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej zapewnienie ochrony sądowej praw osób na podstawie prawa Unii jest zadaniem sądów państw członkowskich. Co więcej, art. 19 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) wymaga od państw członkowskich, aby ustanowiły środki niezbędne do zapewnienia skutecznej ochrony prawnej w dziedzinach objętych prawem Unii.
- (55) Biorąc pod uwagę wzrost liczby nieprzewidywalnych zdarzeń pogodowych, w szczególności ekstremalnych powodzi i długotrwałych susz, a także znaczących incydentów związanych z zanieczyszczeniami powodującymi lub nasilającymi przypadkowe zanieczyszczenia transgraniczne, państwa członkowskie należy zobowiązać do zapewnienia bezwzględnego przekazywania informacji o takich incydentach innym potencjalnie dotkniętym państwom członkowskim oraz do skutecznej współpracy z tymi państwami członkowskimi w celu złagodzenia skutków zdarzenia lub incydentu. Należy również zacieśnić współpracę między państwami członkowskimi i usprawnić procedury współpracy transgranicznej w przypadku bardziej strukturalnych, tj. nieprzypadkowych i długoterminowych problemów transgranicznych, których nie można rozwiązać na poziomie państwa członkowskiego, zgodnie z art. 12 dyrektywy 2000/60/WE. W przypadku gdy państwa członkowskie nawiązały już skuteczną współpracę, należy to wziąć pod uwagę. W przypadku gdy konieczna jest pomoc Unii, właściwe organy krajowe mogą przekazywać wnioski o udzielenie pomocy do Centrum Koordynacji Reagowania Kryzysowego Komisji, które będzie ułatwiać koordynację potrzebnej pomocy za pośrednictwem Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności zgodnie z art. 15 decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/UE⁽²⁶⁾. Ponadto, biorąc pod uwagę, że obszary dorzeczy mogą również wykraczać poza terytorium Unii, ważne jest zapewnienie, by państwa członkowskie skutecznie wdrażały dyrektywę 2000/60/WE na swoich terytoriach. Państwa członkowskie powinny również dążyć do ustanowienia odpowiedniej koordynacji z państwami trzecimi, która przyczyniłaby się do osiągnięcia celów określonych w tej dyrektywie w odniesieniu do tych konkretnych obszarów dorzeczy.
- (56) Komisja powinna przedstawić sprawozdanie na temat możliwości włączenia mechanizmu rozszerzonej odpowiedzialności producenta do dyrektywy 2000/60/WE. W sprawozdaniu tym należy uwzględnić doświadczenia zdobyte w szczególności podczas wdrażania przepisów dotyczących rozszerzonej odpowiedzialności producenta istniejących w prawodawstwie unijnym dotyczącym oczyszczania ścieków komunalnych, odpadów i produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych.
- (57) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywy 2000/60/WE, 2006/118/WE i 2008/105/WE.
- (58) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy, a mianowicie zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska i poprawa jakości środowiskowej europejskich wód słodkich, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający indywidualnie przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na transgraniczny charakter zanieczyszczenia wód możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 TUE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiany w dyrektywie 2000/60/WE

W dyrektywie 2000/60/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 lit. e) tiret czwarte otrzymuje brzmienie:

„— osiągnięcia celów odpowiednich umów międzynarodowych, w tym mających za zadanie ochronę i zapobieganie zanieczyszczaniu środowiska morskiego, poprzez działanie Unii, celem zaprzestania lub stopniowemu eliminowaniu zrzutów, emisji i strat priorytetowych substancji niebezpiecznych, z ostatecznym celem polegającym na osiągnięciu w środowisku morskim stężeń bliskich wartościom tła dla substancji występujących naturalnie i bliskich zeru dla syntetycznych substancji wytworzonych przez człowieka.”;

⁽²⁵⁾ Dz.U. L 124 z 17.5.2005, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2005/370/oj>.

⁽²⁶⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 924, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2013/1313/oj>).

2) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 24 otrzymuje brzmienie:

„24. »Dobry stan chemiczny wód powierzchniowych« oznacza stan chemiczny wymagany do osiągnięcia celów środowiskowych dla wód powierzchniowych określonych w art. 4 ust. 1 lit. a) niniejszej dyrektywy, to jest stan chemiczny osiągnięty przez część wód powierzchniowych, w którym stężenia substancji zanieczyszczających nie przekraczają ani wymienionych w części A załącznika I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/WE (*) środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych, ani określonych i stosowanych zgodnie z art. 8d tej dyrektywy środowiskowych norm jakości dla substancji zanieczyszczających specyficznych dla dorzeczy i w którym to stanie nie są przekroczone, o ile są dostępne, oparte na skutkach wartości progowe.

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie środowiskowych norm jakości w dziedzinie polityki wodnej, zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy Rady 82/176/EWG, 83/513/EWG, 84/156/EWG, 84/491/EWG i 86/280/EWG oraz zmieniająca dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 84, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2008/105/oj>).”;

b) pkt 30 otrzymuje brzmienie:

„30. »Substancje priorytetowe« oznaczają substancje wymienione w części A załącznika I do dyrektywy 2008/105/WE, czyli substancje, które stwarzają znaczące ryzyko dla środowiska wodnego lub za jego pośrednictwem i są określone jako priorytetowe zgodnie z art. 16 ust. 2 niniejszej dyrektywy.”;

c) dodaje się punkty w brzmieniu:

„30a. »Priorytetowe substancje niebezpieczne« oznaczają substancje priorytetowe, które zgodnie z prawodawstwem, o którym mowa w art. 16 ust. 3, zostały określone jako niebezpieczne.

30b. »Substancje zanieczyszczające specyficzne dla dorzeczy« oznaczają substancje zanieczyszczające, które nie są lub przestały być określane za substancje priorytetowe, ale które państwa członkowskie zidentyfikowały, na podstawie oceny presji i wpływu na części wód powierzchniowych przeprowadzonej zgodnie z załącznikiem II, jako zrzucone lub наносzone w znacznych ilościach w dorzeczu lub w zlewni, stwarzając tym samym na ich terytorium znaczące ryzyko dla środowiska wodnego lub za jego pośrednictwem.”;

d) pkt 35 otrzymuje brzmienie:

„35. »Środowiskowa norma jakości« oznacza stężenie określonej substancji zanieczyszczającej lub grupy substancji zanieczyszczających w wodzie, osadach lub faunie i florze, którego nie można przekraczać z uwagi na ochronę zdrowia ludzkiego i środowiska.”;

e) dodaje się punkt w brzmieniu:

„35a. »Wartość progowa oparta na skutkach« oznacza próg wywoływanych przez substancję zanieczyszczającą lub grupę takich substancji skutków w odniesieniu do wody, osadów lub fauny i flory, przy czym skutki te są mierzone za pomocą odpowiedniej i naukowo potwierdzonej metody monitorowania opartego na skutkach, powyżej którego mogą wystąpić niepożądane skutki dla zdrowia ludzkiego lub środowiska wywoływane obecnością tej substancji zanieczyszczającej lub grupy takich substancji w wodzie, osadach lub faunie i florze.”;

f) pkt 37 otrzymuje brzmienie:

„37. »Woda przeznaczona do spożycia przez ludzi« oznacza wodę do spożycia przez ludzi w rozumieniu art. 2 pkt 1 w dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 (*).

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 435 z 23.12.2020, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2020/2184/oj>).”;

g) dodaje się punkt w brzmieniu:

„42. »Pogorszenie stanu części wód« oznacza obniżenie stanu co najmniej jednego z elementów jakości w rozumieniu załącznika V o jedną klasę, nawet jeżeli obniżenie to nie prowadzi do obniżenia klasyfikacji tej części wód jako całości. Jeżeli jednak dany element jakości znajduje się już w najniższej klasie, wszelkie dalsze pogorszenie tego elementu stanowi pogorszenie stanu części wód.”;

3) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. a) pkt (i), (ii) oraz (iii) otrzymują brzmienie:

„(i) państwa członkowskie wdrażają środki konieczne do tego, aby zapobiec pogorszeniu się stanu wszystkich części wód powierzchniowych, z zastrzeżeniem stosowania ust. 6 do 7b oraz bez uszczerbku dla ust. 8;

(ii) państwa członkowskie chronią, poprawiają i przywracają wszystkie części wód powierzchniowych, z zastrzeżeniem stosowania pkt (iii) niniejszego ustępu dla sztucznych i silnie zmienionych części wód, mając na celu osiągnięcie dobrego stanu wód powierzchniowych najpóźniej w ciągu 15 lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy, zgodnie z przepisami ustanowionymi w załączniku V, z zastrzeżeniem stosowania przedłużeń czasowych określonych zgodnie z ust. 4 i stosowania ust. 5 do 7b oraz bez uszczerbku dla ust. 8;

(iii) państwa członkowskie chronią i dążą do poprawy jakości wszystkich sztucznych i silnie zmienionych części wód w celu osiągnięcia dobrego potencjału ekologicznego i dobrego stanu chemicznego wód powierzchniowych najpóźniej w ciągu 15 lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy, zgodnie z przepisami ustanowionymi w załączniku V, z zastrzeżeniem stosowania przedłużeń czasowych ustalonych zgodnie z ust. 4 i stosowania ust. 5 do 7b oraz bez uszczerbku dla ust. 8;”;

(ii) lit. b) ppkt (i) oraz (ii) otrzymują brzmienie:

„(i) państwa członkowskie wdrażają środki konieczne do tego, aby zapobiec dopływowi zanieczyszczeń do wód podziemnych lub ograniczyć ten dopływ oraz zapobiec pogarszaniu się stanu wszystkich części wód podziemnych, z zastrzeżeniem stosowania ust. 6 do 7b niniejszego artykułu i bez uszczerbku dla jego ust. 8 oraz z zastrzeżeniem stosowania art. 11 ust. 3 lit. j);

(ii) państwa członkowskie chronią, poprawiają i przywracają wszystkie części wód podziemnych oraz zapewniają równowagę między poborami a zasilaniem wód podziemnych, mając na celu osiągnięcie dobrego stanu wód podziemnych najpóźniej w ciągu 15 lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy, zgodnie z przepisami ustanowionymi w załączniku V, z zastrzeżeniem stosowania przedłużeń czasowych ustalonych zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu i stosowania jego ust. 5 do 7b bez uszczerbku dla ust. 8 niniejszego artykułu oraz z zastrzeżeniem stosowania art. 11 ust. 3 lit. j);”;

(iii) lit. b) ppkt (iii) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Środki pozwalające doprowadzić do odwrócenia trendów są wdrażane zgodnie z art. 17 ust. 2 niniejszej dyrektywy oraz art. 5 dyrektywy 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (*) i załącznikiem IV do tej dyrektywy, z zastrzeżeniem stosowania ust. 6 do 7b niniejszego artykułu i bez uszczerbku dla jego ust. 8.

(*) Dyrektywa 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie zapobiegania zanieczyszczeniu wód podziemnych i jego kontroli (Dz.U. L 372 z 27.12.2006, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/118/oj>).”;

b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„7a. Państwa członkowskie nie naruszają niniejszej dyrektywy, w przypadku jakiegokolwiek negatywnego krótkoterminowego skutku dla co najmniej jednego elementu jakości części wód spowodowanego nowym projektem lub modyfikacją istniejącego projektu w tej części wód nie można już wykryć po upływie roku lub – w przypadku biologicznych klasyfikacji wód – po upływie maksymalnie trzech lat od rozpoczęcia realizacji danego projektu oraz spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) negatywne skutki nie wynikają z bezpośrednich zrzutów, emisji lub strat substancji zanieczyszczającej;
- b) potencjalne negatywne skutki, jakie mogą wystąpić, zostały wiarygodnie ocenione *ex-ante* przez właściwy organ i stwierdzono, że nie będzie żadnych negatywnych skutków dla danej części wód lub wszelkich połączonych z nią części wód po upływie roku lub – w przypadku biologicznych elementów klasyfikacji wód – po upływie maksymalnie trzech lat;
- c) przeprowadzono weryfikację *ex-post*;
- d) podjęto wszystkie wykonalne środki w celu złagodzenia wszelkich negatywnych skutków dla danej części wód oraz wszelkich połączonych z nią części wód; oraz
- e) wymagany na podstawie art. 13 plan gospodarowania wodami w dorzeczu zawiera streszczenie głównych działań przeprowadzonych zgodnie z niniejszym ustępem, wyniki odpowiedniej weryfikacji *ex-post* oraz środki podjęte w celu złagodzenia negatywnych skutków.

Do celów przeprowadzenia weryfikacji *ex-post* na podstawie akapitu pierwszego lit. c) można wykorzystać istniejące rozwiązania w zakresie monitorowania ustanowione na podstawie załącznika V oraz – w razie potrzeby – uzupełnić je dodatkowym monitorowaniem *ad-hoc*.

7b. Państwa członkowskie nie naruszają przepisów niniejszej dyrektywy w przypadku pogorszenia stanu przyjmującej części wód powierzchniowych wynikającego z przeniesienia – wskutek działalności człowieka – wody lub osadu z tej samej lub innej części wód powierzchniowych lub z części wód podziemnych do przyjmującej części wód powierzchniowych, które to pogorszenie nie prowadzi do wzrostu netto ładunku zanieczyszczeń, oraz spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) podjęto wszystkie praktyczne kroki, w szczególności w odniesieniu do oczyszczania wód lub osadów, o ile jest to wykonalne, aby zminimalizować transfer ładunku zanieczyszczeń oraz złagodzić niepożądany wpływ na stan części wód, na które wpływa takie przeniesienie;
- b) ustalono skład przeniesionej wody lub osadów, a przeniesienie nie zwiększa ogólnego ryzyka dla zdrowia ludzkiego i środowiska w porównaniu z ryzykiem istniejącym przed przeniesieniem;
- c) potwierdzono, że przyjmująca część wód powierzchniowych już nie jest w dobrym stanie chemicznym pod względem większości przenoszonych zanieczyszczeń, w szczególności w pod względem przenoszonych najtrwalszych i zdolnych do bioakumulacji zanieczyszczeń, i oczekuje się, że stan lub potencjał ekologiczny przyjmującej części wód nie spadnie do niższej klasy w wyniku przeniesienia tych zanieczyszczeń;
- d) przeniesienie nie prowadzi do zwiększenia poziomu uzdatniania wymaganego do produkcji wody do spożycia;
- e) w granicach przyjmującej części wód ustanowiono strefę, do której przenoszenie jest zakazane, wokół wszelkich punktów poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;

f) nie ma znacząco lepszych opcji dla środowiska ze względu na wykonalność techniczną lub nieproporcjonalne koszty;

g) przeniesienie podlega uprzednim regulacjom lub uprzedniemu zezwoleniu; oraz

h) wymagany na podstawie art. 13 plan gospodarowania wodami w dorzeczu zawiera streszczenie, w tym informacje dotyczące lit. a)–g) niniejszego ustępu, oraz uzasadnienie i przyczyny przeniesienia.”;

c) ust. 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„8. Stosując ust. 3 do 7b, państwa członkowskie zapewniają, by osiągnięcie celów niniejszej dyrektywy w innych częściach wód w tym samym obszarze dorzecza nie zostało na stałe wykluczone lub utrudnione i by stosowanie tych przepisów było spójne z wdrażaniem innych unijnych przepisów o ochronie środowiska.

9. Państwa członkowskie podejmują kroki w celu zapewnienia, by stosowanie nowych przepisów, w tym stosowanie ust. 3 do 7b zapewniało co najmniej taki sam poziom bezpieczeństwa jak istniejące prawodawstwo unijne.”;

4) art. 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dla każdej części wód wyznaczonej na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu, poza osiągnięciem celów art. 4 niniejszej dyrektywy zgodnie z wymogami niniejszej dyrektywy oraz dla części wód powierzchniowych, w tym norm jakości ustalonych na poziomie Unii zgodnie z art. 16 niniejszej dyrektywy, państwa członkowskie zapewniają, aby w ramach stosowanego systemu uzdatniania wody oraz zgodnie z przepisami Unii uzdatnione wody spełniały wymogi dyrektywy (UE) 2020/2184.”;

5) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych w celu określenia specyfikacji technicznych i znormalizowanych metod analizy i monitorowania stanu wód zgodnie z załącznikiem V, ustanawiania formatów sprawozdań zawierających dane z monitorowania i dane dotyczące stanu, przyjmowania wyników ćwiczenia interkalibracyjnego oraz ustalonych zgodnie z załącznikiem V sekcja 1.4.1 ppkt (ix) wartości klasyfikacji dla systemu monitorowania danego państwa członkowskiego oraz przyjmowania wskaźników postępu umożliwiających porównanie postępów dokonywanych przez państwa członkowskie w osiągnięciu dobrego stanu lub potencjału części wód. Przy ustanawianiu formatu sprawozdań zawierających dane z monitorowania i dane dotyczące stanu Komisja może korzystać ze wsparcia technicznego i naukowego udzielanego przez Europejską Agencję Środowiska (EEA). Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21 ust. 2.”;

b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„4. Państwa członkowskie zapewniają, aby dostępne i zwalidowane dane z monitorowania biologicznych elementów jakości w wodach powierzchniowych zebrane zgodnie z sekcją 1.3 załącznika V do niniejszej dyrektywy były udostępniane publicznie i EEA raz na trzy lata oraz by dostępne i zwalidowane dane z monitorowania chemicznych elementów jakości w wodach powierzchniowych i wodach podziemnych zebrane zgodnie z sekcjami 1.3 i 2.4 załącznika V do niniejszej dyrektywy były udostępniane publicznie i EEA co dwa lata drogą elektroniczną zgodnie z dyrektywami 2003/4/WE⁽¹⁾* i 2007/2/WE⁽²⁾* Parlamentu Europejskiego i Rady oraz dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1024⁽³⁾*. W tym celu państwa członkowskie stosują formaty ustanowione zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu oraz mechanizmy zautomatyzowanej sprawozdawczości i dostarczania danych dostosowane do odpowiednich przepływów danych o stanie środowiska w ramach Systemu Informacji o Wodach w Europie.

5. EEA zapewnia regularne przetwarzanie i analizowanie informacji udostępnianych zgodnie z ust. 4 – za pośrednictwem odpowiednich portali unijnych – do ponownego wykorzystania przez Komisję i odpowiednie agencje unijne oraz w celu dostarczenia Komisji, państwom członkowskim i opinii publicznej obiektywnych, wiarygodnych i porównywalnych informacji, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 401/2009 ^{(4)*}.

6. Do dnia 11 listopada 2027 r. Komisja opublikuje sprawozdanie dotyczące możliwości ustanowienia, finansowania i funkcjonowania wspólnego unijnego ośrodka monitorowania.

Sprawozdanie uwzględni, między innymi, następujące elementy:

- a) dobrowolny charakter wykorzystywania takiego wspólnego ośrodka monitorowania;
- b) zakres analiz, jakie taki ośrodek ma wykonywać, w tym zakres substancji i wskaźników, które mają być objęte, pochodzących z wykazów ustanowionych na podstawie niniejszej dyrektywy, dyrektywy 2006/118/WE oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/WE ^{(5)*};
- c) źródła finansowania takiego ośrodka, które mogą obejmować współfinansowanie unijne;
- d) model operacyjny takiego ośrodka, przy uwzględnieniu zarówno opcji scentralizowanych, jak i zdecentralizowanych.

W ślad za sprawozdaniem Komisja przedstawi, w stosownych przypadkach, wniosek ustawodawczy dotyczący ustanowienia wspólnego unijnego ośrodka monitorowania.

^{(1)*} Dyrektywa 2003/4/WE z dnia 28 stycznia 2003 r. Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylająca dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz.U. L 41 z 14.2.2003, s. 26, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/4/oj>).

^{(2)*} Dyrektywa 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) (Dz.U. L 108 z 25.4.2007, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2007/2/oj>).

^{(3)*} Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1024 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie otwartych danych i ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (Dz.U. L 172 z 26.6.2019, s. 56, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/1024/oj>).

^{(4)*} Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 401/2009 z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie Europejskiej Agencji Środowiska oraz Europejskiej Sieci Informacji i Obserwacji Środowiska (Dz.U. L 126 z 21.5.2009, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/401/oj>).

^{(5)*} Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie środowiskowych norm jakości w dziedzinie polityki wodnej, zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy Rady 82/176/EWG, 83/513/EWG, 84/156/EWG, 84/491/EWG i 86/280/EWG oraz zmieniająca dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 84, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2008/105/oj>).”;

6) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Z myślą o zgodności z celami, normami jakości i wartościami progowymi ustanowionymi na podstawie niniejszej dyrektywy, państwa członkowskie zapewniają ustanowienie i wdrożenie następujących elementów:

a) kontroli emisji opartych na najlepszych dostępnych technikach;

b) odpowiednich dopuszczalnych wartości emisji;

c) w przypadku wpływów rozproszonych – kontroli obejmujących, w stosownych przypadkach, najlepsze praktyki środowiskowe,

zgodnie z dyrektywą Rady 91/676/EWG (*) oraz dyrektywami Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE (**), 2010/75/UE (***) oraz (UE) 2024/3019 (****) a także wszelkim innym prawodawstwem unijnym mającym znaczenie dla zajęcia się kwestią zanieczyszczeń ze źródeł punktowych lub rozproszonych, w tym wszelkim stosownym prawodawstwem przyjętym zgodnie z art. 16 niniejszej dyrektywy.

(*) Dyrektywa Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotycząca ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego (Dz.U. L 375 z 31.12.1991, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1991/676/oj>).

(**) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów (Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 71, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/128/oj>).

(***) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych i emisji pochodzących z chowu zwierząt gospodarskich (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2010/75/oj>).

(****) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/3019 z dnia 27 listopada 2024 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. L, 2024/3019, 12.12.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/3019/oj>).”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy cel w zakresie jakości, norma jakości lub próg – ustanowione na podstawie niniejszej dyrektywy, na podstawie dyrektyw 2006/118/WE lub 2008/105/WE lub na podstawie innego prawodawstwa unijnego – wymagają bardziej restrykcyjnych warunków, niż wynikałoby z zastosowania ust. 2, ustala się odpowiednio bardziej restrykcyjne kontrole emisji.”;

7) w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się punkt w brzmieniu:

„1a. Zajmując się kwestią zanieczyszczeń chemicznych, państwa członkowskie nadają w miarę możliwości priorytet działaniom kontrolnym u źródła zgodnie z odpowiednim unijnym prawodawstwem sektorowym dotyczącym zanieczyszczeń. W razie potrzeby, do celów osiągnięcia dobrego stanu części wód należy również rozważyć środki służące ograniczeniu ryzyka stwarzanego przez potencjalne substancje zanieczyszczające obecne już w produktach oraz substancje zanieczyszczające obecne już w środowisku.”;

b) ust. 3 lit. k) otrzymuje brzmienie:

„k) zgodnie z działaniem podjętym na podstawie art. 16, środków służących wyeliminowaniu zanieczyszczenia wód powierzchniowych powodowanego przez priorytetowe substancje niebezpieczne oraz stopniowej redukcji zanieczyszczenia innymi substancjami, które to zanieczyszczenia w przeciwnym przypadku mogłyby uniemożliwiać osiągnięcie przez państwa członkowskie celów środowiskowych dla części wód powierzchniowych, określonych w art. 4.”;

c) ust. 5 tiret drugie otrzymuje brzmienie:

„— odpowiednie pozwolenia i zezwolenia zostaną w stosownych przypadkach poddane przeglądowi i zmienione.”;

8) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

Zagadnienia, które nie mogą być rozpatrywane na poziomie państwa członkowskiego

1. W przypadku gdy państwo członkowskie zidentyfikuje problem, który wpływa na gospodarowanie jego wodami, ale którego państwo to nie może rozwiązać, powiadamia ono o tym problemie właściwe organy innych odpowiednich państw członkowskich, a w przypadku gdy problem dotyczy międzynarodowego obszaru dorzecza wszelkie odpowiednie struktury koordynacyjne wskazane na podstawie art. 3 ust. 4, oraz formułuje zalecenia dla jego rozwiązania.

2. Państwa członkowskie, których to dotyczy, współpracują, aby określić źródła problemów, o których mowa w ust. 1, oraz środki niezbędne do zajęcia się tymi problemami.

Państwa członkowskie udzielają sobie wzajemnie odpowiedzi w sposób terminowy, nie później niż trzy miesiące od powiadomienia, o którym mowa w ust. 1.

3. Komisja jest informowana o wszelkiej współpracy, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, oraz zapraszana do udziału w niej. W stosownych przypadkach, uwzględniając plany przedstawione na podstawie art. 15, Komisja rozważa, czy należy podjąć dalsze działania na poziomie Unii w celu zmniejszenia transgranicznego oddziaływania na części wód.

4. Komisja w terminie sześciu miesięcy przedstawia swoje uwagi do wszelkich zaleceń otrzymanych od państw członkowskich w kontekście współpracy, o której mowa w ust. 2 i 3.

5. W przypadku gdy państwo członkowskie mierzy się z wyjątkowymi okolicznościami pochodzenia naturalnego lub spowodowanymi przez człowieka lub siłę wyższą, w szczególności ekstremalnymi powodziąmi i długimi suszami lub znaczącymi incydentami związanymi z zanieczyszczeniami, które mogłyby mieć wpływ na części wód znajdujące się w innych państwach członkowskich, państwo to zapewnia, aby niezwłocznie informowane były właściwe organy odpowiedzialne w tych państwach członkowskich za dotknięte tymi okolicznościami części wód, jak również wszelkie odpowiednie struktury koordynacyjne wskazane na podstawie art. 3 ust. 4 dla międzynarodowego obszaru dorzecza, oraz Komisja, a także – o ile jeszcze nie istnieje – by nawiązana została niezbędna współpraca między dotkniętymi tymi okolicznościami państwami członkowskimi w celu – w stosownych przypadkach – zbadania przyczyn i zajęcia się skutkami tych wyjątkowych okoliczności lub incydentów oraz uruchomienia reagowania kryzysowego.”;

9) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 14a

Dostęp do wymiaru sprawiedliwości

1. Zgodnie z celem w zakresie wkładu w wykonanie Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska (*) podpisanej w Aarhus w dniu 25 czerwca 1998 r. państwa członkowskie zapewniają, by zgodnie z odpowiednim krajowym porządkiem prawnym członkowie zainteresowanej społeczności mieli dostęp do procedury odwoławczej przed sądem lub innym niezależnym i bezstronnym organem powołanym z mocy ustawy dla kwestionowania legalności z przyczyn merytorycznych lub formalnych każdej decyzji, działania lub zaniechania w sprawach regulowanych postanowieniami art. 4 i 11 oraz art. 13 ust. 1 niniejszej dyrektywy, w przypadku spełnienia co najmniej jednego z następujących warunków:

a) mają wystarczający interes; lub

b) powołują się na naruszenie uprawnień, jeżeli przepisy postępowania administracyjnego państwa członkowskiego wymagają tego jako przesłanki.

2. Państwa członkowskie określają, co stanowi wystarczający interes oraz naruszenie uprawnień stosowanie do celu, jakim jest przyznanie zainteresowanej społeczności szerokiego dostępu do wymiaru sprawiedliwości. Dla osiągnięcia tego interes organizacji pozarządowej promującej ochronę środowiska i spełniającej wymagania prawa krajowego uważa się za wystarczające w rozumieniu ust. 1 lit. a). Taką organizację uważa się również za posiadającą uprawnienia mogące być przedmiotem naruszeń w rozumieniu ust. 1 lit. b).
3. Udział w procedurze odwoławczej nie jest uwarunkowany rolą, jaką dany członek zainteresowanej społeczności odegrał na etapie partycypacyjnym procedur podejmowania decyzji na podstawie niniejszej dyrektywy.
4. Państwa członkowskie określają, na jakim etapie decyzje, działania lub zaniechania, o których mowa w ust. 1, mogą zostać zaskarżone.
5. Procedura odwoławcza jest bezstronna, oparta na zasadzie równości, terminowa i niedyskryminacyjna ze względu na koszty oraz przewiduje odpowiednie i skuteczne mechanizmy dochodzenia roszczeń, w tym, w stosownych przypadkach, nakazy sądowe.
6. Państwa członkowskie zapewniają, aby praktyczne informacje na temat dostępu do administracyjnych i sądowych procedur odwoławczych, o których mowa w niniejszym artykule, zostały udostępnione publicznie.

(*) Dz.U. L 124 z 17.5.2005, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/convention/2005/370/oj>;

10) uchyla się art. 15 ust. 3;

11) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 16

Strategie ochrony wód przed zanieczyszczeniem

1. Parlament Europejski i Rada przyjmują szczególne środki zapobiegające zanieczyszczeniu wód przez poszczególne substancje zanieczyszczające lub grupy substancji zanieczyszczających stwarzające znaczące ryzyko dla środowiska wodnego lub za jego pośrednictwem, w tym stwarzające takie ryzyko dla wód wykorzystywanych do poboru wody do spożycia. W odniesieniu do tych substancji zanieczyszczających środki zmierzają do stopniowej redukcji substancji priorytetowych zdefiniowanych w art. 2 pkt 30 oraz do zaprzestania lub stopniowego wyeliminowania zrzutów, emisji i strat priorytetowych substancji niebezpiecznych zdefiniowanych w art. 2 pkt 30a. Środki takie są przyjmowane na podstawie wniosków przedstawionych przez Komisję zgodnie z procedurami ustanowionymi w Traktacie.

2. Do dnia 11 maja 2032 r., a następnie co sześć lat Komisja dokonuje przeglądu zawartego w części A załącznika I do dyrektywy 2008/105/WE wykazu substancji priorytetowych i odpowiadających im środowiskowych norm jakości oraz, w stosownych przypadkach, dołącza do tego przeglądu wniosek ustawodawczy mający na celu aktualizację wykazu substancji priorytetowych i odpowiednich środowiskowych norm jakości dla tych substancji w wodach powierzchniowych, osadach lub faunie i florze. Dokonując tego przeglądu, Komisja nada tym substancjom priorytet w odniesieniu do podejmowania działań w oparciu o ryzyko dla środowiska wodnego lub za jego pośrednictwem stwierdzone w drodze:

a) oceny ryzyka przeprowadzonej na podstawie dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady^{(1)*}, rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady^{(2)*}, dyrektywy 2009/128/EC oraz rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009^{(3)*}, (UE) nr 528/2012^{(4)*} i (UE) 2019/6^{(5)*}; lub

b) uproszczonej procedury oceny ryzyka opartej na zasadach naukowych, ze szczególnym uwzględnieniem:

— dowodów dotyczących swoistych zagrożeń powodowanych przez daną substancję, szczególnie jej ekotoksyczności dla wód i toksyczności dla człowieka za pośrednictwem dróg ekspozycji wodnej,

- dowodów z monitorowania, które wskazują na szerokie skażenie środowiska, w tym danych z monitorowania przekazywanych Komisji przez państwa członkowskie zgodnie z art. 8b ust. 4 dyrektywy 2008/105/WE, oraz
- innych wiarygodnych czynników, które mogłyby wskazywać na możliwość szerokiego skażenia środowiska, takich jak na przykład produkcja czy ilość zużytej danej substancji i sposoby jej użycia.

3. W trakcie przeglądu, o którym mowa w ust. 2, Komisja, w stosownych przypadkach, podzieli substancje priorytetowe na jedną lub więcej następujących kategorii:

- a) priorytetowe substancje niebezpieczne;
- b) substancje zachowujące się jak wszechobecne substancje trwałe, wykazujące zdolność do bioakumulacji i toksyczne (uPBT);
- c) substancje, które wykazują tendencję do akumulowania się w osadach lub w faunie i florze, lub zarówno w osadach, jak i w faunie i florze.

Komisja uwzględni przy tym identyfikację substancji jako substancji wzbudzających obawy na podstawie innych odpowiednich przepisów Unii dotyczących substancji niebezpiecznych, z uwzględnieniem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008⁽⁶⁾*, w odpowiednich umowach międzynarodowych oraz odpowiednich sprawozdaniach naukowych. Szczególną uwagę zwraca się na substancje spełniające kryteria określone w art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, w przypadku gdy kryteria identyfikacji jako substancje wzbudzające obawy są istotne dla środowiska wodnego.

3a. W ramach przeglądu i towarzyszącego mu wniosku, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, Komisja w stosownych przypadkach proponuje usunięcie substancji z wykazu substancji zawartego w części A załącznika I do dyrektywy 2008/105/WE, jeżeli nie stwarzają one już w Unii znaczącego ryzyka dla środowiska wodnego lub za jego pośrednictwem, oraz umieszcza je w repozytorium zharmonizowanych środowiskowych norm jakości dla substancji zanieczyszczających specyficznych dla dorzeczy w części C załącznika II do tej dyrektywy. We wniosku uwzględnia się wyniki ocen presji i wpływu na części wód powierzchniowych przeprowadzonych przez państwa członkowskie zgodnie z załącznikiem II do niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie wdrażają odpowiednie zharmonizowane środowiskowe normy jakości, jeżeli substancje zanieczyszczające wzbudzają obawy na poziomie krajowym lub regionalnym, zgodnie z art. 8d dyrektywy 2008/105/WE.

4. Do dnia 11 maja 2032 r., a następnie co sześć lat, Komisja dokonuje przeglądu wykazu substancji zanieczyszczających specyficznych dla dorzeczy i odpowiadających im środowiskowych norm jakości zawartych w części C załącznika II do dyrektywy 2008/105/WE, a także, w stosownych przypadkach, dołącza do tego przeglądu wniosek ustawodawczy dotyczący aktualizacji tego wykazu.

4a. Identyfikując substancje zanieczyszczające specyficzne dla dorzeczy, dla których może być konieczne ustanowienie środowiskowych norm jakości na poziomie Unii, Komisja uwzględni następujące kryteria:

- a) ryzyko, jakie stwarzają substancje zanieczyszczające, w tym związane z nimi zagrożenie, ich stężenia w środowisku oraz stężenie, powyżej którego można spodziewać się skutków, a także potencjalnych skumulowanych skutków działania;
- b) rozbieżności między ustalonymi przez różne państwa członkowskie krajowymi środowiskowymi normami jakości dla substancji zanieczyszczających specyficznych dla dorzeczy oraz stopień, w jakim te rozbieżności są uzasadnione;
- c) liczbę państw członkowskich, które stosują już środowiskowe normy jakości dla danych substancji zanieczyszczających specyficznych dla dorzeczy.

4b. Do dnia 11 maja 2032 r. [sześć lat od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy], a następnie co sześć lat Komisja dokonuje przeglądu zawartego w części A załącznika II do dyrektywy 2008/105/WE orientacyjnego wykazu kategorii substancji zanieczyszczających specyficznych dla dorzeczy i, w stosownych przypadkach, dołącza do przeglądu wnioski ustawodawczy w celu aktualizacji tego wykazu.

5. W celu pomocy Komisji w przeglądzie załączników I i II do dyrektywy 2008/105/WE Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA) przygotowuje sprawozdania naukowe, w których uwzględnia następujące elementy:

a) opinie Komitetu ds. Oceny Ryzyka (RAC) i Komitetu ds. Analiz Społeczno-Ekonomicznych (SEAC) ECHA;

b) wyniki programów monitorowania ustanowionych zgodnie z art. 8 niniejszej dyrektywy;

c) dane z monitorowania zgromadzone zgodnie z art. 8b ust. 4 dyrektywy 2008/105/WE;

d) wyniki przeglądów załączników do dyrektyw 2006/118/WE i (UE) 2020/2184;

e) wymogi służące zajęciu się kwestią zanieczyszczenia gleby, w tym powiązane dane z monitorowania;

f) unijne projekty badawcze i publikacje naukowe, w tym informacje wynikające z zastosowania technologii teledetekcji, obserwacji Ziemi, takich jak usługi programu Copernicus, czujników i urządzeń *in-situ* oraz danych uzyskanych dzięki badaniom metodą obywatelską, przy wykorzystaniu możliwości oferowanych przez sztuczną inteligencję, zaawansowaną analizę i przetwarzanie danych;

g) uwagi i informacje od odpowiednich zainteresowanych stron; oraz

h) zalecenia grup roboczych ustanowionych na podstawie wspólnej strategii wdrażania dyrektywy 2000/60/WE.

Do dnia 11 maja 2030 r., a następnie co sześć lat ECHA przygotowuje i podaje do wiadomości publicznej sprawozdanie podsumowujące wyniki sprawozdań naukowych sporządzonych na podstawie niniejszego ustępu.

6. W stosownych przypadkach Komisja przedkłada wnioski dotyczące kontroli w celu osiągnięcia:

a) stopniowej redukcji zrzutów, emisji i strat substancji priorytetowych; oraz

b) w szczególności zaprzestania lub stopniowego wyeliminowania zrzutów, emisji i strat priorytetowych substancji niebezpiecznych zidentyfikowanych zgodnie z ust. 3, włączając, w stosownych przypadkach, harmonogram dla przeprowadzenia takich działań w ciągu 20 lat od uznania tych substancji za priorytetowe substancje niebezpieczne.

W ramach tego działania Komisja określi odpowiedni racjonalny pod względem kosztów i proporcjonalny poziom oraz połączenie kontroli dotyczących produktu i procesu, zarówno dla źródeł punktowych, jak i rozproszonych, oraz uwzględni jednolite dopuszczalne wartości emisji w całej Unii dla kontroli procesu. W stosownych przypadkach działanie na poziomie Unii w zakresie kontroli procesu może zostać ustalone w odniesieniu do poszczególnych sektorów. W przypadku gdy kontrole produktów lub procesów obejmują przegląd odpowiednich zezwoleń lub zatwierdzeń substancji wydanych na podstawie dyrektywy 2001/83/WE, rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, dyrektywy 2009/128/WE, rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, dyrektywy 2010/75/UE, rozporządzenia (UE) nr 528/2012 lub rozporządzenia (UE) 2019/6, przeglądy te przeprowadza się zgodnie z przepisami tych dyrektyw i rozporządzeń, jak wskazano w art. 7a dyrektywy 2008/105/WE. Przeglądy takie uwzględniają ocenę przeprowadzoną przez Komisję zgodnie z art. 7a ust. 1 dyrektywy 2008/105/WE. W stosownych przypadkach w każdym wniosku dotyczącym kontroli określa się uzgodnienia dotyczące ich przeglądu i uaktualniania oraz oceny ich skuteczności.

9. Komisja może przygotować strategię przeciwdziałania zanieczyszczeniu wód przez inne substancje zanieczyszczające lub grupy substancji zanieczyszczających, w tym wszelkie tego typu zanieczyszczenia będące skutkiem wypadków.

- (¹)* Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 67, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/83/oj>).
- (²)* Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1907/oj>).
- (³)* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1107/oj>).
- (⁴)* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych (Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2012/528/oj>).
- (⁵)* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie weterynaryjnych produktów leczniczych i uchylające dyrektywę 2001/82/WE (Dz.U. L 4 z 7.1.2019, s. 43, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/6/oj>).
- (⁶)* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2008/1272/oj>).”;

12) uchyla się art. 17 ust. 4 i 5;

13) uchyla się art. 18 ust. 4;

14) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 19a

Sprawozdanie dotyczące mechanizmu rozszerzonej odpowiedzialności producenta

Do dnia 11 maja 2029 r. Komisja publikuje sprawozdanie dotyczące możliwości włączenia do niniejszej dyrektywy mechanizmu rozszerzonej odpowiedzialności producenta. Sprawozdanie zawiera w szczególności ocenę wykonalności wprowadzenia wymogu dotyczącego udziału producentów w kosztach programów monitorowania opracowanych na podstawie art. 8 niniejszej dyrektywy, jeżeli wprowadzają oni do obrotu na rynku Unii produkty zawierające którąkolwiek z substancji umieszczonych w załączniku I do dyrektywy 2006/118/WE lub w załączniku I do dyrektywy 2008/105/WE.”;

15) art. 20 i 21 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 20

Dostosowania techniczne i wdrażanie niniejszej dyrektywy

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych dotyczących zmiany załączników I i III oraz załącznika V sekcja 1.3.6 w celu dostosowania, odpowiednio, wymogów informacyjnych dotyczących właściwych organów, treści analizy ekonomicznej oraz wybranych norm monitorowania do postępu naukowo-technicznego zgodnie z art. 20a.

Artykuł 20a

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 20, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia 10 maja 2026 r.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 20, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 20 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 21

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (*).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).;

16) art. 22 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Cele środowiskowe wymienione w art. 4, środowiskowe normy jakości określone w części A załącznika I do dyrektywy 2008/105/WE oraz środowiskowe normy jakości dotyczące substancji zanieczyszczających specyficznych dla dorzeczy ustanowione na podstawie art. 16 ust. 4 niniejszej dyrektywy uznaje się za środowiskowe normy jakości do celów dyrektywy 2010/75/UE.”;

17) w załączniku V wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszej dyrektywy;

18) w załączniku VII część B dodaje się punkt w brzmieniu:

„5. omówienie wszelkich środków przyjętych w celu uwzględnienia sugestii dotyczących ulepszeń przedstawionych przez Komisję zgodnie z art. 18 ust. 2 lit. c) w odniesieniu do poprzedniego planu.”;

19) w załączniku VIII wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszej dyrektywy;

20) uchyla się załączniki IX i X.

Artykuł 2

Zmiany w dyrektywie 2006/118/WE

W dyrektywie 2006/118/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Dyrektywa 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie zapobiegania zanieczyszczeniu wód podziemnych i jego kontroli”;

- 2) art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Niniejsza dyrektywa ustanawia szczególne środki przewidziane w art. 17 dyrektywy 2000/60/WE służące zapobieganiu zanieczyszczeniu wód podziemnych i jego kontroli z myślą o osiągnięciu celów środowiskowych określonych w art. 4 ust. 1 lit. b) tej dyrektywy. Środki te obejmują:

- a) kryteria oceny dobrego stanu chemicznego wód podziemnych; oraz
- b) kryteria służące identyfikacji i odwróceniu znaczących i utrzymujących się trendów wzrostowych oraz kryteria służące definiowaniu początkowych punktów odwrócenia takich trendów.”;

- 3) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

- a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) »wartość progowa« oznacza normę jakości wód podziemnych ustanowioną na poziomie Unii i wymienioną w załączniku II część D lub ustanowioną przez państwa członkowskie zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. b);”;

- b) dodaje się punkt w brzmieniu:

„7) »wskaźnik zanieczyszczeń« oznacza parametr, który może być monitorowany w celu uzyskania wartości reprezentatywnej dla poziomu lub stężenia danej substancji zanieczyszczającej lub grupy substancji zanieczyszczających, a tym samym stwarzanego przez nie ryzyka.”;

- 4) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 akapit pierwszy dodaje się literę w brzmieniu:

„c) wartości progowe ustanowione na poziomie Unii wymienione w załączniku II część D.”;

- b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„1a. Normy jakości dla substancji o numerach 3–8 w załączniku I do niniejszej dyrektywy wchodzi w życie z dniem 22 grudnia 2027 r., przy czym celem jest osiągnięcie dobrego stanu chemicznego wód podziemnych w odniesieniu do tych substancji do dnia 22 grudnia 2039 r. oraz zapobieżenie pogarszaniu się stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych w odniesieniu do tych substancji. W tym celu państwa członkowskie do dnia 22 grudnia 2027 r. ustanowią uzupełniający program monitorowania, a do dnia 22 grudnia 2030 r. wstępny program środków działania uwzględniające te substancje. Ostateczny program środków działania, zgodnie z art. 11 dyrektywy 2000/60/WE, włącza się do planu gospodarowania wodami w dorzeczu na 2033 r. sporządzonego zgodnie z art. 13 ust. 7 tej dyrektywy.

Art. 4 ust. 4–9 dyrektywy 2000/60/WE stosuje się odpowiednio do substancji, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu. W zakresie, w jakim dotyczy to przedłużenia terminów ustanowionych w art. 4 ust. 4 tej dyrektywy, powinno ono być ograniczone do maksymalnie jednego kolejnego uaktualnienia planu gospodarowania wodami w dorzeczu, z wyjątkiem przypadków gdy z uwagi na warunki naturalne nie będzie możliwe osiągnięcie celów w tym okresie.

1b. Wartości progowe ustalone zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. b) oraz wartości progowe wymienione w części D załącznika II będą obowiązywać od początku kolejnego okresu planu gospodarowania wodami w dorzeczech po dacie ustalenia wartości progowej, w celu osiągnięcia – do końca tego kolejnego okresu planu gospodarowania wodami w dorzeczech – dobrego stanu chemicznego wód podziemnych w odniesieniu do odpowiednich substancji oraz zapobieżenia pogorszeniu stanu chemicznego wód podziemnych w odniesieniu do tych substancji.

Art. 4 ust. 4–9 dyrektywy 2000/60/WE stosuje się odpowiednio do substancji, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu. W zakresie, w jakim dotyczy to przedłużenia terminów ustanowione w art. 4 ust. 4 tej dyrektywy, powinno ono być ograniczone do maksymalnie jednego kolejnego uaktualnienia planu gospodarowania wodami w dorzeczu, z wyjątkiem przypadków gdy z uwagi na warunki naturalne nie będzie możliwe osiągnięcie celów w tym okresie.”;

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wartości progowe, o których mowa w ust. 1 lit. b), mogą być ustalone na poziomie kraju, obszaru dorzecza lub części międzynarodowego obszaru dorzecza znajdującej się na terytorium danego państwa członkowskiego lub na poziomie jednolitej części wód podziemnych lub grupy takich części wód.

Wartości progowe, o których mowa w ust. 1 lit. b) i c), stosuje się na poziomie odpowiednim do występowania danej substancji zanieczyszczającej.”;

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Państwa członkowskie publikują wszystkie ustalone wartości progowe, o których mowa w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, w swoich planach gospodarowania wodami w dorzeczu opracowywanych na podstawie art. 13 dyrektywy 2000/60/WE wraz z podsumowaniem informacji określonych w części C załącznika II do niniejszej dyrektywy.

Państwa członkowskie do dnia 22 grudnia 2027 r. informują Komisję o ich wykazach substancji zanieczyszczających o znaczeniu krajowym oraz o krajowych wartościach progowych, o których mowa w ust. 1 lit. b). Komisja zapewnia, by informacje te zostały podane do wiadomości publicznej. Kolejne aktualizacje wykazu krajowych wartości progowych publikuje się zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu.”;

e) ust. 6 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„6. Państwa członkowskie dokonują zmian w wykazie wartości progowych stosowanych na ich terytoriach, gdy tylko nowe informacje o zanieczyszczeniach, grupach zanieczyszczeń lub wskaźnikach zanieczyszczenia, również przy uwzględnieniu zasady ostrożności, wskazują na potrzebę ustalenia wartości progowej dla dodatkowej substancji, zmianę istniejącej wartości progowej lub ponownego umieszczenia wartości progowej uprzednio usuniętej z wykazu. W przypadku ustanowienia lub zmiany odpowiednich wartości progowych na poziomie Unii państwa członkowskie dostosowują do nich wykazy wartości progowych stosowanych na swoich terytoriach.”;

5) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) wartości określające normy jakości wód podziemnych wymienione w załączniku I i wartości progowe, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. b) i c), nie są przekroczone w żadnym punkcie monitorowania w danej jednolitej części wód podziemnych lub grupie takich części; lub”

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktu wykonawczego dotyczącego ustanowienia wykazu mogących występować w wodach podziemnych metabolitów pestycydów, w odniesieniu do których przeprowadzono w Unii ocenę ich istotności ze wskazaniem, czy są one istotne czy nieistotne, do dnia 11 maja 2028 r. Wykaz nie obejmuje metabolitów uznanych za nie wzbudzające obawy. Wykaz opiera się na danych uzyskanych w trakcie procedury zatwierdzania substancji czynnych na podstawie rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 (*) i (UE) nr 528/2012 (**) oraz powiązanych wyników naukowych przedstawionych przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) i Europejską Agencję Chemikaliów (ECHA) oraz, o ile są dostępne, na nowych danych naukowych dotyczących istniejących metabolitów lub nowo odkrytych, wcześniej nieznanymi metabolitów. Komisja przyjmuje akt wykonawczy w celu aktualizacji wykazu co najmniej raz na sześć lat. Akty wykonawcze, o których mowa w niniejszym ustępie, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 9 ust. 2 niniejszej dyrektywy.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1107/oj>).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych (Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2012/528/oj>).”;

6) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 6a

Lista obserwacyjna

1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych w celu sporządzenia – z uwzględnieniem sprawozdań naukowych przygotowanych przez ECHA zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu– listy obserwacyjnej substancji, dla których państwa członkowskie mają gromadzić dane w ramach monitorowania obejmujące całą Unię w celu wspierania przyszłych przeglądów załączników I i II, oraz w celu określenia formatów, które państwa członkowskie mają stosować do przekazywania Komisji wyników tego monitorowania i powiązanych informacji. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 9 ust. 2.

Lista obserwacyjna zawiera jednocześnie maksymalnie pięć substancji, grup substancji lub wskaźników zanieczyszczeń oraz możliwe metody analizy dla każdej substancji. Metody te nie mogą generować nadmiernych kosztów dla właściwych organów. Substancje, które mają zostać umieszczone na liście obserwacyjnej, są wybierane spośród tych substancji, dla których dostępne informacje wskazują, że mogłyby one stanowić istotne zagrożenie na poziomie Unii dla środowiska wodnego lub za jego pośrednictwem, i w przypadku których dane z monitorowania są niewystarczające. Lista obserwacyjna obejmuje substancje wzbudzające obawy.

Na podstawie sprawozdań naukowych przygotowanych przez ECHA zgodnie z ust. 2 Komisja umieszcza na liście obserwacyjnej mikrodrobiny plastiku i odpowiednie wskaźniki dotyczące występowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe, jej rozwoju lub przenoszenia («wskaźniki oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe»), pod warunkiem że dostępne są metody pobierania próbek i metody analityczne, które są wiarygodne i nie pociągają za sobą nadmiernych kosztów. Komisja wskaże takie metody pobierania próbek i metody analityczne do dnia 1 grudnia 2027 r.

2. ECHA przygotowuje sprawozdania naukowe w ramach pomocy Komisji w wyborze substancji i wskaźników do umieszczenia na liście obserwacyjnej, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, uwzględniając następujące informacje:

- a) załącznik I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/WE ⁽¹⁾* oraz wyniki najnowszego przeglądu tego załącznika, a także wyniki najnowszego przeglądu załącznika I do niniejszej dyrektywy;
- b) listy obserwacyjne sporządzone zgodnie z dyrektywami 2008/105/WE i (UE) 2020/2184;
- c) wymogi służące kwestiom zanieczyszczenia gleby, w tym powiązanim danym z monitorowania;
- d) charakterystykę obszarów dorzeczy sporządzoną przez państwa członkowskie zgodnie z art. 5 dyrektywy 2000/60/WE oraz wyniki programów monitorowania ustanowionych zgodnie z art. 8 tej dyrektywy;
- e) informacje na temat wielkości produkcji, sposobów użytkowania, swoistych właściwości (w tym mobilności w glebie i, w stosownych przypadkach, wielkości cząsteczek), stężeń w środowisku oraz powodowanych przez daną substancję lub grupę substancji niepożądanych skutków dla zdrowia człowieka i środowiska wodnego, w tym informacje zebrane zgodnie z dyrektywą 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾*, rozporządzeniami Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1907/2006 ⁽³⁾* i (WE) nr 1107/2009, dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE ⁽⁴⁾* i rozporządzeniami Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012, (UE) 2019/6 ⁽⁵⁾* oraz (UE) 2022/2379 ⁽⁶⁾*;
- f) projekty badawcze i publikacje naukowe, w tym informacje o trendach i prognozach opartych na modelowaniu lub innych ocenach prognostycznych, a także informacjach i danych zebranych dzięki technologiom teledetekcji, obserwacji Ziemi, takim jak usługi programu Copernicus, czujnikom i urządzeniom *in-situ* lub danych uzyskanych dzięki badaniom metodą obywatelską, przy wykorzystaniu możliwości oferowanych przez sztuczną inteligencję oraz zaawansowaną analizę i przetwarzanie danych;
- g) zalecenia zainteresowanych stron;
- h) zalecenia grup roboczych ustanowionych na podstawie wspólnej strategii wdrażania dyrektywy 2000/60/WE;
- i) informacje na temat emisji, zrzutów i strat dostępne w Portalu Emisji Przemysłowych ustanowionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1244 ⁽⁷⁾*, a także wszelkie dostępne dodatkowe informacje dotyczące substancji objętych pozwoleniami na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE ⁽⁸⁾*

3. Sprawozdania naukowe przygotowane przez ECHA zgodnie z ust. 2 zawierają wykaz proponowanych substancji, grup substancji lub wskaźników, przykładową metodę analityczną i maksymalną dopuszczalną granicę oznaczalności dla każdej z nich wraz z uzupełniającym odesłaniem do literatury naukowej lub wytycznych.

4. Do dnia 1 lutego 2028 r., a następnie co trzy lata ECHA przygotowuje sprawozdanie podsumowujące ustalenia sprawozdań naukowych przygotowanych zgodnie z ust. 2 i podaje to sprawozdanie do wiadomości publicznej.

5. Do dnia 1 czerwca 2028 r. Komisja sporządza pierwszą listę obserwacyjną, o której mowa w ust. 1, a następnie aktualizuje ją co trzy lata.

Przy aktualizacji listy obserwacyjnej Komisja usuwa z niej wszelkie substancje, grupy substancji lub wskaźniki, w przypadku których uważa, że możliwe jest przeprowadzenie oceny stwarzanego przez nie ryzyka dla środowiska wodnego bez dodatkowych danych z monitorowania. W przypadku gdy do przeprowadzenia oceny ryzyka dla środowiska wodnego potrzebne są dodatkowe dane z monitorowania, określona substancja, grupa substancji lub wskaźnik mogą jednak zostać utrzymane na liście obserwacyjnej przez kolejny okres trzech lat.

Komisja może również dodać jedną lub więcej dodatkowych substancji, grup substancji lub wskaźników, w przypadku gdy uzna w świetle sprawozdań naukowych ECHA, że może występować powszechne ryzyko dla środowiska wodnego, z zastrzeżeniem, że zaktualizowana lista obserwacyjna zawiera maksymalnie pięć substancji, grup substancji lub wskaźników zgodnie z ust. 1.

Mikrodrobin plastiku i wskaźniki oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe nie mogą być utrzymywane na liście obserwacyjnej przez drugi kolejny okres trzech lat, chyba że dostępna jest ujednolicona i wiarygodna metodyka oceny ryzyka, która po zastosowaniu wykazuje, że dane z monitorowania zebrane w pierwszym okresie monitorowania są niewystarczające do oceny ryzyka, jakie te substancje, grupy substancji lub wskaźniki stwarzają dla środowiska wodnego lub za jego pośrednictwem.

6. Państwa członkowskie monitorują każdą substancję, grupę substancji oraz wskaźnik znajdujący się na liście obserwacyjnej, o której mowa w ust. 1, w wybranych reprezentatywnych stacjach monitorowania przez okres 24 miesięcy. Okres monitorowania rozpoczyna się w ciągu sześciu miesięcy od ustanowienia listy obserwacyjnej, jednak pobieranie próbek i analiza nie muszą rozpoczynać się wraz z rozpoczęciem tego okresu.

Każde państwo członkowskie wybiera co najmniej dwie stacje monitorowania oraz dodatkowo liczbę stacji równą całkowitej powierzchni jednolitych części wód podziemnych w kraju wyrażonej w km² podzielonej przez 45 000 po zaokrągleniu do najbliższej liczby całkowitej.

Wybierając reprezentatywne stacje monitorowania, oraz ustalając częstotliwość i harmonogram monitorowania dla każdej substancji, grupy substancji lub wskaźnika, państwa członkowskie biorą pod uwagę sezonowe zmiany pod względem opadów deszczu, poziomów wody, sposobów wykorzystania i możliwość wystąpienia danej substancji, grupy substancji lub wskaźnika. Monitorowanie prowadzone jest z częstotliwością nie mniejszą niż raz w roku.

W przypadku gdy państwo członkowskie na podstawie istniejących programów monitorowania lub badań jest w stanie wytworzyć wystarczające, porównywalne, reprezentatywne i aktualne dane z monitorowania danej substancji, grupy substancji lub wskaźnika, może zdecydować, że dla tej substancji, grupy substancji lub wskaźnika nie będzie prowadzić dodatkowego monitorowania w ramach mechanizmu listy obserwacyjnej, pod warunkiem że ta substancja, grupa substancji lub wskaźnik były monitorowane przy użyciu metodyki zgodnej z metodami analitycznymi, o których mowa w akcie wykonawczym ustanawiającym listę obserwacyjną.

7. Państwa członkowskie udostępniają wyniki monitorowania, o którym mowa w ust. 6 niniejszego artykułu, rocznie zgodnie z art. 8 ust. 4 dyrektywy 2000/60/WE oraz z aktem wykonawczym ustanawiającym listę obserwacyjną przyjętym na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu. Udostępniają również informacje na temat reprezentatywności stacji monitorowania oraz na temat strategii monitorowania.

8. Na zakończenie 24-miesięcznego okresu, o którym mowa w ust. 6, ECHA dokonuje przeglądu wyników monitorowania i ocenia, które substancje, grupy substancji lub wskaźniki wymagają monitorowania przez okres kolejnych 24 miesięcy i w związku z tym należy utrzymać je na liście obserwacyjnej, a które substancje, grupy substancji lub wskaźniki mogą zostać z listy obserwacyjnej usunięte.

W przypadku gdy Komisja stwierdzi, biorąc pod uwagę ocenę ECHA, o której mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, że do celów dalszej oceny ryzyka dla środowiska wodnego nie jest wymagane dalsze monitorowanie, ocena ta jest uwzględniana w przeglądzie załączników I lub II, o którym mowa w art. 8.

- (¹)* Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie środowiskowych norm jakości w dziedzinie polityki wodnej, zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy Rady 82/176/EWG, 83/513/EWG, 84/156/EWG, 84/491/EWG i 86/280/EWG oraz zmieniająca dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 84, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2008/105/oj>).
- (²)* Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 67, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/83/oj>).
- (³)* Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1907/oj>).
- (⁴)* Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów (Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 71, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/128/oj>).
- (⁵)* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie weterynaryjnych produktów leczniczych i uchylające dyrektywę 2001/82/WE (Dz.U. L 4 z 7.1.2019, s. 43, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/6/oj>).
- (⁶)* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2379 z dnia 23 listopada 2022 r. w sprawie statystyk dotyczących nakładów i produkcji w rolnictwie, zmiany rozporządzenia Komisji (WE) nr 617/2008 oraz uchylenia rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1165/2008, (WE) nr 543/2009 i (WE) nr 1185/2009 oraz dyrektywy Rady 96/16/WE (Dz.U. L 315 z 7.12.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2379/oj>).
- (⁷)* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1244 z dnia 24 kwietnia 2024 r. w sprawie przekazywania danych środowiskowych z instalacji przemysłowych, ustanowienia Europejskiego Portalu Emisji Przemysłowych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 166/2006 (Dz.U. L, 2024/1244, 2.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1244/oj>).
- (⁸)* Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych i emisji pochodzących z chowu zwierząt gospodarskich (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2010/75/oj>).”;

7) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

Przegląd załączników I–IV i przepisów szczególnych dotyczących niektórych substancji

1. Do dnia 11 maja 2032 r., a następnie co sześć lat Komisja dokonuje przeglądu zawartego w załączniku I wykazu substancji zanieczyszczających i wskaźników zanieczyszczeń i odpowiadających im środowiskowych norm jakości oraz, w stosownych przypadkach, dołącza do tego przeglądu wnioski ustawodawczy mający na celu aktualizację wykazu substancji zanieczyszczających i odpowiadających im norm jakości.

2. Do dnia 11 maja 2032 r., a następnie co sześć lat Komisja dokonuje przeglądu zawartego w załączniku II część B wykazu substancji zanieczyszczających i wskaźników zanieczyszczeń, w przypadku których państwa członkowskie muszą rozważyć ustanowienie krajowych wartości progowych, oraz, w stosownych przypadkach, dołącza do tego przeglądu wnioski ustawodawczy mający na celu aktualizację wykazu substancji zanieczyszczających zawartego w załączniku II część B.

3. Do dnia 11 maja 2032 r., a następnie co sześć lat Komisja dokonuje przeglądu zawartego w załączniku II część D repozytorium zharmonizowanych wartości progowych oraz, w stosownych przypadkach, dołącza do tego przeglądu wnioski ustawodawczy mający na celu aktualizację zawartego w załączniku II część D repozytorium i odpowiadających mu zharmonizowanych wartości progowych.

4. Dokonując przeglądów, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, Komisja bierze pod uwagę sprawozdania naukowe przygotowane przez ECHA na podstawie ust. 6.

5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 8a aktów delegowanych dotyczących zmiany załącznika II części A i C oraz załączników III i IV w odniesieniu do wytycznych dotyczących ustalania przez państwa członkowskie wartości progowych, przekazywanych przez państwa członkowskie informacji dotyczących substancji zanieczyszczających i wskaźników zanieczyszczeń i odpowiadających im wskaźników, dla których ustalono wartości progowe, oceny stanu chemicznego wód podziemnych oraz identyfikacji i odwracania znaczących i utrzymujących się trendów wzrostowych, aby dostosować te załączniki do postępu naukowo-technicznego.

6. Aby pomóc Komisji w związku z przeglądem załączników I i II, ECHA przygotowuje sprawozdania naukowe. W tych sprawozdaniach bierze się pod uwagę:

a) opinie Komitetu ds. Oceny Ryzyka (RAC) i Komitetu ds. Analiz Społeczno-Ekonomicznych (SEAC) ECHA;

b) wyniki programów monitorowania ustanowionych zgodnie z art. 8 dyrektywy 2000/60/WE;

c) przegląd wyników monitorowania zgodnie z art. 6a ust. 8 niniejszej dyrektywy;

d) wyniki przeglądów załączników do dyrektywy 2008/105/WE i dyrektywy (UE) 2020/2184;

e) informacje i wymagania dotyczące zanieczyszczenia gleby;

f) unijne projekty badawcze i publikacje naukowe, w tym najaktualniejsze dostępne informacje wynikające z zastosowania technologii teledetekcji, obserwacji Ziemi, takich jak usługi programu Copernicus, czujników i urzędzeń *in-situ* i danych uzyskanych dzięki badaniom metodą obywatelską, przy wykorzystaniu możliwości oferowanych przez nowe technologie, które mogą obejmować sztuczną inteligencję, zaawansowaną analizę i przetwarzanie danych;

g) uwagi i informacje od odpowiednich zainteresowanych stron, w tym krajowych organów regulacyjnych i innych odpowiednich jednostek;

h) zalecenia grup roboczych ustanowionych na podstawie wspólnej strategii wdrażania dyrektywy 2000/60/WE.

Sprawozdania naukowe, o których mowa w akapicie pierwszym, zawierają propozycje norm jakości lub wartości progowych dla odpowiednich substancji zanieczyszczających lub wskaźników zanieczyszczeń, a także odpowiednią metodę analityczną.

7. Co sześć lat ECHA przygotowuje i podaje do wiadomości publicznej sprawozdanie podsumowujące wyniki sprawozdań naukowych sporządzonych na podstawie ust. 6. Pierwsze sprawozdanie zostanie przedłożone Komisji do dnia 11 maja 2030 r.

8. Przeprowadzając następny przegląd, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, Komisja rozważy ustanowienie standardu jakościowego dla całkowitej zawartości »PFAS ogółem« w wodach podziemnych oraz dąży do uzupełnienia wytycznych dotyczących monitorowania całkowitej zawartości PEAS ogółem w wodzie pitnej, opracowanych zgodnie z art. 13 ust. 7 dyrektywy (UE) 2020/2184, tak by miały również zastosowanie do monitorowania całkowitej zawartości PFAS ogółem w wodach podziemnych. Zachęca się również państwa członkowskie, by stosowały już te wytyczne do monitorowania PFAS ogółem w wodach podziemnych oraz by przekazywały te dane zgodnie z art. 8 ust. 4 dyrektywy 2000/60/WE. Zważywszy na toksyczność kwasu trifluorooctowego (TFA), jego trwałość i powszechność występowania w środowisku, Komisja przy okazji następnego przeglądu rozważy również ustanowienie w załączniku I do niniejszej dyrektywy normy jakości dla TFA liczonego oddzielnie lub jako części sumy.

9. Przeprowadzając następny przegląd, o którym mowa w ust. 1, Komisja rozważy, czy należy ustanowić normy jakości w odniesieniu do sumy wybranych substancji farmaceutycznych w podziale na sposób działania oraz sumy bisfenoli; z tego powodu »sumę wybranych substancji farmaceutycznych w podziale na sposób działania« oraz »sumę bisfenoli« umieszcza się w załączniku V do dyrektywy 2006/118/WE. Komisja rozważa również, czy do ustanowienia norm jakości dla substancji farmaceutycznych ogółem i bisfenoli ogółem w wodach podziemnych można zastosować podejście oparte na ocenie ryzyka uzupełnione odpowiednimi metodami monitorowania.

10. Przeprowadzając następny przegląd, o którym mowa w ust. 1, Komisja rozważy, czy należy zmienić zawarte w załączniku I normy jakości dla poszczególnych pestycydów, pestycydów ogółem oraz innych niż istotne metabolitów w wodach podziemnych.”;

8) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 8a

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 8 ust. 5, powierza się Komisji na okres sześciu lat od dnia 10 maja 2026 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu sześciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 8 ust. 5, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 8 ust. 5 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;

9) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (*).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).”;

10) uchyla się art. 10;

11) załącznik I zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku III do niniejszej dyrektywy;

12) w załączniku II wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem IV do niniejszej dyrektywy;

13) załącznik III pkt 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) wszelkie inne istotne informacje, w tym porównanie rocznej średniej arytmetycznej stężenia odpowiednich substancji zanieczyszczających w punkcie monitorowania z normami jakości wód podziemnych ustalonymi w załączniku I oraz wartościami progowymi, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. b) i c).”;

14) w załączniku IV część B pkt 1 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„1) punktem początkowym inicjowania działań mających odwrócić znaczące i utrzymujące się trendy wzrostowe jest stan, kiedy stężenie substancji zanieczyszczającej osiąga 75 % wartości parametrycznych norm jakości wód podziemnych określonych w załączniku I i wartości progowych, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. b) i c), chyba że:”;

15) tekst znajdujący się w załączniku V do niniejszej dyrektywy dodaje się jako załącznik V.

Artykuł 3

Zmiany w dyrektywie 2008/105/WE

W dyrektywie 2008/105/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie środowiskowych norm jakości oraz zapobiegania zanieczyszczeniu wód powierzchniowych i jego kontroli, zmiany i w następstwie uchylecia dyrektywy Rady 82/176/EWG, 83/513/EWG, 84/156/EWG, 84/491/EWG i 86/280/EWG oraz zmieniająca dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady”;

2) w art. 2 dodaje się punkt w brzmieniu:

„3) »wskaźnik zanieczyszczeń« oznacza parametr, który może być monitorowany w celu uzyskania wartości reprezentatywnej dla poziomu lub stężenia danej substancji zanieczyszczającej lub grupy substancji zanieczyszczających a tym samym stwarzanego przez nie ryzyka.”;

3) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1a wprowadza się następujące zmiany:

(i) w akapicie pierwszym dodaje się punkty w brzmieniu:

„(iii) substancji o numerach 5, 9, 13, 15, 17, 21, 23, 24, 28, 30, 34, 37, 41 oraz 43 w załączniku I część A, w odniesieniu do których określono zmienione środowiskowe normy jakości – ze skutkiem od dnia 22 grudnia 2027 r., w celu osiągnięcia do dnia 22 grudnia 2033 r. dobrego stanu chemicznego wód powierzchniowych w odniesieniu do tych substancji oraz zapobieżenia pogorszeniu się stanu chemicznego jednolitych części wód powierzchniowych w odniesieniu do tych substancji za pomocą programów środków działań zawartych w planach gospodarowania wodami w dorzeczu na 2027 r. opracowanych zgodnie z art. 13 ust. 7 dyrektywy 2000/60/WE;

(iv) nowo zidentyfikowanych substancji o numerach 46–70 wymienionych w załączniku I część A – ze skutkiem od dnia 22 grudnia 2027 r. w celu osiągnięcia do dnia 22 grudnia 2039 r. dobrego stanu chemicznego wód powierzchniowych w odniesieniu do tych substancji oraz w celu zapobieżenia pogorszeniu się stanu chemicznego wód powierzchniowych w odniesieniu do tych substancji. W tym celu państwa członkowskie do dnia 22 grudnia 2027 r. ustanowią uzupełniający program monitorowania, a do dnia 22 grudnia 2030 r. – wstępny program środków działania obejmujących te substancje. Ostateczny program środków działania, zgodnie z art. 11 dyrektywy 2000/60/WE, włącza się do każdego planu gospodarowania wodami w dorzeczu na 2033 r. sporządzonego zgodnie z art. 13 ust. 7 tej dyrektywy.”;

(ii) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Art. 4 ust. 4–9 dyrektywy 2000/60/WE stosuje się odpowiednio do substancji wymienionych w akapicie pierwszym ppkt (i) i (ii) niniejszego ustępu.

Art. 4 ust. 4–9 dyrektywy 2000/60/WE stosuje się również odpowiednio do substancji wymienionych w akapicie pierwszym pkt (iii) i (iv) niniejszego ustępu. W zakresie, w jakim dotyczy to przewidzianego w art. 4 ust. 4 tej dyrektywy przedłużenia terminów, przedłużenie to jest ograniczone do maksymalnie jednego kolejnego uaktualnienia planu gospodarowania wodami w dorzeczu, z wyjątkiem przypadków gdy z uwagi na warunki naturalne nie będzie możliwe osiągnięcie celów w okresie objętym tym planem gospodarowania wodami w dorzeczu.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1b. Środowiskowe normy jakości określone na poziomie Unii zgodnie z art. 16 ust. 4 dyrektywy 2000/60/WE dla substancji zanieczyszczających specyficznych dla dorzeczy i wymienione w części C załącznika do niniejszej dyrektywy lub dodatkowe substancje zanieczyszczające specyficzne dla dorzeczy i odpowiadające im środowiskowe normy jakości wskazane przez państwa członkowskie zgodnie z art. 8d ust. 1 niniejszej dyrektywy zaczynają obowiązywać wraz z początkiem okresu kolejnego planu gospodarowania wodami w dorzeczu przypadającego po dacie ustalenia środowiskowej normy jakości do celu osiągnięcia – do końca okresu objętego tym planem gospodarowania wodami w dorzeczu – dobrego stanu chemicznego wód powierzchniowych i zapobieżenia pogorszeniu się stanu chemicznego jednolitych części wód powierzchniowych w odniesieniu do tych substancji zanieczyszczających.

Art. 4 ust. 4–9 dyrektywy 2000/60/WE stosuje się odpowiednio do substancji zanieczyszczających, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu. W zakresie, w jakim dotyczy to przewidzianego w art. 4 ust. 4 tej dyrektywy przedłużenia terminów, przedłużenie to jest ograniczone do maksymalnie jednego kolejnego uaktualnienia planu gospodarowania wodami w dorzeczu, z wyjątkiem przypadków gdy z uwagi na warunki naturalne nie będzie możliwe osiągnięcie celów w okresie objętym tym planem gospodarowania wodami w dorzeczu.”;

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W odniesieniu do substancji, dla których w załączniku I część A zostały ustanowione środowiskowe normy jakości dla fauny i flory lub osadów, państwa członkowskie stosują te normy jakości dla fauny i flory lub dla osadów.

W odniesieniu do substancji innych niż te, o których mowa w akapicie pierwszym, państwa członkowskie stosują środowiskowe normy jakości dla wód ustanowione w załączniku I część A.”;

d) ust. 6 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„6. Państwa członkowskie przeprowadzają analizę długoterminowych tendencji stężeń tych substancji priorytetowych wskazanych w załączniku I część A jako substancje, które wykazują tendencję do akumulowania się w osadach lub w faunie i florze, na podstawie monitorowania osadów lub fauny i flory prowadzonego w ramach monitorowania stanu wód powierzchniowych zgodnie z art. 8 dyrektywy 2000/60/WE. Z zastrzeżeniem art. 4 dyrektywy 2000/60/WE państwa członkowskie podejmują działania w celu zapewnienia, aby nie nastąpił znaczny wzrost takich stężeń zarówno w osadach lub faunie i florze.”;

e) uchyla się ust. 7;

f) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych dotyczących zmiany załącznika I część B pkt 3 w celu dostosowania go do postępu naukowo-technicznego zgodnie z art. 9a.”;

4) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Wykaz emisji, zrzutów i strat

1. Na podstawie informacji zebranych zgodnie z art. 5 i 8 dyrektywy 2000/60/WE oraz innych dostępnych danych każde państwo członkowskie opracowuje wykaz emisji, zrzutów i strat wszystkich substancji priorytetowych wymienionych w części A załącznika I do niniejszej dyrektywy oraz wszystkich substancji wskazanych przez to państwo członkowskie jako substancje zanieczyszczające, które są specyficzne dla dorzeczy, dla każdego obszaru dorzecza lub części obszaru dorzecza znajdujących się na ich terytorium.

Akapit pierwszy nie ma zastosowania do emisji, zrzutów i strat zgłaszanych corocznie drogą elektroniczną do Portalu Emisji Przemysłowych ustanowionego na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1244 (*), zgodnie z art. 7 tego rozporządzenia.

2. Państwa członkowskie uaktualniają swoje wykazy w ramach przeglądów określonych w art. 5 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE.

Okresem referencyjnym dla ustanowienia wartości w zaktualizowanych wykazach jest rok poprzedzający rok, w którym mają zostać zakończone przeglądy określone w art. 5 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE.

W ramach tych aktualizacji państwa członkowskie zapewniają, by emisje do wody ze źródeł punktowych, które nie są objęte zakresem stosowania rozporządzenia (UE) 2024/1244 lub są poniżej określonych w tym rozporządzeniu rocznych progów sprawozdawczości, a także emisje substancji zanieczyszczających do wody ze źródeł rozproszonych zdefiniowanych w art. 3 pkt 12 tego rozporządzenia, były również zgłaszane Komisji drogą elektroniczną w celu ich udostępnienia w ustanowionym na podstawie tego rozporządzenia Portalu Emisji Przemysłowych co najmniej raz na sześć lat oraz zagregowane dla każdego obszaru dorzecza lub jego części w granicach terytorium państwa członkowskiego.

Komisja przyjmuje akt wykonawczy ustanawiający format zgłoszeń, o których mowa w akapicie trzecim niniejszego ustępu. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 9 ust. 2 niniejszej dyrektywy. W razie potrzeby przy ustanawianiu tego aktu wykonawczego Komisję wspiera EEA.

3. Państwa członkowskie zapewniają, by ustanowione zgodnie z art. 13 dyrektywy 2000/60/WE plany gospodarowania wodami w dorzeczu zawierały wyraźne odniesienie lub link do wszystkich informacji dotyczących emisji do wody udostępnionych zgodnie z ust. 1 i 4 niniejszego artykułu w Portalu Emisji Przemysłowych.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1244 z dnia 24 kwietnia 2024 r. w sprawie przekazywania danych środowiskowych z instalacji przemysłowych, ustanowienia Europejskiego Portalu Emisji Przemysłowych oraz uchylecia rozporządzenia (WE) nr 166/2006 (Dz.U. L, 2024/1244, 2.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1244/oj>).”;

5) art. 7a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W odniesieniu do substancji priorytetowych, które wchodzą w zakres stosowania dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady^{(1)*}, rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady^{(2)*} lub rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009^{(3)*} oraz dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE^{(4)*} lub 2010/75/UE^{(5)*} oraz rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012^{(6)*} lub (UE) 2019/6^{(7)*}, Komisja, uwzględniając dane z monitorowania, o którym mowa w art. 8 ust. 4 dyrektywy 2000/60/WE, oraz w ramach sprawozdania, o którym mowa w art. 18 ust. 1 tej dyrektywy, ocenia, czy środki ustanowione na poziomie Unii i na poziomie państw członkowskich są wystarczające do osiągnięcia środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych oraz do osiągnięcia celu zakładającego zaprzestanie lub stopniowe wyeliminowanie zrzutów, emisji i strat priorytetowych substancji niebezpiecznych zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2000/60/WE.

^{(1)*} Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 67, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/83/oj>).

^{(2)*} Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1907/oj>).

^{(3)*} Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1107/oj>).

^{(4)*} Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów (Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 71, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/128/oj>).

^{(5)*} Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych i emisji pochodzących z chowu zwierząt gospodarskich (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2010/75/oj>).

^{(6)*} Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych (Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2012/528/oj>).

^{(7)*} Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie weterynaryjnych produktów leczniczych i uchylające dyrektywę 2001/82/WE (Dz.U. L 4 z 7.1.2019, s. 43, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/6/oj>).”;

- 6) art. 8, 8a i 8b otrzymują brzmienie:

„Artykuł 8

Przegląd załączników I i II

1. Podczas następnego przeglądu załącznika I do niniejszej dyrektywy, który ma zostać przeprowadzony zgodnie z art. 16 dyrektywy 2000/60/WE, Komisja rozważa ustanowienie norm jakości dla PFAS ogółem w wodach powierzchniowych i stara się uzupełnić wytyczne dotyczące monitorowania PFAS ogółem w wodzie pitnej opracowane zgodnie z art. 13 ust. 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 (*), tak aby miały one zastosowanie do monitorowania PFAS ogółem w wodach powierzchniowych. Zachęca się również państwa członkowskie, by stosowały już te wytyczne do monitorowania PFAS ogółem w wodach powierzchniowych oraz by przekazywały te dane zgodnie z art. 8 ust. 4 dyrektywy 2000/60/WE. Zważywszy na toksyczność kwasu trifluorooctowego (TFA), jego trwałość i częstotliwość występowania w środowisku, Komisja przy okazji następnego przeglądu rozważa ustanowienie w załączniku I do niniejszej dyrektywy osobnej normy jakości dla TFA.

2. Parametr »suma bisfenoli« oraz parametry dotyczące sum wybranych pestycydów w podziale na sposób działania oraz wybranych substancji farmaceutycznych w podziale na sposób działania dodaje się do załącznika III do niniejszej dyrektywy. Komisja dokonuje analizy potencjalnego umieszczenia tych parametrów w wykazie substancji priorytetowych podczas następnego przeglądu załącznika I do niniejszej dyrektywy, który ma zostać przeprowadzony zgodnie z art. 16 dyrektywy 2000/60/WE, oraz ustalenia, w stosownych przypadkach, odpowiedniej środowiskowej normy jakości. Podczas kolejnego przeglądu Komisja rozważa również, czy do ustanowienia środowiskowych norm jakości dla bisfenoli ogółem, pestycydów ogółem i substancji farmaceutycznych ogółem w wodach podziemnych można zastosować podejście oparte na ocenie ryzyka uzupełnione odpowiednimi metodami monitorowania.

3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych dotyczących zmiany załącznika II część B w celu dostosowania go do postępu naukowo-technicznego zgodnie z art. 9a.

Artykuł 8a

Przepisy szczególne dotyczące niektórych substancji

1. W planach gospodarowania wodami w dorzeczu opracowanych zgodnie z art. 13 dyrektywy 2000/60/WE, bez uszczerbku dla wymogów sekcji 1.4.3 załącznika V do tej dyrektywy w zakresie przedstawiania ogólnego stanu chemicznego oraz celów i obowiązków ustanowionych w art. 4 ust. 1 lit. a), art. 11 ust. 3 lit. k) i art. 16 ust. 6 tej dyrektywy, państwa członkowskie mogą opracować dodatkowe mapy przedstawiające stan chemiczny, jak przewidziano w sekcji 1.4.3 załącznika V do dyrektywy 2000/60/WE.

2. Substancje zidentyfikowane w części A załącznika I do niniejszej dyrektywy jako substancje zachowujące się jak wszechobecne PBT państwa członkowskie mogą monitorować z mniejszą intensywnością, niż jest to wymagane w odniesieniu do substancji priorytetowych zgodnie z art. 3 ust. 4 niniejszej dyrektywy i załącznikiem V do dyrektywy 2000/60/WE, pod warunkiem że monitorowanie to będzie reprezentatywne i dostępne są solidne statystycznie dane wyjściowe dotyczące obecności tych substancji w środowisku wodnym. Jako wytyczna, zgodnie z art. 3 ust. 6 akapit drugi niniejszej dyrektywy, monitorowanie powinno być przeprowadzane nie rzadziej niż co trzy lata, chyba że stosowanie tej substancji lub jej emisje lub wiedza techniczna i fachowe opinie uzasadniają inny odstęp czasu.

3. W okresie dwóch lat od dnia 1 stycznia 2030 r. państwa członkowskie, korzystając z metod monitorowania opartego na skutkach, monitorują obecność substancji estrogenowych w jednolitych częściach wód. Pobieranie próbek i analiza nie muszą rozpoczynać się wraz z rozpoczęciem tego okresu dwóch lat, ale przeprowadza się je co najmniej cztery razy w roku. W celu uzyskania wyników porównawczych przy różnych zakresach stężeń państwa członkowskie prowadzą monitorowanie w wybranych miejscach, w których prowadzone jest monitorowanie konwencjonalnymi metodami analitycznymi zgodnie z art. 8 dyrektywy 2000/60/WE i załącznikiem V do tej dyrektywy odnoszące się do trzech hormonów estrogenowych – 17-beta-estradolu (E2), estronu (E1) i 17-alfa-etynyløestradolu (EE2) – wymienionych w części A załącznika I do niniejszej dyrektywy. Dane są zgłaszane łącznie i zgodnie z art. 8 ust. 4 tej dyrektywy. Liczba miejsc nie może być niższa niż określona w art. 8b ust. 3 niniejszej dyrektywy w odniesieniu do monitorowania substancji umieszczonych na liście obserwacyjnej. Państwa członkowskie mogą rozpocząć monitorowanie przed dniem 1 stycznia 2030 r., o ile zostaną do tego czasu przyjęte specyfikacje techniczne, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu. Państwa członkowskie nie stosują wyników opartych na skutkach uzyskanych w dwuletnim okresie monitorowania porównawczego do celów klasyfikacji stanu chemicznego monitorowanych jednolitych części wód, jak opisano w sekcji 1.4.3 załącznika V do dyrektywy 2000/60/WE.

4. Do dnia 1 grudnia 2027 r. Komisja przyjmuje akt wykonawczy określający specyfikacje techniczne dotyczące monitorowania substancji estrogenowych przy użyciu metod monitorowania opartego na skutkach. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 9 ust. 2.

5. W ciągu 18 miesięcy od przekazania danych przez państwa członkowskie Komisja publikuje sprawozdanie porównujące wyniki uzyskane konwencjonalnymi metodami analitycznymi i metodami opartymi na skutkach oraz analizuje możliwość stosowania metod monitorowania opartego na skutkach w powiązaniu z wartością progową opartą na skutkach zdefiniowaną w art. 2 pkt 35a dyrektywy 2000/60/WE i odnoszącą się do estrogenów do celów kontroli przesiewowej uzupełniającej ocenę stanu chemicznego.

W kontekście przyszłych przeglądów wykazu substancji zanieczyszczających zgodnie z art. 16 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE, uwzględniając analizę zawartą w sprawozdaniu, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, Komisja rozważa ustalenie wartości progowej dla estrogenów do celów kontroli przesiewowej oraz oceny stanu chemicznego. Kiedy metody oparte na skutkach będą gotowe do użytku również w odniesieniu do innych substancji, Komisja rozważy w kontekście przyszłych przeglądów, czy należy wprowadzić wymóg korzystania z nich, w razie potrzeby, przynajmniej początkowo równoległe z konwencjonalnymi metodami analitycznymi, oraz rozważy ustanowienie odpowiadających im wartości progowych.

Artykuł 8b

Lista obserwacyjna

1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych w celu sporządzenia – z uwzględnieniem sprawozdań naukowych przygotowanych zgodnie z ust. 1a niniejszego artykułu przez Europejską Agencję Chemikaliów (ECHA) – listy obserwacyjnej substancji, w odniesieniu do których konieczne jest gromadzenie pochodzących z państw członkowskich danych w ramach monitorowania obejmującego całą Unię do celów wsparcia przeglądów w przyszłości zgodnie z art. 16 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE oraz w celu ustanowienia formatów, które mają być stosowane przez państwa członkowskie do przekazywania Komisji wyników tego monitorowania i powiązanych informacji. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 9 ust. 2.

Lista obserwacyjna obejmuje jednocześnie maksymalnie 10 substancji, grup substancji lub wskaźników zanieczyszczenia i wskazuje matryce monitorowania oraz możliwe metody analizy dla poszczególnych substancji. Te matryce i metody monitorowania nie mogą pociągać za sobą nadmiernych kosztów dla właściwych organów. Substancje, które mają zostać umieszczone na liście obserwacyjnej, są wybierane spośród tych substancji, w przypadku których dostępne informacje wskazują, że mogłyby one stwarzać na poziomie Unii znaczące ryzyko dla środowiska wodnego lub za jego pośrednictwem, i w przypadku których dane z monitorowania są niewystarczające. Lista obserwacyjna obejmuje substancje wzbudzające rosnące obawy.

Na podstawie sprawozdań naukowych przygotowanych przez ECHA zgodnie z ust. 1a Komisja umieszcza na liście obserwacyjnej mikrodrobiny plastiku i odpowiednie wskaźniki dotyczące występowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe, jej rozwoju lub przenoszenia («wskaźniki oporności przeciwdrobnoustrojowej»), pod warunkiem że dostępne są metody pobierania próbek i metody analityczne, które są wiarygodne i nie pociągają za sobą nadmiernych kosztów. Komisja wskaże takie metody pobierania próbek i metody analityczne do dnia 1 grudnia 2027 r.

1a. ECHA przygotowuje sprawozdania naukowe w ramach wsparcia Komisji w wyborze substancji i wskaźników do umieszczenia na liście obserwacyjnej, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, uwzględniając następujące informacje:

a) załącznik I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/118/WE (*) oraz wyniki najnowszego przeglądu tego załącznika, a także wyniki najnowszego przeglądu załącznika I do niniejszej dyrektywy;

- b) listy obserwacyjne sporządzone zgodnie z dyrektywami 2006/118/WE i (UE) 2020/2184;
  - c) zalecenia zainteresowanych stron;
  - d) charakterystykę obszarów dorzeczy sporządzoną przez państwa członkowskie zgodnie z art. 5 dyrektywy 2000/60/WE oraz wyniki programów monitorowania ustanowionych zgodnie z art. 8 tej dyrektywy;
  - e) informacje na temat wielkości produkcji, sposobów użytkowania, swoistych właściwości (w tym, w stosownych przypadkach, wielkości cząsteczek), stężeń w środowisku oraz powodowanych przez daną substancję niepożądanych skutków dla zdrowia człowieka i środowiska wodnego, w tym informacje zebrane zgodnie z dyrektywą 2001/83/WE, rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 (**), rozporządzeniem (WE) nr 1107/2009, dyrektywą 2009/128/WE, rozporządzeniem (UE) nr 528/2012 i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2379 (***);
  - f) projekty badawcze i publikacje naukowe, w tym informacje o trendach i prognozach opartych na modelowaniu lub innych ocenach prognostycznych, a także informacjach i danych zebranych dzięki technologiom teledetekcji, obserwacji Ziemi, takim jak usługi programu Copernicus, czujnikom i urządzeniom *in-situ* lub danych uzyskanych dzięki badaniom metodą obywatelską, przy wykorzystaniu możliwości oferowanych przez sztuczną inteligencję oraz zaawansowaną analizę i przetwarzanie danych;
  - g) zalecenia grup roboczych ustanowionych na podstawie wspólnej strategii wdrażania dyrektywy 2000/60/WE;
  - h) informacje na temat emisji, zrzutów i strat dostępne w Portalu Emisji Przemysłowych ustanowionym rozporządzeniem (UE) 2024/1244, a także wszelkie dostępne dodatkowe informacje dotyczące substancji objętych pozwoleniami na podstawie dyrektywy 2010/75/UE.
- 1b. Sprawozdania naukowe przygotowane przez ECHA zgodnie z ust. 1a zawierają wykaz substancji, grup substancji lub wskaźników, zalecaną matrycę monitorowania, orientacyjną metodę analityczną i maksymalną dopuszczalną granicę oznaczalności dla każdej z nich wraz z uzupełniającym odesłaniem do literatury naukowej lub wytycznych.
- 1c. Do dnia 1 lutego 2028 r., a następnie co trzy lata ECHA przygotowuje sprawozdanie podsumowujące ustalenia sprawozdań naukowych przygotowanych zgodnie z ust. 1a i podaje to sprawozdanie do wiadomości publicznej.
2. Komisja aktualizuje listę obserwacyjną, o której mowa w ust. 1, do dnia 1 maja 2028 r., a następnie co trzy lata.

Podczas aktualizowania listy obserwacyjnej Komisja usuwa z listy obserwacyjnej każdą substancję lub wskaźnik, w odniesieniu do których ocenę ryzyka, o której mowa w art. 16 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE, można przeprowadzić bez dodatkowych danych z monitorowania. Określona substancja, grupa substancji lub wskaźnik mogą jednak zostać utrzymane na liście obserwacyjnej maksymalnie przez kolejny okres trzech lat, w przypadku gdy do przeprowadzenia oceny ryzyka dla środowiska wodnego potrzebne są dodatkowe dane z monitorowania.

Każda zaktualizowana lista obserwacyjna zawiera również jedną lub kilka dodatkowych substancji, grup substancji lub wskaźników, w odniesieniu do których – w świetle sprawozdań naukowych ECHA – Komisja uzna, że może występować powszechne ryzyko dla środowiska wodnego lub za jego pośrednictwem, przy zastrzeżeniu, że zaktualizowana lista obserwacyjna może zawierać maksymalnie 10 substancji, grup substancji lub wskaźników zgodnie z ust. 1.

Mikrodrobiny plastiku i wskaźniki oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe nie mogą zostać utrzymane na liście przez drugi kolejny okres trzech lat, chyba że dostępna jest zharmonizowana i wiarygodna metodyka oceny ryzyka, która po zastosowaniu wykazuje, że dane z monitorowania zebrane w pierwszym okresie monitorowania są niewystarczające do oceny ryzyka, jakie te substancje, grupy substancji lub wskaźniki stwarzają dla środowiska wodnego lub za jego pośrednictwem.

3. W przypadku każdej substancji, grupy substancji oraz wskaźników znajdujących się na liście obserwacyjnej, o której mowa w ust. 1, państwa członkowskie prowadzą przez okres 24 miesięcy monitorowanie w wybranych reprezentatywnych stacjach monitorowania. Okres monitorowania rozpoczyna się w ciągu sześciu miesięcy od umieszczenia substancji na liście, ale pobieranie próbek i analiza nie muszą rozpoczynać się wraz z rozpoczęciem tego okresu.

Każde państwo członkowskie wybiera co najmniej jedną stację monitorowania oraz dodatkowo jedną stację, jeżeli liczba jego mieszkańców przekracza milion oraz dodatkowo liczbę stacji równą jego obszarowi geograficznemu wyrażonemu w km² podzielonemu przez 60 000 po zaokrągleniu do najbliższej liczby całkowitej oraz dodatkowo liczbę stacji równą liczbie jego ludności podzielonej przez pięć milionów po zaokrągleniu do najbliższej liczby całkowitej.

Wybierając reprezentatywne stacje monitorowania, częstotliwość i harmonogram monitorowania dla każdej substancji, grupy substancji lub wskaźnika, państwa członkowskie biorą pod uwagę sezonowe zmiany pod względem opadów deszczu, poziomów wody, sposobów wykorzystania i możliwości wystąpienia danej substancji, grupy substancji lub wskaźnika. Częstotliwość monitorowania jest nie niższa niż dwa razy w roku, jeżeli monitorowanie dotyczy wody, oraz nie niższa niż raz w roku, jeżeli monitorowanie dotyczy osadów lub fauny i flory. W przypadku gdy wymagana jest większa częstotliwość, jak w przypadku substancji wrażliwych na zmiany klimatyczne lub sezonowe, zwiększenie częstotliwości określa się i uzasadnia technicznie w akcie wykonawczym ustanawiającym listę obserwacyjną przyjętym na podstawie ust. 1.

W przypadku gdy państwo członkowskie na podstawie istniejących programów monitorowania lub badań jest w stanie wytworzyć i przedstawić Komisji wystarczające, porównywalne, reprezentatywne i aktualne dane z monitorowania danej substancji, grupy substancji lub wskaźników, może zdecydować, że dla tej substancji, grupy substancji lub wskaźnika nie będzie prowadzić dodatkowego monitorowania w ramach mechanizmu listy obserwacyjnej, pod warunkiem że ta substancja, grupa substancji lub wskaźnik były monitorowane przy użyciu metod zgodnych z matrycami monitorowania i metodami analizy, o których mowa w akcie wykonawczym ustanawiającym listę obserwacyjną, jak również zgodnych z dyrektywą Komisji 2009/90/WE (****).

4. Państwa członkowskie udostępniają wyniki monitorowania, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, rocznie zgodnie z art. 8 ust. 4 dyrektywy 2000/60/WE oraz z aktem wykonawczym ustanawiającym listę obserwacyjną przyjętym na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu. Udostępniają również informacje na temat reprezentatywności stacji monitorowania oraz na temat strategii monitorowania.

5. Na zakończenie 24-miesięcznego okresu, o którym mowa w ust. 3, ECHA dokonuje przeglądu wyników monitorowania i ocenia, które substancje, grupy substancji lub wskaźniki wymagają monitorowania przez okres kolejnych 24 miesięcy i w związku z tym należy utrzymać je na liście obserwacyjnej, a które substancje, grupy substancji lub wskaźniki mogą zostać z listy obserwacyjnej usunięte.

W przypadku gdy Komisja stwierdzi, biorąc pod uwagę ocenę ECHA, o której mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, że do celów dalszej oceny ryzyka dla środowiska wodnego nie jest wymagane dalsze monitorowanie, tę ocenę ECHA uwzględni się w przeglądzie wykazów substancji umieszczonych w załączniku I lub w części C załącznika II do niniejszej dyrektywy, zgodnie z art. 16 dyrektywy 2000/60/WE.

- (*) Dyrektywa 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie zapobiegania zanieczyszczeniu wód podziemnych i jego kontroli (Dz.U. L 372 z 27.12.2006, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/118/oj>).
- (**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2008/1272/oj>).
- (***) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2379 z dnia 23 listopada 2022 r. w sprawie statystyk dotyczących nakładów i produkcji w rolnictwie, zmiany rozporządzenia Komisji (WE) nr 617/2008 oraz uchylecia rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1165/2008, (WE) nr 543/2009 i (WE) nr 1185/2009 oraz dyrektywy Rady 96/16/WE (Dz.U. L 315 z 7.12.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2379/oj>).
- (****) Dyrektywa Komisji 2009/90/WE z dnia 31 lipca 2009 r. ustanawiająca, na mocy dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, specyfikacje techniczne w zakresie analizy i monitorowania stanu chemicznego wód (Dz.U. L 201 z 1.8.2009, s. 36, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/90/oj>).”;

7) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 8d

Substancje zanieczyszczające specyficzne dla dorzeczy

1. Państwa członkowskie zgodnie z procedurą określoną w części B załącznika II do niniejszej dyrektywy określają i stosują środowiskowe normy jakości dla substancji zanieczyszczających specyficznych dla dorzeczy należących do kategorii wymienionych w części A załącznika II do niniejszej dyrektywy, w przypadku gdy w świetle analiz i przeglądów, o których mowa w art. 5 dyrektywy 2000/60/WE, stwierdzą, że substancje te stwarzają ryzyko dla jednolitych części wód co najmniej na jednym obszarze dorzecza.

Do dnia 22 grudnia 2027 r. państwa członkowskie poinformują Komisję swoim wykazie substancji zanieczyszczających specyficznych dla dorzeczy i o środowiskowych normach jakości ustalonych zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu. Komisja zapewnia, by informacje te zostały podane do wiadomości publicznej.

Kolejne aktualizacje wykazu substancji zanieczyszczających specyficznych dla dorzeczy zidentyfikowanych przez państwa członkowskie zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu oraz środowiskowych norm jakości odpowiadających tym substancjom umieszcza się w planach gospodarowania wodami w dorzeczu, które mają zostać opracowane na podstawie art. 13 dyrektywy 2000/60/WE.

2. W przypadku gdy środowiskowe normy jakości dla substancji zanieczyszczających specyficznych dla dorzeczy zostały ustalone na poziomie Unii zgodnie z art. 16 ust. 4 dyrektywy 2000/60/WE i wymienione w części C załącznika II do niniejszej dyrektywy, normy te mają pierwszeństwo przed środowiskowymi normami jakości dla substancji zanieczyszczających specyficznych dla dorzeczy ustalonymi na poziomie krajowym zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu. Te środowiskowe normy jakości ustalone na poziomie Unii są również stosowane przez państwa członkowskie do ustalenia, czy substancje zanieczyszczające specyficzne dla dorzeczy wymienione w części C załącznika II do niniejszej dyrektywy stwarzają ryzyko.

3. Aby dana jednolita część wód osiągnęła dobry stan chemiczny wód powierzchniowych zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 24 dyrektywy 2000/60/WE, wymagana jest zgodność z mającymi zastosowanie krajowymi środowiskowymi normami jakości lub – w stosownych przypadkach – ze środowiskowymi normami jakości ustalonymi na poziomie Unii.”;

8) w art. 9a wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 8 i art. 8 ust. 3, powierza się Komisji na okres sześciu lat od dnia 10 maja 2026 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień najpóźniej dziewięć miesięcy przed końcem okresu sześciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 3 ust. 8 i art. 8 ust. 3, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

3a. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 3 ust. 8 lub art. 8 ust. 3 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;

9) uchyla się art. 10;

10) w załączniku I wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem VI do niniejszej dyrektywy;

11) tekst znajdujący się w załączniku VII do niniejszej dyrektywy dodaje się jako załącznik II;

12) tekst znajdujący się w załączniku VIII do niniejszej dyrektywy dodaje się jako załącznik III.

Artykuł 4

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w terminie do dnia 21 grudnia 2027 r. Niezwłocznie przekazują one Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odniesienia określany jest przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej zakresem niniejszej dyrektywy.

Artykuł 5

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 6

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 marca 2026 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca
R. METSOLA

W imieniu Rady
Przewodnicząca
M. PANAYIOTOU

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku V do dyrektywy 2000/60/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) sekcje 1.1.1–1.1.4 otrzymują brzmienie:

„1.1.1. Rzeki

Elementy biologiczne

Skład i liczebność flory wodnej

Skład i liczebność bezkręgowców bentosowych

Skład, liczebność i struktura wiekowa ichtiofauny

Elementy hydromorfologiczne wspierające elementy biologiczne

System hydrologiczny

ilość i dynamika przepływu wód

połączenie z częściami wód podziemnych

Ciągłość rzeki

Warunki morfologiczne

głębokość rzeki i zmienność szerokości

struktura i skład podłoża rzek

struktura strefy nadbrzeżnej

Ogólne elementy fizykochemiczne wspierające elementy biologiczne

Warunki termiczne

Warunki natlenienia

Zasolenie

Stan zakwaszenia

Warunki biogenne

1.1.2. Jeziora

Elementy biologiczne

Skład, liczebność i biomasa fitoplanktonu

Skład i liczebność innej flory wodnej

Skład i liczebność bezkręgowców bentosowych

Skład, liczebność i struktura wiekowa ichtiofauny

Elementy hydromorfologiczne wspierające elementy biologiczne

System hydrologiczny

ilość i dynamika przepływu wód

czas retencji

połączenie z jednolitymi częściami wód podziemnych

Warunki morfologiczne

zmienność głębokości jeziora

wielkość, struktura i skład podłoża jeziora

struktura brzegu jeziora

Ogólne elementy fizykochemiczne wspierające elementy biologiczne

Przezroczystość

Warunki termiczne

Warunki natlenienia

Zasolenie

Stan zakwaszenia

Warunki biogenne

1.1.3. Wody przejściowe

Elementy biologiczne

Skład, liczebność i biomasa fitoplanktonu

Skład i liczebność innej flory wodnej

Skład i liczebność bezkręgowców bentosowych

Skład i liczebność ichtiofauny

Elementy hydromorfologiczne wspierające elementy biologiczne

Warunki morfologiczne

zmienność głębokości

wielkość, struktura i skład podłoża

struktura strefy pływów

Reżim pływów

przepływ wód słodkich

ekspozycja na fale

Ogólne elementy fizykochemiczne wspierające elementy biologiczne

Przezroczystość

Warunki termiczne

Warunki natlenienia

Zasolenie

Warunki biogenne

1.1.4. Wody przybrzeżne

Elementy biologiczne

Skład, liczebność i biomasa fitoplanktonu

Skład i liczebność innej flory wodnej

Skład i liczebność bezkręgowców bentosowych

Elementy hydromorfologiczne wspierające elementy biologiczne

Warunki morfologiczne

zmienność głębokości

struktura i skład podłoża wybrzeża

struktura strefy pływów

Reżim pływów

kierunek dominujących prądów

ekspozycja na fale

Ogólne elementy fizykochemiczne wspierające elementy biologiczne

Przezroczystość

Warunki termiczne

Warunki natlenienia

Zasolenie

Warunki biogenne”;

2) w sekcji 1.2.1 tabela „Fizykochemiczne elementy jakości” otrzymuje brzmienie:

„Ogólne fizykochemiczne elementy jakości

Element	Stan bardzo dobry	Stan dobry	Stan umiarkowany
Warunki ogólne	<p>Wartości ogólnych fizykochemicznych elementów odpowiadają całkowicie lub prawie całkowicie warunkom niezakłóconym.</p> <p>Stężenia substancji biogennych utrzymują się w zakresie odpowiadającym normalnie warunkom niezakłóconym.</p> <p>Poziomy zasolenia, pH, bilans tlenowy, zdolność neutralizacji kwasów oraz temperatura nie wykazują oznak zakłóceń antropogenicznych i pozostają w zakresach odpowiadających normalnie warunkom niezakłóconym.</p>	<p>Temperatura, bilans tlenowy, pH, zdolność neutralizacji kwasów i zasolenie nie wykraczają poza zakresy ustalone dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania określonego typu ekosystemu i osiągnięcia wyżej wymienionych wartości dla biologicznych elementów jakości.</p> <p>Stężenia substancji biogennych nie przekraczają poziomów ustalonych dla zapewnienia funkcjonowania ekosystemu i osiągnięcia wyżej wymienionych wartości dla biologicznych elementów jakości.</p>	Warunki zgodne z osiągnięciem wyżej wymienionych wartości dla biologicznych elementów jakości.”

3) w sekcji 1.2.2 tabela „Fizykochemiczne elementy jakości” otrzymuje brzmienie:

„Ogólne fizykochemiczne elementy jakości

Element	Stan bardzo dobry	Stan dobry	Stan umiarkowany
Warunki ogólne	<p>Wartości ogólnych fizykochemicznych elementów odpowiadają całkowicie lub prawie całkowicie warunkom niezakłóconym.</p> <p>Stężenia substancji biogenych utrzymują się w zakresie odpowiadającym normalnie warunkom niezakłóconym.</p> <p>Poziomy zasolenia, pH, bilans tlenowy, zdolność neutralizacji kwasów, przezroczystość oraz temperatura nie wykazują oznak zakłóceń antropogenicznych i pozostają w zakresach odpowiadających normalnie warunkom niezakłóconym.</p>	<p>Temperatura, bilans tlenowy, pH, zdolność neutralizacji kwasów, przezroczystość i zasolenie nie wykraczają poza zakresy ustalone dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania danego ekosystemu i osiągnięcia wyżej wymienionych wartości dla biologicznych elementów jakości.</p> <p>Stężenia substancji biogenych nie przekraczają poziomów ustalonych dla zapewnienia funkcjonowania ekosystemu i osiągnięcia wyżej wymienionych wartości dla biologicznych elementów jakości.</p>	Warunki zgodne z osiągnięciem wyżej wymienionych wartości dla biologicznych elementów jakości.”

4) w sekcji 1.2.3 tabela „Fizykochemiczne elementy jakości” otrzymuje brzmienie:

„Ogólne fizykochemiczne elementy jakości

Element	Stan bardzo dobry	Stan dobry	Stan umiarkowany
Warunki ogólne	<p>Wartości ogólnych fizykochemicznych elementów odpowiadają całkowicie lub prawie całkowicie warunkom niezakłóconym.</p> <p>Stężenia substancji biogennych utrzymują się w zakresie odpowiadającym normalnie warunkom niezakłóconym.</p> <p>Temperatura, bilans tlenowy i przezroczystość nie wykazują oznak zakłóceń antropogenicznych i pozostają w zakresach odpowiadających normalnie warunkom niezakłóconym.</p>	<p>Temperatura, warunki natlenienia i przezroczystość nie osiągają poziomów przekraczających poziomy ustalone dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania danego ekosystemu i osiągnięcia wyżej wymienionych wartości dla biologicznych elementów jakości.</p> <p>Stężenia substancji biogennych nie przekraczają poziomów ustalonych dla zapewnienia funkcjonowania ekosystemu i osiągnięcia wyżej wymienionych wartości dla biologicznych elementów jakości.</p>	<p>Warunki zgodne z osiągnięciem wyżej wymienionych wartości dla biologicznych elementów jakości.”</p>

5) w sekcji 1.2.4 tabela „Fizykochemiczne elementy jakości” otrzymuje brzmienie:

„Ogólne fizykochemiczne elementy jakości

Element	Stan bardzo dobry	Stan dobry	Stan umiarkowany
Warunki ogólne	<p>Wartości ogólnych fizykochemicznych elementów odpowiadają całkowicie lub prawie całkowicie warunkom niezakłóconym.</p> <p>Stężenia substancji biogennych utrzymują się w zakresie odpowiadającym normalnie warunkom niezakłóconym.</p> <p>Temperatura, bilans tlenowy i przezroczystość nie wykazują oznak zakłóceń antropogenicznych i pozostają w zakresach odpowiadających normalnie warunkom niezakłóconym.</p>	<p>Temperatura, warunki natlenienia i przezroczystość nie osiągają poziomów przekraczających poziomy ustalone dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania danego ekosystemu i osiągnięcia wyżej wymienionych wartości dla biologicznych elementów jakości.</p> <p>Stężenia substancji biogennych nie przekraczają poziomów ustalonych dla zapewnienia funkcjonowania ekosystemu i osiągnięcia wyżej wymienionych wartości dla biologicznych elementów jakości.</p>	<p>Warunki zgodne z osiągnięciem wyżej wymienionych wartości dla biologicznych elementów jakości.”</p>

- 6) w sekcji 1.2.5 w tabeli wprowadza się następujące zmiany:
  - a) skreśla się wiersz piąty „Specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne”;
  - b) skreśla się wiersz szósty „Specyficzne zanieczyszczenia niesyntetyczne”;
  - c) skreśla się wiersz siódmy zawierający przypis ⁽¹⁾;
- 7) uchyla się sekcję 1.2.6;
- 8) w sekcji 1.3 dodaje się akapity w brzmieniu:

„W przypadku gdy sieć monitorowania obejmuje obserwację Ziemi i teledetekcję zamiast lokalnych punktów pobierania próbek lub inne innowacyjne techniki, mapa sieci monitorowania zawiera informacje o elementach jakości i częściach wód lub grupach części wód monitorowanych przy użyciu takich metod monitorowania. Podaje się odniesienie do normy CEN, ISO lub innych norm międzynarodowych lub krajowych zastosowanych w celu zapewnienia, aby uzyskane dane czasowe i przestrzenne były tak samo wiarygodne jak dane uzyskane przy wykorzystaniu konwencjonalnych metod monitorowania w lokalnych punktach pobierania próbek i lokalnych punktach pomiarowych.

W stosownych przypadkach państwa członkowskie mogą stosować pasywne metody pobierania próbek w celu monitorowania zanieczyszczeń chemicznych, w szczególności do celów kontroli przesiewowej i oceny długoterminowej, pod warunkiem że takie metody pobierania próbek nie będą powodowały niedoszacowania stężeń substancji zanieczyszczających, w odniesieniu do których stosuje się środowiskowe normy jakości, i tym samym będą w sposób wiarygodny umożliwiały stwierdzenie »braku osiągnięcia dobrego stanu«, oraz że w każdym zaobserwowanym przypadku braku osiągnięcia dobrego stanu przeprowadzana będzie – zgodnie z mającymi zastosowanie środowiskowymi normami jakości – analiza chemiczna próbek wody, fauny i flory lub osadów. Państwa członkowskie mogą również stosować metody monitorowania oparte na skutkach, z zastrzeżeniem spełnienia tych samych warunków.”;

- 9) w sekcji 1.3.1 akapit ostatni „Wybór elementów jakości” otrzymuje brzmienie:

„Wybór elementów jakości

Monitorowanie diagnostyczne prowadzi się na każdym stanowisku monitorowania przez jeden rok w trakcie okresu objętego planem gospodarowania wodami w dorzeczu. Monitorowanie diagnostyczne obejmuje:

- a) parametry wskaźnikowe dla wszystkich biologicznych elementów jakości;
- b) parametry wskaźnikowe dla wszystkich hydromorfologicznych elementów jakości;
- c) parametry wskaźnikowe dla wszystkich ogólnych fizykochemicznych elementów jakości;
- d) substancje priorytetowe, które są zrzucane lub w inny sposób nanoszone w dorzeczu lub w zlewni;
- e) substancje zanieczyszczające specyficzne dla dorzeczy.

Jeżeli jednak uprzednio przeprowadzone monitorowanie diagnostyczne wykazało, że dana jednolita część wód osiągnęła dobry stan i z przeglądu wpływu działalności człowieka, o którym mowa w załączniku II, nie wynika, że nastąpiły zmiany tego wpływu, wówczas monitorowanie diagnostyczne przeprowadza się jednorazowo w okresie objętym trzema kolejnymi planami gospodarowania wodami w dorzeczu.”;

10) w sekcji 1.3.2 wprowadza się następujące zmiany:

a) w akapicie trzecim „Wybór miejsc monitorowania” zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Monitorowanie operacyjne prowadzi się dla tych wszystkich części wód, w odniesieniu do których na podstawie oceny wpływu wykonanej zgodnie z załącznikiem II albo monitorowania diagnostycznego stwierdzono, że występuje ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych określonych dla nich na podstawie art. 4, oraz dla tych części wód, do których zrzucające lub w inny sposób наносzone są substancje priorytetowe lub do których zrzucające lub w inny sposób наносzone są – w znacznych ilościach – substancje zanieczyszczające specyficzne dla dorzeczy. Punkty monitorowania wyznaczane są dla substancji priorytetowych według określenia zawartego w prawodawstwie ustanawiającym odpowiednie środowiskowe normy jakości. We wszystkich pozostałych przypadkach, w tym dotyczących substancji priorytetowych, dla których brak jest określonych wytycznych w takim prawodawstwie, punkty monitorowania wyznaczane są następująco:”;

b) w akapicie czwartym „Wybór elementów jakości” tiret drugie otrzymuje brzmienie:

„— wszystkie substancje priorytetowe zrzucające lub w inny sposób наносzone do jednolitych części wód oraz wszystkie substancje zanieczyszczające specyficzne dla dorzeczy zrzucające lub w inny sposób наносzone w znacznych ilościach do jednolitych części wód.”;

11) sekcja 1.3.4 akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Częstotliwość monitorowania dostosowuje się, w razie potrzeby, tak by uwzględnić zmienność parametrów wynikającą ze zmian zarówno warunków antropogenicznych, jak i naturalnych.

Terminy przeprowadzania monitorowania wybiera się w taki sposób, by uwzględnić wpływ sezonowej zmienności w stosowaniu substancji lub wahań poziomów wody na wyniki monitorowania, dzięki czemu można będzie zapewnić, by wyniki faktycznie odzwierciedlały wszelkie zmiany w jednolitej części wód spowodowane presją antropogeniczną oraz różnicami klimatycznymi. W odniesieniu do substancji priorytetowych, których stężenie może osiągać wartości szczytowe w krótkim czasie ze względu na sezonowe zmiany w ich stosowaniu, monitorowanie w tych okresach szczytowych prowadzi się, w razie potrzeby, w krótszych odstępach czasu niż w przypadku innych substancji, aby zapewnić uzyskanie odpowiednich informacji na temat stężenia tych substancji.”;

12) w sekcji 1.3.4 szósty wiersz w części tabeli „[Element jakości] Fizyko-chemicznej”, słowa „inne zanieczyszczenia” zastępuje się słowami „substancje zanieczyszczające specyficzne dla dorzeczy”;

13) w sekcji 1.4.1 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ppkt (vii) skreśla się zdanie drugie;

b) uchyla się ppkt (viii);

c) ppkt (ix) otrzymuje brzmienie:

„(ix) Wyniki ćwiczenia interkalibracyjnego oraz ustalone zgodnie z ppkt (i)–(viii) wartości klasyfikacji dla systemu monitorowania danego państwa członkowskiego publikuje się w ciągu sześciu miesięcy od przyjęcia aktu wykonawczego zgodnie z art. 21.”;

14) w sekcji 1.4.2 dodaje się podpunkt:

„(iv) Państwa członkowskie mogą dostarczyć dodatkowe mapy przedstawiające informacje na temat jakości ekologicznej oddzielnie dla jednego z następujących elementów jakości lub większej ich liczby:

— elementy biologiczne,

- elementy hydromorfologiczne wspierające elementy biologiczne,
- elementy fizykochemiczne wspierające elementy biologiczne.

Państwa członkowskie mogą również dostarczyć mapy lub tabele wskazujące stopień zmiany tych elementów jakości w porównaniu z poprzednim cyklem planowania.”;

15) w sekcji 1.4.3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Część wód określa się jako osiągnącą dobry stan chemiczny, w przypadku gdy charakteryzuje się dobrym stanem chemicznym wód powierzchniowych zdefiniowanym w art. 2 pkt 24. W przeciwnym razie określa się ją jako nieosiągającą dobrego stanu chemicznego.”;

16) w sekcji 1.4.3 po tabeli „Klasyfikacja stanu chemicznego” i „Kod barwny” dodaje się akapity w brzmieniu:

„Państwa członkowskie mogą dostarczyć dodatkowe mapy przedstawiające informacje o stanie chemicznym dla jednej z następujących substancji lub większej ich liczby oddzielnie od informacji dotyczących pozostałych substancji zidentyfikowanych w części A załącznika I do dyrektywy 2008/105/WE:

- a) substancje priorytetowe zidentyfikowane w części A załącznika I dyrektywy 2008/105/WE jako substancje zachowujące się jak wszechobecne substancje trwałe, wykazujące zdolność do bioakumulacji i substancje toksyczne (uPBT);
- b) nowo zidentyfikowane substancje priorytetowe zawarte w najnowszym przeglądzie przeprowadzonym przez Komisję zgodnie z art. 16 ust. 2) niniejszej dyrektywy;
- c) substancje priorytetowe, w przypadku których w ramach ostatniego przeglądu zgodnie z art. 16 ust.2 niniejszej dyrektywy ustalono zmienione i bardziej rygorystyczne środowiskowe normy jakości;
- d) substancje zidentyfikowane jako substancje zanieczyszczające specyficzne dla dorzeczy zgodnie z art. 8d dyrektywy 2008/105/WE oraz na podstawie przeprowadzonej zgodnie z załącznikiem II do niniejszej dyrektywy oceny presji i wpływu na jednolite części wód powierzchniowych.

Państwa członkowskie mogą również przedstawić w planach gospodarowania wodami w dorzeczu zakres odstępstwa od wartości środowiskowej normy jakości dla substancji, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a)–d). Państwa członkowskie przedstawiające takie dodatkowe mapy dokładają starań, aby zapewnić ich porównywalność na poziomie dorzecza i na poziomie unijnym.”;

17) w sekcji 2.2.1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku gdy sieć monitorowania obejmuje metody obserwacji Ziemi lub teledetekcję zamiast lokalnych punktów pobierania próbek lub inne innowacyjne techniki, podaje się odniesienie do normy CEN, ISO lub innych norm międzynarodowych lub krajowych zastosowanych w celu zapewnienia, aby uzyskane dane czasowe i przestrzenne były tak samo wiarygodne jak dane uzyskane przy wykorzystaniu konwencjonalnych metod monitorowania w lokalnych punktach pobierania próbek.”;

18) sekcja 2.3.2 otrzymuje brzmienie:

„2.3.2. Definicja dobrego stanu chemicznego wód podziemnych

Element	Stan dobry
Stężenia zanieczyszczeń	Skład chemiczny jednolitych części wód podziemnych jest taki, że stężenia substancji zanieczyszczających, jak określono poniżej: <ul style="list-style-type: none"> — nie wskazują na intruzję wody słonej lub inne intruzje — nie przekraczają norm jakości wód podziemnych, o których mowa w załączniku I do dyrektywy 2006/118/WE, wartości progowych dla substancji zanieczyszczających wody podziemne i wskaźników zanieczyszczenia ustalonych na podstawie art. 3 ust. 1 lit. b) tej dyrektywy oraz wartości progowych dla Unii ustalonych na podstawie art. 8 ust. 3 tej dyrektywy — nie osiągają poziomu, który mógłby prowadzić do braku osiągnięcia przez powiązane wody powierzchniowe celów środowiskowych określonych na podstawie art. 4, lub do znaczącego obniżenia jakości ekologicznej lub chemicznej tych części wód lub spowodowania znaczących szkód w ekosystemach lądowych bezpośrednio zależnych od tych jednolitych części wód podziemnych
Przewodność elektryczna	Zmiany w przewodności elektrycznej nie wskazują na intruzję wody słonej lub inne intruzje do jednolitych części wód podziemnych”

19) w sekcji 2.4.1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku gdy sieć monitorowania obejmuje obserwację Ziemi lub teledetekcję zamiast lokalnych punktów pobierania próbek lub inne innowacyjne techniki, podaje się odniesienie do normy CEN, ISO lub innych norm międzynarodowych lub krajowych zastosowanych w celu zapewnienia, aby uzyskane dane czasowe i przestrzenne były tak samo wiarygodne jak dane uzyskane przy wykorzystaniu konwencjonalnych metod monitorowania w lokalnych punktach pobierania próbek.”;

20) w sekcji 2.4.3 „Monitorowanie operacyjne” akapit „Częstotliwość monitorowania” otrzymuje brzmienie:

„Częstotliwość monitorowania

Monitorowanie operacyjne przeprowadza się w okresach pomiędzy programami monitorowania diagnostycznego z częstotliwością wystarczającą do wykrycia skutków odpowiednich presji, w tym, w stosownych przypadkach, sezonowej zmienności w stosowaniu substancji oraz krótko- i długoterminowych zmian w zasilaniu, które mogą wpływać na parametry stanu chemicznego, przy czym minimalna częstotliwość to raz w roku, chyba że na podstawie wiedzy technicznej i opinii ekspertów uzasadnione będą większe odstępy czasu, w szczególności jeżeli można wykazać, że w odniesieniu do konkretnego parametru w kolejnych latach nie stwierdzono przekroczenia ani utrzymującej się tendencji wzrostowej.”;

21) sekcja 2.4.5 otrzymuje brzmienie:

„2.4.5. Interpretacja i prezentacja stanu chemicznego wód podziemnych

Przy ocenie stanu chemicznego wód podziemnych wyniki otrzymane z poszczególnych punktów monitorowania jednolitych części wód podziemnych agregowane są dla danej jednolitej części wód jako całości. Średnią wartość wyników monitorowania w każdym punkcie pomiarowym jednolitych części wód lub grupy części wód podziemnych oblicza się dla następujących parametrów:

- a) parametry chemiczne, dla których ustalono normy jakości w załączniku I do dyrektywy 2006/118/WE;
- b) parametry chemiczne, dla których ustalono krajowe wartości progowe na podstawie art. 3 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2006/118/WE;

- c) parametry chemiczne, dla których ustalono unijne wartości progowe na podstawie art. 8 ust. 3 dyrektywy 2006/118/WE.

Wartości średnie, o których mowa w akapicie pierwszym, są wykorzystywane do wykazania dobrego stanu chemicznego wód podziemnych definiowanego przez odniesienie do norm jakości i wartości progowych, o których mowa w akapicie pierwszym.

Z zastrzeżeniem sekcji 2.5 państwa członkowskie przedstawiają mapę stanu chemicznego wód podziemnych oznaczoną zgodnie z poniższym kodem barwnym:

Stan słaby: barwa czerwona

Stan dobry: barwa zielona

Państwa członkowskie mogą dostarczyć dodatkowe mapy przedstawiające informacje o stanie chemicznym odnośnie do jednej z następujących substancji lub większej ich liczby oddzielnie od informacji dotyczących pozostałych substancji zidentyfikowanych w dyrektywie 2006/118/WE:

- a) substancje nowo zidentyfikowane wskazane podczas ostatniego przeglądu zgodnie z art. 8 dyrektywy 2006/118/WE;
- b) substancje, dla których zmienione i bardziej rygorystyczne normy jakości (QS) lub wartości progowe zgodnie z art. 8 dyrektywy 2006/118/WE.

Państwa członkowskie mogą również przedstawić w planach gospodarowania wodami w dorzeczu zakres odstępstwa od wartości normy jakości lub wartości progowej dla substancji, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) i b). Państwa członkowskie przedstawiające takie dodatkowe mapy dokładają starań, aby zapewnić ich porównywalność na poziomie dorzecza i na poziomie unijnym.

Państwa członkowskie wskazują również na mapie, za pomocą czarnych punktów, te części wód podziemnych, w których stwierdzono znaczący i utrzymujący się trend wzrostowy stężeń wszelkich substancji zanieczyszczających będący skutkiem działalności człowieka. Odwrócenie takich trendów wskazuje się na mapie za pomocą niebieskiego punktu.

Mapy te dodaje się do planu gospodarowania wodami w dorzeczu.”.

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku VIII do dyrektywy 2000/60/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) uchyla się pkt 11 i 12;

2) dodaje się punkt w brzmieniu:

„13. Mikroorganizmy, geny lub materiał genetyczny wskazujący na obecność mikroorganizmów odpornych na środki przeciwdrobnoustrojowe, w szczególności mikroorganizmów patogennych dla ludzi lub zwierząt gospodarskich.”.

ZAŁĄCZNIK III

Załącznik I do dyrektywy 2006/118/WE otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK I

NORMY JAKOŚCI (QS) SUBSTANCJI ZANIECZYSZCZAJĄCYCH I WSKAŹNIKÓW ZANIECZYSZCZEŃ DLA WÓD
PODZIEMNYCH

W przypadku gdy zostanie stwierdzone, że normy jakości wód podziemnych zastosowane do danej jednolitej części wód podziemnych mogą skutkować nieosiągnięciem celów środowiskowych określonych w art. 4 dyrektywy 2000/60/WE dla wód powierzchniowych pozostających w związku hydraulicznym z tą jednolitą częścią wód podziemnych lub prowadzić do znaczącego pogorszenia jakości ekologicznej lub chemicznej tych wód lub znaczącej szkody w ekosystemach lądowych, bezpośrednio zależnych od tej jednolitej części wód podziemnych, ustala się bardziej restrykcyjne wartości progowe zgodnie z art. 3 niniejszej dyrektywy i załącznikiem II do niej. Z zastrzeżeniem dostępności wiarygodnej metodyki umożliwiającej ocenę występowania ekosystemów wód podziemnych ustanawia się również dla jednolitych części wód podziemnych, w których występują takie ekosystemy, bardziej rygorystyczne normy jakości, chyba że zostały ustanowione normy jakości wód podziemnych w celu ochrony zdrowia ludzkiego i są one już wystarczająco rygorystyczne, by chronić te ekosystemy.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
Pozycja nr	Nazwa substancji	Kategoria substancji	Numer CAS ⁽¹⁾	Numer UE ⁽²⁾	Norma jakości ⁽³⁾ [$\mu\text{g/l}$, o ile nie wskazano inaczej]
1	Azotany	Substancje biogenne	nie dotyczy	nie dotyczy	50 mg/l
2	Substancje czynne w pestycydach, w tym ich istotne metabolity, produkty rozpadu i reakcji ⁽⁴⁾	Pestycydy	nie dotyczy	nie dotyczy	0,1 (indywidualnie)
					0,5 (ogółem) ⁽⁵⁾
3	PFAS				
3.1	Suma PFAS	Substancje przemysłowe	Zob. uwaga 6 do tabeli	Zob. uwaga 6 do tabeli	Wartość parametryczna zdefiniowana w części B załącznika I do dyrektywy (UE) 2020/2184 ⁽⁶⁾
3.2	Suma 4 PFAS ⁽⁷⁾	Substancje przemysłowe	Zob. uwaga 7 do tabeli	Zob. uwaga 7 do tabeli	0,0044 ⁽⁷⁾
4	Karbamazepina	Substancje farmaceutyczne	298-46-4	nie dotyczy	2,5 ⁽¹²⁾
5	Sulfametoksazol	Substancje farmaceutyczne	723-46-6	nie dotyczy	0,1 ⁽¹²⁾
6	Prymidon	Substancje farmaceutyczne	125-33-7		2,5 ⁽¹²⁾

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
Pozycja nr	Nazwa substancji	Kategoria substancji	Numer CAS ⁽¹⁾	Numer UE ⁽²⁾	Norma jakości ⁽³⁾ [µg/l, o ile nie wskazano inaczej]
7	Nieistotne metabolity pestycydów (nrMs) ⁽⁴⁾	Pestycydy	nie dotyczy	nie dotyczy	1 lub do 5 ⁽⁸⁾ (indywidualnie)
					5 ⁽⁹⁾ lub 12,5 ⁽¹⁰⁾ (ogółem) ⁽¹¹⁾
8	Trichloroetylen i tetrachloroetylen (suma obydwu)	Substancje przemysłowe	79-01-6 i 127-18-4	201-167-4 i 204-825-9	10 (ogółem) ⁽¹³⁾

⁽¹⁾ CAS: Chemical Abstracts Service.

⁽²⁾ Numer UE: Europejski wykaz istniejących substancji o znaczeniu handlowym (EINECS) lub Europejski wykaz notyfikowanych substancji chemicznych (ELINCS).

⁽³⁾ Ten parametr jest normą jakości wyrażoną jako średnia wartość roczna. O ile nie określono inaczej, ma on zastosowanie do całkowitego stężenia wszystkich substancji i izomerów.

⁽⁴⁾ »Pestycydy« oznaczają środki ochrony roślin i produkty biobójcze, o których mowa w, odpowiednio, art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 i art. 3 rozporządzenia (UE) nr 528/2012.

Dla tego parametru państwa członkowskie monitorują substancje czynne występujące w aktualnie lub uprzednio stosowanych na ich terytorium produktach zawierających pestycydy oraz wszelkie substancje, co do których stwierdzono, że ich obecność jest skutkiem zanieczyszczenia transgranicznego, a także ich istotne i nieistotne metabolity, produkty rozpadu i reakcji, korzystając, w miarę dostępności, z wykazu, który ma zostać ustanowiony zgodnie z art. 4 ust. 2a niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie mogą zaprzestać monitorowania określonych substancji czynnych i ich metabolitów, jeżeli nie są one już stosowane na ich terytorium, pod warunkiem że z wcześniejszego monitorowania systematycznie wynikało, że te substancje i metabolity nie występują w jednolitej części wód podziemnych. Metabolit pestycydu uznaje się za istotny, jeżeli istnieje powód, aby uważać, że jego swoiste właściwości są porównywalne pod względem toksyczności z właściwościami macierzystej substancji czynnej lub że albo on sam, albo produkty jego przemiany stwarzają ryzyko dla zdrowia konsumentów lub dla środowiska.

⁽⁵⁾ Określenie »ogółem« oznacza sumę wszystkich indywidualnych pestycydów wykrytych i zmierzonych ilościowo w ramach procedury monitorowania, wraz z ich istotnymi metabolitami, produktami rozpadu i reakcji.

⁽⁶⁾ Odnosi się to do PFAS wymienionych w części B pkt 3 załącznika III do dyrektywy (UE) 2020/2184. Parametr ten i norma jakości są aktualizowane zgodnie ze zmianami do tej dyrektywy.

⁽⁷⁾ Odnosi się to do następujących związków wymienionych wraz z ich numerem CAS i numerem UE: kwas perfluoroheksanosulfonowy (PFHxS), (numer CAS: 355-46-4, numer UE: 206-587-1); kwas perfluorooktanosulfonowy (PFOS) (numer CAS: 1763-23-1, numer UE: 217-179-8); kwas perfluorooktanowy (PFOA) (numer CAS: 335-67-1, numer UE: 206-397-9); kwas perfluorononanowy (PFNA) (numer CAS: 375-95-1, numer UE: 206-801-3). W przypadku sumy 4 PFAS podane numery CAS odnoszą się wyłącznie do formy protonowanej poszczególnych PFAS, ale suma dotyczy całkowitego stężenia rozpuszczonych substancji, w tym form protonowanych i deprotonowanych oraz ich izomerów liniowych i rozgałęzionych.

⁽⁸⁾ Państwa członkowskie stosują domyślną normę jakości wynoszącą 1 µg/l, chyba że przedstawią wiarygodne dowody – w tym uzyskane w wyniku badań toksyczności ostrej i przewlekłej na grupie taksonomicznej, co do której z przekonaniem można przewidzieć, że będzie najwrażliwsza – że uzasadnione jest zastosowanie normy bardziej lub mniej rygorystycznej, w którym to przypadku stosują tę normę, maksymalnie do 5 µg/l.

⁽⁹⁾ Całkowite stężenie nrMs, w odniesieniu do których obowiązują domyślna norma jakości wynosząca 1 µg/l dla poszczególnych nrMs lub norma bardziej rygorystyczna, nie przekracza 5 µg/l.

⁽¹⁰⁾ Całkowite stężenie nrMs, w odniesieniu do których obowiązują norma powyżej 1 µg/l i norma do 5 µg/l dla poszczególnych nrMs, nie przekracza 12,5 µg/l.

⁽¹¹⁾ »Ogółem« oznacza sumę wszystkich stwierdzonych i obliczonych w procedurze monitorowania poszczególnych nrMs dla każdej poszczególniej kategorii norm jakości, które powinny obejmować przynajmniej nrMs wymienione zgodnie z art. 4 ust. 2a.

⁽¹²⁾ Gdy dostępna jest wiarygodna metodyka, państwa członkowskie oceniają obecność ekosystemów wód podziemnych, w jednolitych częściach wód podziemnych, których właściwości sugerują możliwość występowania tych ekosystemów, i – jeżeli takie ekosystemy są obecne – zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. b) określają dla tej substancji bardziej rygorystyczną wartość progową odpowiednią do ochrony tych ekosystemów.

⁽¹³⁾ Określenie »ogółem« oznacza sumę stężeń trichloroetyleny i tetrachloroetyleny.”.

ZAŁĄCZNIK IV

W załączniku II do dyrektywy 2006/118/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w części A po akapicie pierwszym dodaje się akapit w brzmieniu:
„Zgodnie z art. 15 dyrektywy 2000/60/WE państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy informowały Komisję o wartościach progowych dla substancji zanieczyszczających i wskaźników zanieczyszczenia.”;
- 2) w części B pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Substancje syntetyczne wytworzone przez człowieka (*)
Trichloroetylen
Tetrachloroetylen

(*) w tym substancje syntetyczne mające identyczne odpowiedniki naturalne, które mogą występować w wodach podziemnych, ale w przypadku których jakikolwiek naturalny poziom tła jest co najwyżej niski.”;

- 3) w części C tytuł otrzymuje brzmienie:
„Informacje, które mają być przekazywane przez państwa członkowskie w odniesieniu do substancji zanieczyszczających i wskaźników zanieczyszczeń, dla których państwa członkowskie ustaliły wartości progowe”;
- 4) dodaje się część w brzmieniu:
„Część D
Repozytorium zharmonizowanych wartości progowych dla występujących w wodach podziemnych substancji syntetycznych wytworzonych przez człowieka (*) wzbudzających obawy na poziomie krajowym, regionalnym lub lokalnym

---

(*) w tym substancje syntetyczne mające identyczne odpowiedniki naturalne, które mogą występować w wodach podziemnych, ale w przypadku których jakikolwiek naturalny poziom tła jest co najwyżej niski.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
Pozycja nr	Nazwa substancji	Kategoria substancji	Numer CAS ⁽¹⁾	Numer UE ⁽²⁾	Wartość progowa [µg/l, o ile nie wskazano inaczej]
	Pojedyncze farmaceutyczne substancje czynne ⁽³⁾	Substancje farmaceutyczne			2,5 ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ CAS: Chemical Abstracts Service.

⁽²⁾ Numer UE: Europejski wykaz istniejących substancji o znaczeniu handlowym (EINECS) lub Europejski wykaz notyfikowanych substancji chemicznych (ELINCS).

⁽³⁾ Farmaceutyczne substancje czynne zdefiniowane w dyrektywie 2001/83/WE i rozporządzeniu (UE) 2019/6.

⁽⁴⁾ Państwa członkowskie stosują tę wartość progową, chyba że na poziomie unijnym lub krajowym została ustanowiona norma lub wartość progowa w wodach powierzchniowych albo podziemnych. Gdy dostępna jest wiarygodna metodyka, państwa członkowskie oceniają obecność ekosystemów wód podziemnych, w jednolitych częściach wód podziemnych, których właściwości sugerują możliwość występowania tych ekosystemów, i – jeżeli takie ekosystemy są obecne – zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. b) określają dla tej substancji bardziej rygorystyczną wartość progową odpowiednią do ochrony tych ekosystemów.”.

ZAŁĄCZNIK V

W dyrektywie 2006/118/WE dodaje się załącznik w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK V

SUBSTANCJE PODLEGAJĄCE PRZEGLĄDOWI POD KĄTEM POTENCJALNEGO UMIESZCZENIA W ZAŁĄCZNIKU I DOTYCZĄCYM OGÓLNOUNIJEJ NORMY JAKOŚCI WÓD PODZIEMNYCH

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
Pozycja nr	Nazwa substancji	Kategoria substancji	Numer CAS ⁽¹⁾	Numer UE ⁽²⁾	Wartość progowa [µg/l, o ile nie wskazano inaczej]
	Suma (sumy) wybranych substancji farmaceutycznych według sposobu działania	Substancje farmaceutyczne			
	Suma bisfenoli	Substancje przemysłowe			

⁽¹⁾ CAS: Chemical Abstracts Service.

⁽²⁾ Numer UE: Europejski spis istniejących substancji o znaczeniu handlowym (EINECS) lub Europejski wykaz notyfikowanych substancji chemicznych (ELINCS).”.

ZAŁĄCZNIK VI

W załączniku I do dyrektywy 2008/105/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł otrzymuje brzmienie:

„ŚRODOWISKOWE NORMY JAKOŚCI (EQS) DLA SUBSTANCJI PRIORYTETOWYCH W WODACH POWIERZCHNIOWYCH”;

2) część A otrzymuje brzmienie:

„CZĘŚĆ A: ŚRODOWISKOWE NORMY JAKOŚCI

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
Pozycja nr	Nazwa substancji	Kategoria substancji	Numer CAS ⁽¹⁾	Numer UE ⁽²⁾	AA-EQS ⁽³⁾ Śródlądowe wody powierzchniowe ⁽⁴⁾ [µg/l]	AA-EQS ⁽³⁾ Inne wody powierzchniowe [µg/l]	MAC-EQS ⁽⁵⁾ Śródlądowe wody powierzchniowe ⁽⁴⁾ [µg/l]	MAC-EQS ⁽⁵⁾ Inne wody powierzchniowe [µg/l]	EQS Fauna i flora ⁽⁶⁾ [µg/kg mokrej masy] lub EQS Osady [µg/kg suchej masy], gdzie jest to wskazane	Zidentyfikowana jako priorytetowa substancja niebezpieczna	Zidentyfikowana jako wszechobecna substancja trwała, wykazująca zdolność do bioakumulacji i toksyczna (uPBT)	Zidentyfikowana jako substancja, która wykazuje tendencję do akumulowania się w osadach lub faunie i florze
(1)	Substancja alachlor została przeniesiona do załącznika II część C.											
(2)	Antracen	Substancje przemysłowe	120-12-7	204-371-1	0,1	0,1	0,1	0,1		X		X
(3)	Substancja atrazyna została przeniesiona do załącznika II część C.											
(4)	Benzen	Substancje przemysłowe	71-43-2	200-753-7	10	8	50	50				
(5)	Bromowane difenyletery ⁽⁷⁾	Substancje przemysłowe	nie dotyczy	nie dotyczy			0,14	0,014 ⁽⁷⁾	0,00028 ⁽⁷⁾	X ⁽⁸⁾	X	X

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
Pozycja nr	Nazwa substancji	Kategoria substancji	Numer CAS ⁽¹⁾	Numer UE ⁽²⁾	AA-EQS ⁽³⁾ Śródlądowe wody powierzchniowe ⁽⁴⁾ [µg/l]	AA-EQS ⁽³⁾ Inne wody powierzchniowe [µg/l]	MAC-EQS ⁽⁵⁾ Śródlądowe wody powierzchniowe ⁽⁴⁾ [µg/l]	MAC-EQS ⁽⁵⁾ Inne wody powierzchniowe [µg/l]	EQS Fauna i flora ⁽⁶⁾ [µg/kg mokrej masy] lub EQS Osady [µg/kg suchej masy], gdzie jest to wskazane	Zidentyfikowana jako priorytetowa substancja niebezpieczna	Zidentyfikowana jako wszechobecna substancja trwała, wykazująca zdolność do bioakumulacji i toksyczna (uPBT)	Zidentyfikowana jako substancja, która wykazuje tendencję do akumulowania się w osadach lub faunie i florze
(6)	Kadm i jego związki (w zależności od klas twardości wody) ⁽⁹⁾	Metale	7440-43-9	231-152-8	≤ 0,08 (klasa 1) 0,08 (klasa 2) 0,09 (klasa 3) 0,15 (klasa 4) 0,25 (klasa 5)	0,2	≤ 0,45 (klasa 1) 0,45 (klasa 2) 0,6 (klasa 3) 0,9 (klasa 4) 1,5 (klasa 5)	≤ 0,45 (klasa 1) 0,45 (klasa 2) 0,6 (klasa 3) 0,9 (klasa 4) 1,5 (klasa 5)		X		X
(6a)	Substancja tetrachlorek węgla została przeniesiona do załącznika II część C.											
(7)	C ₁₀₋₁₃ chloroalkany ⁽¹⁰⁾	Substancje przemysłowe	85535-84-8	287-476-5	0,4	0,4	1,4	1,4		X		X
(8)	Substancja chlorfenwinfos została przeniesiona do załącznika II część C.											
(9)	Chloropiryfos (chloropiryfos etylowy)	Pestycydy fosforoorganiczne	2921-88-2	220-864-4	4,6 × 10 ⁻⁴	4,6 × 10 ⁻⁵	0,0026	5,2 × 10 ⁻⁴		X	X	X

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
Pozycja nr	Nazwa substancji	Kategoria substancji	Numer CAS ⁽¹⁾	Numer UE ⁽²⁾	AA-EQS ⁽³⁾ Śródlądowe wody powierzchniowe ⁽⁴⁾ [µg/l]	AA-EQS ⁽³⁾ Inne wody powierzchniowe [µg/l]	MAC-EQS ⁽⁵⁾ Śródlądowe wody powierzchniowe ⁽⁴⁾ [µg/l]	MAC-EQS ⁽⁵⁾ Inne wody powierzchniowe [µg/l]	EQS Fauna i flora ⁽⁶⁾ [µg/kg mokrej masy] lub EQS Osady [µg/kg suchej masy], gdzie jest to wskazane	Zidentyfikowana jako priorytetowa substancja niebezpieczna	Zidentyfikowana jako wszechobecna substancja trwała, wykazująca zdolność do bioakumulacji i toksyczna (uPBT)	Zidentyfikowana jako substancja, która wykazuje tendencję do akumulowania się w osadach lub faunie i florze
(9a)	Pestycydy cyklodienowe: Aldryna Dieldryna Endryna Izodryna	Pestycydy chloroorganiczne	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	206-215-8 200-484-5 200-775-7 207-366-2	Σ = 0,01	Σ = 0,005	nie dotyczy	nie dotyczy		X		
(9b)	DDT ogółem ⁽¹¹⁾	Pestycydy chloroorganiczne	nie dotyczy	nie dotyczy	0,025	0,025	nie dotyczy	nie dotyczy		X		
	para-para-DDT		50-29-3	200-024-3	0,01	0,01	nie dotyczy	nie dotyczy		X		
(10)	1,2-dichloroetan	Substancje przemysłowe	107-06-2	203-458-1	10	10	nie dotyczy	nie dotyczy		X		
(11)	Dichlorometan	Substancje przemysłowe	75-09-2	200-838-9	20	20	nie dotyczy	nie dotyczy				
(12)	Ftalan di(2-etyloheksylu) (DEHP)	Substancje przemysłowe	117-81-7	204-211-0	1,3	1,3	nie dotyczy	nie dotyczy		X		X

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
Pozycja nr	Nazwa substancji	Kategoria substancji	Numer CAS ⁽¹⁾	Numer UE ⁽²⁾	AA-EQS ⁽³⁾ Śródlądowe wody powierzchniowe ⁽⁴⁾ [µg/l]	AA-EQS ⁽³⁾ Inne wody powierzchniowe [µg/l]	MAC-EQS ⁽⁵⁾ Śródlądowe wody powierzchniowe ⁽⁴⁾ [µg/l]	MAC-EQS ⁽⁵⁾ Inne wody powierzchniowe [µg/l]	EQS Fauna i flora ⁽⁶⁾ [µg/kg mokrej masy] lub EQS Osady [µg/kg suchej masy], gdzie jest to wskazane	Zidentyfikowana jako priorytetowa substancja niebezpieczna	Zidentyfikowana jako wszechobecna substancja trwała, wykazująca zdolność do bioakumulacji i toksyczna (uPBT)	Zidentyfikowana jako substancja, która wykazuje tendencję do akumulowania się w osadach lub faunie i florze
(13)	Diuron	Pestycydy (herbicydy)	330-54-1	206-354-4	0,049	0,0049	0,27	0,054				
(14)	Endosulfan	Pestycydy chloroorganiczne	115-29-7	204-079-4	0,005	0,0005	0,01	0,004		X		
(15)	Fluoranten	Substancje przemysłowe	206-44-0	205-912-4	$7,62 \times 10^{-4}$	$7,62 \times 10^{-4}$	0,12	0,012	6,1	X	X	X
(16)	Heksachlorobenzen	Pestycydy chloroorganiczne	118-74-1	204-273-9			0,5	0,05	8 dla ryb fw 1 dla ryb sw	X		X
(17)	Heksachlorobutadien	Substancje przemysłowe (rozpuszczalniki)	87-68-3	201-765-5	$9,5 \times 10^{-4}$	$9,5 \times 10^{-4}$	0,6	0,06	21	X		X
(18)	Heksachlorocykloheksan	Pestycydy (insektycydy)	608-73-1	210-168-9	0,02	0,002	0,04	0,02		X		X

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
Pozycja nr	Nazwa substancji	Kategoria substancji	Numer CAS ⁽¹⁾	Numer UE ⁽²⁾	AA-EQS ⁽³⁾ Śródlądowe wody powierzchniowe ⁽⁴⁾ [µg/l]	AA-EQS ⁽³⁾ Inne wody powierzchniowe [µg/l]	MAC-EQS ⁽⁵⁾ Śródlądowe wody powierzchniowe ⁽⁴⁾ [µg/l]	MAC-EQS ⁽⁵⁾ Inne wody powierzchniowe [µg/l]	EQS Fauna i flora ⁽⁶⁾ [µg/kg mokrej masy] lub EQS Osady [µg/kg suchej masy], gdzie jest to wskazane	Zidentyfikowana jako priorytetowa substancja niebezpieczna	Zidentyfikowana jako wszechobecna substancja trwała, wykazująca zdolność do bioakumulacji i toksyczna (uPBT)	Zidentyfikowana jako substancja, która wykazuje tendencję do akumulowania się w osadach lub faunie i florze
(19)	Izoproturon	Pestycydy (herbicydy)	34123-59-6	251-835-4	0,3	0,3	1,0	1,0				
(20)	Ołów i jego związki	Metale	7439-92-1	231-100-4	1,2 ⁽¹²⁾	1,3	14	14		X		X
(21)	Rtęć i jej związki	Metale	7439-97-6	231-106-7			0,07	0,07	11	X	X	X
(22)	Naftalen	Substancje przemysłowe	91-20-3	202-049-5	2	2	130	130				
(23)	Nikiel i jego związki	Metale	7440-02-0	231-111-4	2 ⁽¹²⁾	3,1	8,2	8,2				
(24)	Nonylofenole ⁽¹³⁾ (4-nonylofenol)	Substancje przemysłowe	zob. przypis 13	zob. przypis 13	0,037	0,0018	2,1	0,17		X		
(25)	Oktylofenole ⁽¹⁴⁾ ((4-(1,1',3,3'-tetrametylobutylo)-fenol))	Substancje przemysłowe	zob. przypis 14	zob. przypis 14	0,1	0,01	nie dotyczy	nie dotyczy		X		

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
Pozycja nr	Nazwa substancji	Kategoria substancji	Numer CAS ⁽¹⁾	Numer UE ⁽²⁾	AA-EQS ⁽³⁾ Śródlądowe wody powierzchniowe ⁽⁴⁾ [µg/l]	AA-EQS ⁽³⁾ Inne wody powierzchniowe [µg/l]	MAC-EQS ⁽⁵⁾ Śródlądowe wody powierzchniowe ⁽⁴⁾ [µg/l]	MAC-EQS ⁽⁵⁾ Inne wody powierzchniowe [µg/l]	EQS Fauna i flora ⁽⁶⁾ [µg/kg mokrej masy] lub EQS Osady [µg/kg suchej masy], gdzie jest to wskazane	Zidentyfikowana jako priorytetowa substancja niebezpieczna	Zidentyfikowana jako wszechobecna substancja trwała, wykazująca zdolność do bioakumulacji i toksyczna (uPBT)	Zidentyfikowana jako substancja, która wykazuje tendencję do akumulowania się w osadach lub faunie i florze
(26)	Pentachlorobenzen	Substancje przemysłowe	608-93-5	210-172-0	0,007	0,0007	nie dotyczy	nie dotyczy		X		X
(27)	Pentachlorofenol	Pestycydy chloroorganiczne	87-86-5	201-778-6	0,4	0,4	1	1		X		
(28)	Wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne (WWA) ⁽¹⁵⁾	Produkty spalania	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy	Suma równoważników benzo(a)pirenu 0,6 ⁽¹⁶⁾	X	X	X
	Benzo(a)piren		50-32-8	200-028-5			0,5	0,05	0,6			
	Benzo(b)fluoranten		205-99-2	205-911-9			0,017	0,017	zob. przypis 16			
	Benzo(k)fluoranten		207-08-9	205-916-6			0,017	0,017	zob. przypis 16			

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
Pozycja nr	Nazwa substancji	Kategoria substancji	Numer CAS ⁽¹⁾	Numer UE ⁽²⁾	AA-EQS ⁽³⁾ Śródlądowe wody powierzchniowe ⁽⁴⁾ [µg/l]	AA-EQS ⁽³⁾ Inne wody powierzchniowe [µg/l]	MAC-EQS ⁽⁵⁾ Śródlądowe wody powierzchniowe ⁽⁴⁾ [µg/l]	MAC-EQS ⁽⁵⁾ Inne wody powierzchniowe [µg/l]	EQS Fauna i flora ⁽⁶⁾ [µg/kg mokrej masy] lub EQS Osady [µg/kg suchej masy], gdzie jest to wskazane	Zidentyfikowana jako priorytetowa substancja niebezpieczna	Zidentyfikowana jako wszechobecna substancja trwała, wykazująca zdolność do bioakumulacji i toksyczna (uPBT)	Zidentyfikowana jako substancja, która wykazuje tendencję do akumulowania się w osadach lub faunie i florze
	Benzo(g,h,i)perylene		191-24-2	205-883-8			$8,2 \times 10^{-3}$	$8,2 \times 10^{-4}$	zob. przypis 16			
	Indeno(1,2,3-cd)piren		193-39-5	205-893-2			nie dotyczy	nie dotyczy	zob. przypis 16			
	Chryzen		218-01-9	205-923-4			0,07	0,007	zob. przypis 16			
	Benzo(a)antracen		56-55-3	200-280-6			0,1	0,01	zob. przypis 16			
	Dibenzo(a,h)antracen		53-70-3	200-181-8			0,014	0,0014	zob. przypis 16			
	Fluoranten		206-44-0	205-912-4			0,12	0,012	zob. przypis 16			

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
Pozycja nr	Nazwa substancji	Kategoria substancji	Numer CAS ⁽¹⁾	Numer UE ⁽²⁾	AA-EQS ⁽³⁾ Śródlądowe wody powierzchniowe ⁽⁴⁾ [µg/l]	AA-EQS ⁽³⁾ Inne wody powierzchniowe [µg/l]	MAC-EQS ⁽⁵⁾ Śródlądowe wody powierzchniowe ⁽⁴⁾ [µg/l]	MAC-EQS ⁽⁵⁾ Inne wody powierzchniowe [µg/l]	EQS Fauna i flora ⁽⁶⁾ [µg/kg mokrej masy] lub EQS Osady [µg/kg suchej masy], gdzie jest to wskazane	Zidentyfikowana jako priorytetowa substancja niebezpieczna	Zidentyfikowana jako wszechobecna substancja trwała, wykazująca zdolność do bioakumulacji i toksyczna (uPBT)	Zidentyfikowana jako substancja, która wykazuje tendencję do akumulowania się w osadach lub faunie i florze
(29)	Substancja symazyna została przeniesiona do załącznika II część C.											
(29a)	Tetrachloroetylen	Substancje przemysłowe	127-18-4	204-825-9	10	10	nie dotyczy	nie dotyczy				
(29b)	Trójchloroetylen	Substancje przemysłowe	79-01-6	201-167-4	10	10	nie dotyczy	nie dotyczy		X		
(30)	Związki tributylowiny ⁽¹⁷⁾ (kation tributylowiny)	Pestycydy (produkty biobójcze)	36643-28-4	nie dotyczy	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015	1,6 ⁽¹⁸⁾	X	X	X
(31)	Substancja trichlorobenzen została przeniesiona do załącznika II część C											
(32)	Trichlorometan	Substancje przemysłowe	67-66-3	200-663-8	2,5	2,5	nie dotyczy	nie dotyczy				
(33)	Trifluralina	Pestycydy (herbicydy)	1582-09-8	216-428-8	0,03	0,03	nie dotyczy	nie dotyczy		X		

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
Pozycja nr	Nazwa substancji	Kategoria substancji	Numer CAS ⁽¹⁾	Numer UE ⁽²⁾	AA-EQS ⁽³⁾ Śródlądowe wody powierzchniowe ⁽⁴⁾ [µg/l]	AA-EQS ⁽³⁾ Inne wody powierzchniowe [µg/l]	MAC-EQS ⁽⁵⁾ Śródlądowe wody powierzchniowe ⁽⁴⁾ [µg/l]	MAC-EQS ⁽⁵⁾ Inne wody powierzchniowe [µg/l]	EQS Fauna i flora ⁽⁶⁾ [µg/kg mokrej masy] lub EQS Osady [µg/kg suchej masy], gdzie jest to wskazane	Zidentyfikowana jako priorytetowa substancja niebezpieczna	Zidentyfikowana jako wszechobecna substancja trwała, wykazująca zdolność do bioakumulacji i toksyczna (uPBT)	Zidentyfikowana jako substancja, która wykazuje tendencję do akumulowania się w osadach lub faunie i florze
(34)	Dikofol	Pestycydy chloroorganiczne	115-32-2	204-082-0	4,45 × 10 ⁻³	0,185 × 10 ⁻³	nie dotyczy ⁽¹⁹⁾	nie dotyczy ⁽¹⁹⁾	111 dla ryb fw 4,6 dla ryb sw	X		X
(35)	Kwas perfluorooktanosulfonowy (PFOS) i jego pochodne	Substancje przemysłowe	1763-23-1	217-179-8	Należące do grupy substancji nr 65 (Substancje per- i polifluoroalkilowe (PFAS) – suma 25)							
(36)	Chinoksyfen	Pestycydy (fungicydy)	124495-18-7	nie dotyczy	0,15	0,015	2,7	0,54		X		X
(37)	Dioksyny i związki dioksynopodobne ⁽²⁰⁾	Przemysłowe produkty uboczne	nie dotyczy	nie dotyczy			nie dotyczy	nie dotyczy	Suma równoważników PCDD + PCDF + PCB-DL 3,5 × 10 ⁻⁵ ⁽²¹⁾	X	X	X
(38)	Aklonifen	Pestycydy (herbicydy)	74070-46-5	277-704-1	0,12	0,012	0,12	0,012				
(39)	Bifenoks	Pestycydy (herbicydy)	42576-02-3	255-894-7	0,012	0,0012	0,04	0,004				

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
Pozycja nr	Nazwa substancji	Kategoria substancji	Numer CAS ⁽¹⁾	Numer UE ⁽²⁾	AA-EQS ⁽³⁾ Śródlądowe wody powierzchniowe ⁽⁴⁾ [µg/l]	AA-EQS ⁽³⁾ Inne wody powierzchniowe [µg/l]	MAC-EQS ⁽⁵⁾ Śródlądowe wody powierzchniowe ⁽⁴⁾ [µg/l]	MAC-EQS ⁽⁵⁾ Inne wody powierzchniowe [µg/l]	EQS Fauna i flora ⁽⁶⁾ [µg/kg mokrej masy] lub EQS Osady [µg/kg suchej masy], gdzie jest to wskazane	Zidentyfikowana jako priorytetowa substancja niebezpieczna	Zidentyfikowana jako wszechobecna substancja trwała, wykazująca zdolność do bioakumulacji i toksyczna (uPBT)	Zidentyfikowana jako substancja, która wykazuje tendencję do akumulowania się w osadach lub faunie i florze
(40)	Cybutryna	Pestycydy (produkty biobójcze)	28159-98-0	248-872-3	0,0025	0,0025	0,016	0,016				
(41)	Cypermetryna ⁽²²⁾	Pestycydy pyretroidowe	52315-07-8	257-842-9	3×10^{-5}	3×10^{-6}	6×10^{-4}	6×10^{-5}				X
(42)	Dichlorfos	Pestycydy fosforoorganiczne	62-73-7	200-547-7	6×10^{-4}	6×10^{-5}	7×10^{-4}	7×10^{-5}				
(43)	Heksabromocyklododekan (HBCDD) ⁽²³⁾	Substancje przemysłowe	Zob. przypis 23	Zob. przypis 23	$4,6 \times 10^{-4}$	2×10^{-5}	0,5	0,05	90 dla ryb fw 3,5 dla ryb sw	X	X	X
(44)	Heptachlor i epoksyd heptachloru	Pestycydy chloroorganiczne	76-44-8 / 1024-57-3	200-962-3 / 213-831-0	$1,7 \times 10^{-7}$	$1,7 \times 10^{-7}$	3×10^{-4}	3×10^{-5}	^{0,013}	X	X	X
(45)	Terbutryna	Pestycydy (produkty biobójcze)	886-50-0	212-950-5	0,065	0,0065	0,34	0,034				

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
Pozycja nr	Nazwa substancji	Kategoria substancji	Numer CAS ⁽¹⁾	Numer UE ⁽²⁾	AA-EQS ⁽³⁾ Śródlądowe wody powierzchniowe ⁽⁴⁾ [µg/l]	AA-EQS ⁽³⁾ Inne wody powierzchniowe [µg/l]	MAC-EQS ⁽⁵⁾ Śródlądowe wody powierzchniowe ⁽⁴⁾ [µg/l]	MAC-EQS ⁽⁵⁾ Inne wody powierzchniowe [µg/l]	EQS Fauna i flora ⁽⁶⁾ [µg/kg mokrej masy] lub EQS Osady [µg/kg suchej masy], gdzie jest to wskazane	Zidentyfikowana jako priorytetowa substancja niebezpieczna	Zidentyfikowana jako wszechobecna substancja trwała, wykazująca zdolność do bioakumulacji i toksyczna (uPBT)	Zidentyfikowana jako substancja, która wykazuje tendencję do akumulowania się w osadach lub faunie i florze
(46)	17- α -etynyloestradiol (EE2)	Substancje farmaceutyczne (estrogeny)	57-63-6	200-342-2	$1,7 \times 10^{-5}$	$1,6 \times 10^{-6}$	nie określono	nie określono				
(47)	17-beta-estradiol (E2)	Substancje farmaceutyczne (estrogeny)	50-28-2	200-023-8	0,00018	9×10^{-6}	nie określono	nie określono				
(48)	Acetamipryd	Pestycydy neonikotynoidowe	135410-20-7 / 160430-64-8	603-921-1	0,037	0,0037	0,16	0,016				
(49)	Azytromycyna	Substancje farmaceutyczne (antybiotyki makrolidowe)	83905-01-5	617-500-5	0,019	0,0019	0,18	0,018				X
(50)	Bifentryna	Pestycydy pyretroidowe	82657-04-3	617-373-6	$9,5 \times 10^{-5}$	$9,5 \times 10^{-6}$	0,011	0,001				X
(51)	Bisfenol A (BPA)	Substancje przemysłowe	80-05-7	201-245-8	$1,7 \times 10^{-4}$	$1,7 \times 10^{-4}$	130	51	0,025	X		

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
Pozycja nr	Nazwa substancji	Kategoria substancji	Numer CAS ⁽¹⁾	Numer UE ⁽²⁾	AA-EQS ⁽³⁾ Śródlądowe wody powierzchniowe ⁽⁴⁾ [µg/l]	AA-EQS ⁽³⁾ Inne wody powierzchniowe [µg/l]	MAC-EQS ⁽⁵⁾ Śródlądowe wody powierzchniowe ⁽⁴⁾ [µg/l]	MAC-EQS ⁽⁵⁾ Inne wody powierzchniowe [µg/l]	EQS Fauna i flora ⁽⁶⁾ [µg/kg mokrej masy] lub EQS Osady [µg/kg suchej masy], gdzie jest to wskazane	Zidentyfikowana jako priorytetowa substancja niebezpieczna	Zidentyfikowana jako wszechobecna substancja trwała, wykazująca zdolność do bioakumulacji i toksyczna (uPBT)	Zidentyfikowana jako substancja, która wykazuje tendencję do akumulowania się w osadach lub faunie i florze
(52)	Karbamazepina	Substancje farmaceutyczne (leki przeciwdrgawkowe)	298-46-4	206-062-7	2,5	0,25	1,6 × 10 ³	160				
(53)	Klarytromycyna	Substancje farmaceutyczne (antybiotyki makrolidowe)	81103-11-9	658-034-2	0,13	0,013	0,13	0,013				X
(54)	Klotianidyna	Pestycydy neonikotynoidowe	210880-92-5	433-460-1	0,01	0,001	0,34	0,034				
(55)	Deltametryna	Pestycydy pyretroidowe	52918-63-5	258-256-6	1,7 × 10 ⁻⁶	1,7 × 10 ⁻⁷	1,7 × 10 ⁻⁵	3,4 × 10 ⁻⁶				X
(56)	Diklofenak	Substancje farmaceutyczne (leki przeciwzapalne)	15307-86-5 / 15307-79-6	239-348-5 / 239-346-4	0,04	0,004	250	25				X
(57)	Erytromycyna	Substancje farmaceutyczne (antybiotyki makrolidowe)	114-07-8	204-040-1	0,5	0,05	1	0,1				X

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
Pozycja nr	Nazwa substancji	Kategoria substancji	Numer CAS ⁽¹⁾	Numer UE ⁽²⁾	AA-EQS ⁽³⁾ Śródlądowe wody powierzchniowe ⁽⁴⁾ [µg/l]	AA-EQS ⁽³⁾ Inne wody powierzchniowe [µg/l]	MAC-EQS ⁽⁵⁾ Śródlądowe wody powierzchniowe ⁽⁴⁾ [µg/l]	MAC-EQS ⁽⁵⁾ Inne wody powierzchniowe [µg/l]	EQS Fauna i flora ⁽⁶⁾ [µg/kg mokrej masy] lub EQS Osady [µg/kg suchej masy], gdzie jest to wskazane	Zidentyfikowana jako priorytetowa substancja niebezpieczna	Zidentyfikowana jako wszechobecna substancja trwała, wykazująca zdolność do bioakumulacji i toksyczna (uPBT)	Zidentyfikowana jako substancja, która wykazuje tendencję do akumulowania się w osadach lub faunie i florze
(58)	Esfenwalerat	Pestycydy pyretroidowe	66230-04-4	613-911-9	1,7 × 10 ⁻⁵	1,7 × 10 ⁻⁶	0,0085	0,00085				X
(59)	Estron (E1)	Substancje farmaceutyczne (estrogeny)	53-16-7	200-164-5	3,6 × 10 ⁻⁴	1,8 × 10 ⁻⁵	nie określono	nie określono				
(60)	Glifosat	Pestycydy (herbicydy)	1071-83-6	213-997-4	0,1 ⁽²⁴⁾ 86,7 ⁽²⁵⁾	8,67	nie dotyczy ⁽²⁴⁾ 398,6 ⁽²⁵⁾	39,86				
(61)	Ibuprofen	Substancje farmaceutyczne (leki przeciwzapalne)	15687-27-1	239-784-6	0,14	0,014						X
(62)	Imidaklopryd	Pestycydy neonikotynoidowe	138261-41-3 / 105827-78-9	428-040-8	0,0068	6,8 × 10 ⁻⁴	0,057	0,0057				
(63)	Nikosulfuron	Pestycydy (herbicydy)	111991-09-4	601-148-4	0,0087	8,7 × 10 ⁻⁴	0,23	0,023				

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
Pozycja nr	Nazwa substancji	Kategoria substancji	Numer CAS ⁽¹⁾	Numer UE ⁽²⁾	AA-EQS ⁽³⁾ Śródlądowe wody powierzchniowe ⁽⁴⁾ [µg/l]	AA-EQS ⁽³⁾ Inne wody powierzchniowe [µg/l]	MAC-EQS ⁽⁵⁾ Śródlądowe wody powierzchniowe ⁽⁴⁾ [µg/l]	MAC-EQS ⁽⁵⁾ Inne wody powierzchniowe [µg/l]	EQS Fauna i flora ⁽⁶⁾ [µg/kg mokrej masy] lub EQS Osady [µg/kg suchej masy], gdzie jest to wskazane	Zidentyfikowana jako priorytetowa substancja niebezpieczna	Zidentyfikowana jako wszechobecna substancja trwała, wykazująca zdolność do bioakumulacji i toksyczna (uPBT)	Zidentyfikowana jako substancja, która wykazuje tendencję do akumulowania się w osadach lub faunie i florze
(64)	Permetryna	Pestycydy pyretroidowe	52645-53-1	258-067-9	2,7 × 10 ⁻⁴	2,7 × 10 ⁻⁵	0,0025	2,5 × 10 ⁻⁴				X
(65)	Substancje per- i polifluoroalkilowe (PFAS) – suma 25 ⁽²⁶⁾ ⁽²⁹⁾	Substancje przemysłowe	nie dotyczy	nie dotyczy	Suma równoważników PFOA 0,0044 ⁽²⁷⁾	Suma równoważników PFOA 0,0044 ⁽²⁷⁾	nie dotyczy	nie dotyczy	Suma równoważników PFOA 0,077 ⁽²⁷⁾	X	X	X
(66)	Srebro	Metale	7440-22-4	231-131-3	0,01	0,006 (zasolenie 10 ‰) 0,17 (zasolenie 30 ‰)	0,022	nie określono				
(67)	Tiaklopyrd	Pestycydy neonikotynoidowe	111988-49-9	601-147-9	0,01	0,001	0,05	0,005				
(68)	Tiametoksam	Pestycydy neonikotynoidowe	153719-23-4	428-650-4	0,04	0,004	0,77	0,077				

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
Pozycja nr	Nazwa substancji	Kategoria substancji	Numer CAS ⁽¹⁾	Numer UE ⁽²⁾	AA-EQS ⁽³⁾ Śródlądowe wody powierzchniowe ⁽⁴⁾ [µg/l]	AA-EQS ⁽³⁾ Inne wody powierzchniowe [µg/l]	MAC-EQS ⁽⁵⁾ Śródlądowe wody powierzchniowe ⁽⁴⁾ [µg/l]	MAC-EQS ⁽⁵⁾ Inne wody powierzchniowe [µg/l]	EQS Fauna i flora ⁽⁶⁾ [µg/kg mokrej masy] lub EQS Osady [µg/kg suchej masy], gdzie jest to wskazane	Zidentyfikowana jako priorytetowa substancja niebezpieczna	Zidentyfikowana jako wszechobecna substancja trwała, wykazująca zdolność do bioakumulacji i toksyczna (uPBT)	Zidentyfikowana jako substancja, która wykazuje tendencję do akumulowania się w osadach lub faunie i florze
(69)	Triklosan	Pestycydy (produkty biobójcze)	3380-34-5	222-182-2	0,02	0,002	0,02	0,002				
(70)	Suma substancji czynnych w pestycydach ⁽²⁸⁾ wymienionych w niniejszej tabeli ⁽²⁹⁾ ⁽³⁰⁾	Pestycydy	nie dotyczy	nie dotyczy	0,2 ⁽³⁰⁾							

⁽¹⁾ CAS: Chemical Abstracts Service.

⁽²⁾ Numer UE: Europejski wykaz istniejących substancji o znaczeniu handlowym (EINECS) lub Europejski wykaz notyfikowanych substancji chemicznych (ELINCS).

⁽³⁾ Ten parametr jest EQS wyrażoną jako średnia wartość roczna (AA-EQS). O ile nie określono inaczej, ma on zastosowanie do całkowitego stężenia wszystkich substancji i izomerów.

⁽⁴⁾ Śródlądowe wody powierzchniowe obejmują rzeki i jeziora oraz związane z nimi sztuczne lub silnie zmienione części wód.

⁽⁵⁾ Ten parametr jest EQS wyrażoną jako najwyższe dopuszczalne stężenie (MAC-EQS). O ile nie określono inaczej, ma on zastosowanie do całkowitego stężenia wszystkich substancji i izomerów. W przypadku gdy w rubryce MAC EQS zaznaczono «nie dotyczy», uznaje się, że wartości AA EQS chronią również przed krótkoterminowym wzrostem zanieczyszczenia przy stałych zrzutach, ponieważ są one znacznie niższe niż wartości obliczone na podstawie toksyczności ostrej.

⁽⁶⁾ Jeżeli podano EQS dla fauny i flory lub osadu, należy ją zastosować zamiast EQS dla wody, bez uszczerbku dla art. 3 ust. 3 niniejszej dyrektywy, która pozwala na monitorowanie alternatywnego taksonu flory i fauny lub innej matrycy, o ile zastosowane EQS zapewniają równoważny poziom ochrony. O ile nie określono inaczej, ma ona zastosowanie do całkowitego stężenia wszystkich substancji i izomerów. O ile nie wskazano inaczej, EQS dla fauny i flory odnosi się do ryb. «ryby fw» oznacza EQS dla fauny i flory odnoszące się do ryb słodkowodnych monitorowane w wodach śródlądowych; «ryby sw» oznacza EQS dla fauny i flory odnoszące się do ryb morskich monitorowane w innych wodach powierzchniowych. Dla substancji o numerach 15 (fluoranten), 28 (WWA) i 51 (bisfenol A) EQS dla fauny i flory odnosi się do skorupiaków i mięczaków. Do celów oceny stanu chemicznego monitorowanie fluorantenu, WWA i bisfenolu A w rybach nie jest właściwe. Dla substancji numer 37 (dioksyny i związki dioksynopodobne) EQS dla fauny i flory odnosi się do ryb, skorupiaków i mięczaków, zgodnie z pkt 4.1.5 załącznik I do rozporządzenia Komisji (UE) 2023/915 ^(*).

⁽⁷⁾ Dla grupy substancji priorytetowych zawierającej bromowane difenyletery (nr 5) EQS odnosi się do sumy stężeń kongenerów nr 28, 47, 99, 100, 153 i 154.

⁽⁸⁾ Eter tetra-, penta-, heksa-, hepta-, okta- i dekabromodifenylowy (numery CAS, odpowiednio: 40088-47-9, 32534-81-9, 36483-60-0, 68928-80-3, 32536-52-0, 1163-19-5).

⁽⁹⁾ Dla kadmu i jego związków (nr 6) wartości EQS zależą od stopnia twardości wody określanego w pięciu klasach (klasa 1: <40 mg CaCO₃/l, klasa 2: 40 do <50 mg CaCO₃/l, klasa 3: 50 do <100 mg CaCO₃/l, klasa 4: 100 do <200 mg CaCO₃/l i klasa 5: ≥200 mg CaCO₃/l).

⁽¹⁰⁾ Dla tej grupy substancji nie określono żadnego parametru wskaźnikowego. Parametry wskaźnikowe określa się przy użyciu metody analitycznej.

⁽¹¹⁾ DDT ogółem obejmuje sumę izomerów 1,1,1-trichloro-2,2 bis (p-chlorofenyl)etanu (numer CAS: 50-29-3; numer UE: 200-024-3); 1,1,1-trichloro-2 (o-chlorofenyl) 2 (p-chlorofenyl)etanu (numer CAS: 789-02-6; numer UE: 212-332-5); 1,1-dichloro-2,2 bis (p-chlorofenyl)etyleny (numer CAS: 72-55-9; numer UE: 200-784-6); oraz 1,1-dichloro-2,2 bis (p chlorofenyl)etanu (numer CAS: 72-54-8, numer UE: 200-783-0).

⁽¹²⁾ Te EQS odnoszą się do biodostępnych stężeń substancji.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
Pozycja nr	Nazwa substancji	Kategoria substancji	Numer CAS ⁽¹⁾	Numer UE ⁽²⁾	AA-EQS ⁽³⁾ Śródlądowe wody powierzchniowe ⁽⁴⁾ [µg/l]	AA-EQS ⁽⁵⁾ Inne wody powierzchniowe [µg/l]	MAC-EQS ⁽⁶⁾ Śródlądowe wody powierzchniowe ⁽⁷⁾ [µg/l]	MAC-EQS ⁽⁸⁾ Inne wody powierzchniowe [µg/l]	EQS Fauna i flora ⁽⁹⁾ [µg/kg mokrej masy] lub EQS Osady [µg/kg suchej masy], gdzie jest to wskazane	Zidentyfikowana jako priorytetowa substancja niebezpieczna	Zidentyfikowana jako wszechobecna substancja trwała, wykazująca zdolność do bioakumulacji i toksyczna (uPBT)	Zidentyfikowana jako substancja, która wykazuje tendencje do akumulowania się w osadach lub faunie i florze

- ⁽¹³⁾ Nonylofenol (numer CAS: 25154-52-3, numer UE: 246-672-0), w tym izomery: 4-nonylofenol (numer CAS: 104-40-5, numer UE: 203-199-4) i 4-nonylofenol (rozgałęziony) (numer CAS: 84852-15-3, numer UE: 284-325-5).
- ⁽¹⁴⁾ Oktylofenol (numer CAS: 1806-26-4, numer UE: 217-302-5), w tym izomer 4-(1,1',3,3'-tetrametylobutylo)-fenol (numer CAS: 140-66-9, numer UE: 205-426-2).
- ⁽¹⁵⁾ Benzo(a)piren (numer CAS: 50-32-8) (RPF 1), benzo(b)fluoranten (numer CAS: 205-99-2) (RPF 0,1), benzo(k)fluoranten (numer CAS: 207-08-9) (RPF 0,1), benzo(g,h,i)perylen (numer CAS: 191-24-2) (RPF 0), indeno(1,2,3-cd)piren (numer CAS: 193-39-5) (RPF 0,1), chryzen (numer CAS: 218-01-9) (RPF 0,01), benzo(a)antracen (numer CAS: 56-55-3) (RPF 0,1), dibenzo(a,h)antracen (numer CAS: 53-70-3) (RPF 1) i fluoranten (numer CAS: 206-44-0) (RPF 0,01). Fluoranten pojawia się również oddzielnie w wierszu 15. WWA antracen i naftalen wymieniono tylko oddzielnie, ponieważ RPF nie jest dostępny.
- ⁽¹⁶⁾ Dla grupy wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych (WWA) (nr 28) EQS dla fauny i flory odnosi się do sumy stężeń ośmiu z dziewięciu WWA wymienionych w przypisie 15, wyrażonych jako równoważniki benzo(a)pirenu w związku z działaniem rakotwórczym substancji w porównaniu z benzo(a)pirenem, czyli RPF z przypisu 15. Nie ma konieczności oznaczania benzo(g,h,i)peryleny w faunie i florze w celu określenia zgodności z ogólnymi EQS dla fauny i flory. Należy zapewnić zgodność z EQS dla fauny i flory dotyczące fluorantenu w wierszu 15.
- ⁽¹⁷⁾ Związki tributylowy, w tym kation tributylowy (numer CAS: 36643-28-4).
- ⁽¹⁸⁾ EQS dla osadów.
- ⁽¹⁹⁾ Nie są dostępne wystarczające informacje, aby ustalić MAC-EQS dla tych substancji.
- ⁽²⁰⁾ Odnosi się to do następujących związków:
7 polichlorowanych dibenzo-p-dioksyn (PCDD): 2,3,7,8-T4CDD (numer CAS: 1746-01-6, numer UE: 217-122-7), 1,2,3,7,8-P5CDD (numer CAS: 40321-76-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDD (numer CAS: 39227-28-6), 1,2,3,6,7,8-H6CDD (numer CAS: 57653-85-7), 1,2,3,7,8,9-H6CDD (numer CAS: 19408-74-3), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDD (numer CAS: 35822-46-9), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDD (numer CAS: 3268-87-9)
10 polichlorowanych dibenzofuranów (PCDF): 2,3,7,8-T4CDF (numer CAS: 51207-31-9), 1,2,3,7,8-P5CDF (numer CAS: 57117-41-6), 2,3,4,7,8-P5CDF (numer CAS: 57117-31-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDF (numer CAS: 70648-26-9), 1,2,3,6,7,8-H6CDF (numer CAS: 57117-44-9), 1,2,3,7,8,9-H6CDF (numer CAS: 72918-21-9), 2,3,4,6,7,8-H6CDF (numer CAS: 60851-34-5), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDF (numer CAS: 67562-39-4), 1,2,3,4,7,8,9-H7CDF (numer CAS: 55673-89-7), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDF (numer CAS: 39001-02-0)
12 dioksynopodobnych polichlorowanych bifenili (PCB-DL): 3,3',4,4'-T4CB (PCB 77, numer CAS: 32598-13-3), 3,3',4,5'-T4CB (PCB 81, numer CAS: 70362-50-4), 2,3,3',4,4'-P5CB (PCB 105, numer CAS: 32598-14-4), 2,3,4,4',5-P5CB (PCB 114, numer CAS: 74472-37-0), 2,3',4,4',5-P5CB (PCB 118, numer CAS: 31508-00-6), 2,3',4,4',5'-P5CB (PCB 123, numer CAS: 65510-44-3), 3,3',4,4',5-P5CB (PCB 126, numer CAS: 57465-28-8), 2,3,3',4,4',5-H6CB (PCB 156, numer CAS: 38380-08-4), 2,3,3',4,4',5'-H6CB (PCB 157, numer CAS: 69782-90-7), 2,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 167, numer CAS: 52663-72-6), 3,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 169, numer CAS: 32774-16-6), 2,3,3',4,4',5,5'-H7CB (PCB 189, numer CAS: 39635-31-9).
- ⁽²¹⁾ Dla grupy dioksyn i związków dioksynopodobnych (nr 37) EQS dla fauny i flory odnosi się do sumy stężeń substancji wymienionych w przypisie 20, wyrażonych jako równoważniki toksyczności na podstawie współczynników równoważnych toksyczności Światowej Organizacji Zdrowia z 2005 r.
- ⁽²²⁾ Numer CAS 52315-07-8 odnosi się do izomerowej mieszaniny cypermetryny, alfa-cypermetryny (numer CAS: 67375-30-8, numer UE: 257-842-9), beta-cypermetryny (numer CAS: 65731-84-2, numer UE: 265-898-0), tetra-cypermetryny (numer CAS: 71691-59-1) i zeta-cypermetryny (numer CAS: 1315501-18-8, numer UE: 257-842-9).
- ⁽²³⁾ Odnosi się to do 1,3,5,7,9,11-heksabromocyklododekanu (numer CAS 25637-99-4, numer UE: 247-148-4), 1,2,5,6,9,10-heksabromocyklododekanu (numer CAS: 3194-55-6, numer UE: 221-695-9), α-heksabromocyklododekanu (numer CAS: 134237-50-6), β-heksabromocyklododekanu (numer CAS: 134237-51-7) i γ-heksabromocyklododekanu (numer CAS: 134237-52-8).
- ⁽²⁴⁾ W przypadku wody słodkiej wykorzystywanej do poboru i przygotowania wody pitnej.
- ⁽²⁵⁾ W przypadku wody słodkiej niewykorzystywanej do poboru i przygotowania wody pitnej.
- ⁽²⁶⁾ Odnosi się to do następujących związków wymienionych wraz z ich numerem CAS, numerem UE i współczynnikiem względnej siły działania (RPF):
Kwas perfluorooktanowy (PFOA) (numer CAS: 335-67-1, numer UE: 206-397-9) (RPF 1); kwas perfluorooktanosulfonowy (PFOS) (numer CAS: 1763-23-1, numer UE: 217-179-8) (RPF 2); kwas perfluoroheksanosulfonowy (PFHxS) (numer CAS: 355-46-4, numer UE: 206-587-1) (RPF 0,6); kwas perfluorononanowy (PFNA) (numer CAS: 375-95-1, numer UE: 206-801-3) (RPF 10); kwas perfluorobutanosulfonowy (PFBS) (numer CAS: 375-73-5, numer UE: 206-793-1) (RPF 0,001); kwas perfluoroheksanowy (PFHxA) (numer CAS: 307-24-4, numer UE: 206-196-6) (RPF 0,01); kwas perfluorobutanowy (PFBA) (numer CAS: 375-22-4, numer UE: 206-786-3) (RPF 0,05); kwas perfluoropentanowy (PFPeA) (numer CAS: 2706-90-3, numer UE: 220-300-7) (RPF 0,03); kwas perfluoropentanosulfonowy (PFPeS) (numer CAS: 2706-91-4, numer UE: 220-301-2) (RPF 0,3005); kwas perfluorodekanowy (PFDA) (numer CAS: 335-76-2, numer UE: 206-400-3) (RPF 7); kwas perfluorododekanowy (PFDoDA or PFDoA) (numer CAS: 307-55-1, numer UE: 206-203-2) (RPF 3); kwas perfluoroundekany (PFUnDA or PFUnA) (numer CAS: 2058-94-8, numer UE: 218-165-4) (RPF 4); kwas perfluoroheptanowy (PFHpA) (numer CAS: 375-85-9, numer UE: 206-798-9) (RPF 0,505); kwas perfluorotridekanowy (PFTrDA) (numer CAS: 72629-94-8, numer UE: 276-745-2) (RPF 1,65); kwas perfluoroheptanosulfonowy (PFHpS) (numer CAS: 375-92-8, numer UE: 206-800-8) (RPF 1,3); kwas perfluorodekanosulfonowy (PFDS) (numer CAS: 335-77-3, numer UE: 206-401-9) (RPF 2); kwas perfluorotetradekany (PFTeDA) (numer CAS: 376-06-7, numer UE: 206-803-4) (RPF 0,3); kwas perfluoroheksadecany (PFHxDA) (numer CAS: 67905-19-5, numer UE: 267-638-1) (RPF 0,02); kwas perfluorooktadecany (PFODA) (numer CAS: 16517-11-6, numer UE: 240-582-5) (RPF 0,02); kwas 2,3,3,3-tetrafluoro-2-(heptafluoropropoksy)propionowy (HFPO-DA) (numer CAS: 13252-13-6) (RPF 0,06); kwas 2,2,3-trifluoro-3-(1,1,2,2,3,3-heksafluoro-3-(trifluorometoksy)propoksy)propanowy (numer CAS: 919005-14-4) (RPF 0,03); 2-(perfluoroheksylo)etanol (6:2 FTOH) (numer CAS: 647-42-7, numer UE: 211-477-1) (RPF 0,02); 2-(perfluorooktylo)etanol (8:2 FTOH) (numer CAS: 678-39-7, numer UE: 211-648-0) (RPF 0,04) oraz kwas 2,2-difluoro-2-((2,2,4,5-tetrafluoro-5-(trifluorometoksy)-1,3-dioksolan-4-yl)oksy)-octowy (C6O4) (numer CAS: 1190931-41-9) (RPF 0,06); kwas trifluorooctowy (TFA) (numer CAS: 76-05-1, numer UE: 200-929-3) (RPF 0,002).

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
Pozycja nr	Nazwa substancji	Kategoria substancji	Numer CAS ⁽¹⁾	Numer UE ⁽²⁾	AA-EQS ⁽³⁾ Śródlądowe wody powierzchniowe ⁽⁴⁾ [µg/l]	AA-EQS ⁽³⁾ Inne wody powierzchniowe [µg/l]	MAC-EQS ⁽⁵⁾ Śródlądowe wody powierzchniowe ⁽⁴⁾ [µg/l]	MAC-EQS ⁽⁵⁾ Inne wody powierzchniowe [µg/l]	EQS Fauna i flora ⁽⁶⁾ [µg/kg mokrej masy] lub EQS Osady [µg/kg suchej masy], gdzie jest to wskazane	Zidentyfikowana jako priorytetowa substancja niebezpieczna	Zidentyfikowana jako wszechobecna substancja trwała, wykazująca zdolność do bioakumulacji i toksyczna (uPBT)	Zidentyfikowana jako substancja, która wykazuje tendencję do akumulowania się w osadach lub faunie i florze

⁽²⁷⁾ W przypadku grupy PFAS (nr 65) EQS odnoszą się do sumy stężeń 25 PFAS wymienionych w przypisie 26, wyrażonych jako równoważniki PFOA w oparciu o moc substancji względem PFOA, czyli RPF z przypisu 26. Należy zatem zapewnić zgodność z krytycznymi EQS dla fauny i flory (odnoszące się do spożycia ryb). AA-EQS nie zapewniają równoważnej ochrony.

⁽²⁸⁾ »Pestycydy« oznaczają środki ochrony roślin, o których mowa w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, oraz produkty biobójcze, o których mowa w art. 3 rozporządzenia (UE) nr 528/2012.

⁽²⁹⁾ Minimalne kryteria w zakresie wyników ustanowione w dyrektywie 2009/90/WE mają zastosowanie do każdej pojedynczej substancji w ramach danej grupy substancji, ale przy uwzględnieniu konieczności oznaczenia ilościowego udziału każdej z tych substancji w stężeniu całkowitym do celów porównania z EQS.

⁽³⁰⁾ Z następującymi wyjątkami: cztery pestycydy, które mają być monitorowane w faunie i florze lub w osadach, tj. substancje o numerach 16, 30, 34 i 44 oraz glifosat.

^(*) Rozporządzenie Komisji (UE) 2023/915 z dnia 25 kwietnia 2023 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów niektórych zanieczyszczeń w żywności oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1881/2006 (Dz.U. L 119 z 5.5.2023, s. 103, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/915/oj>).”;

3) w części B wprowadza się następujące zmiany:

a) w pkt 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„W odniesieniu do każdej jednolitej części wód powierzchniowych stosowanie AA-EQS oznacza, że dla każdego reprezentatywnego punktu monitorowania w danej jednolitej części wód średnia arytmetyczna stężeń mierzonych o różnych porach w ciągu roku nie przekracza tej normy.”;

b) w pkt 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„W odniesieniu do każdej jednolitej części wód powierzchniowych stosowanie MAC-EQS oznacza, że stężenie mierzone w którymkolwiek reprezentatywnym punkcie monitorowania w jednolitej części wód nie przekracza tej normy.”.

—

ZAŁĄCZNIK VII

W dyrektywie 2008/105/WE dodaje się załącznik w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK II

ŚRODOWISKOWE NORMY JAKOŚCI DLA SUBSTANCJI ZANIECZYSZCZAJĄCYCH SPECYFICZNYCH DLA DORZECZY

CZĘŚĆ A: ORIENTACYJNY WYKAZ KATEGORII SUBSTANCJI ZANIECZYSZCZAJĄCYCH SPECYFICZNYCH DLA DORZECZY

1. Związki chlorowcoorganiczne oraz substancje, które mogą tworzyć takie związki w środowisku wodnym.
2. Związki fosforoorganiczne.
3. Związki cynoorganiczne.
4. Substancje i preparaty lub produkty ich rozkładu, wobec których udowodniono, że posiadają właściwości rakotwórcze lub mutagenne lub właściwości mogące zakłócać funkcje steroidogenowe, funkcje tarczycy, reprodukcyjne lub inne funkcje endokrynologiczne w środowisku wodnym lub za jego pośrednictwem.
5. Trwałe węglowodory oraz trwałe i podlegające bioakumulacji organiczne substancje toksyczne.
6. Cyjanki.
7. Metale i ich związki.
8. Arsen i jego związki.
9. Środki biobójcze i środki ochrony roślin.
10. Substancje w zawiesinie, w tym mikrodrobiny/nanodrobiny plastiku.
11. Mikroorganizmy, geny lub materiał genetyczny wskazujący na obecność mikroorganizmów odpornych na środki przeciwdrobnoustrojowe, w szczególności mikroorganizmów patogennych dla ludzi lub zwierząt gospodarskich.

CZĘŚĆ B: PROCEDURA OKREŚLANIA ŚRODOWISKOWYCH NORM JAKOŚCI DLA SUBSTANCJI ZANIECZYSZCZAJĄCYCH SPECYFICZNYCH DLA DORZECZY

Metody stosowane przy ustalaniu EQS dla substancji zanieczyszczających specyficznych dla dorzeczy obejmują następujące etapy:

- a) identyfikacja receptorów i przedziałów lub matryc zagrożonych przez substancję wzbudzającą obawy;
- b) zestawienie i ocena jakości danych dotyczących właściwości substancji wzbudzających obawy, w tym ich toksyczności, w szczególności danych pochodzących z raportów z badań laboratoryjnych, badań mezokosmu i badań terenowych, obejmujących zarówno działanie przewlekłe, jak i ostre w środowisku wody słodkiej i wody słonej;
- c) ekstrapolacja danych dotyczących (eko)toksyczności na stężenia niewywołujące skutków lub podobne stężenia, przy użyciu metod deterministycznych lub probabilistycznych, oraz wybór i zastosowanie odpowiednich czynników oceny w celu uwzględnienia niepewności i określenia EQS;
- d) porównanie EQS dla różnych receptorów i przedziałów oraz wybór krytycznych EQS, czyli EQS, które zapewniają ochronę najbardziej wrażliwego receptora w najbardziej istotnym przedziale lub matrycy.

CZĘŚĆ C: REPOZYTORIUM ZHARMONIZOWANYCH ŚRODOWISKOWYCH NORM JAKOŚCI DLA SUBSTANCJI ZANIECZYSZCZAJĄCYCH SPECYFICZNYCH DLA DORZECZY

Pozycja nr	Nazwa substancji	Kategoria substancji	Numer CAS ⁽¹⁾	Numer UE ⁽²⁾	AA-EQS ⁽³⁾ Śródlądowe wody powierzchniowe ⁽⁴⁾ [µg/l]	AA-EQS ⁽³⁾ Inne wody powierzchniowe [µg/l]	MAC-EQS ⁽⁵⁾ Śródlądowe wody powierzchniowe ⁽⁴⁾ [µg/l]	MAC-EQS ⁽⁵⁾ Inne wody powierzchniowe [µg/l]	EQS Fauna i flora ⁽⁶⁾ [µg/kg mokrej masy] lub EQS Osady [µg/kg suchej masy], gdy tak wskazano
1	Alachlor ⁽⁷⁾	Pestycydy	15972-60-8	240-110-8	0,3	0,3	0,7	0,7	
2	Tetrachlorek węgla ⁽⁷⁾	Substancje przemysłowe	56-23-5	200-262-8	12	12	nie dotyczy	nie dotyczy	
3	Chlorfenwinfos ⁽⁷⁾	Pestycydy	470-90-6	207-432-0	0,1	0,1	0,3	0,3	
4	Symazyna ⁽⁷⁾	Pestycydy	122-34-9	204-535-2	1	1	4	4	
5	Trichlorobenzeny ⁽⁷⁾	Substancje przemysłowe (rozpuszczalniki)	12002-48-1	234-413-4	0,4	0,4	nie dotyczy	nie dotyczy	
6	Atrazyna ⁽⁷⁾	Pestycydy (herbicydy)	1912-24-9	217-617-8	0,6	0,6	2,0	2,0	

⁽¹⁾ CAS: Chemical Abstracts Service.

⁽²⁾ Numer UE: Europejski wykaz istniejących substancji o znaczeniu handlowym (EINECS) lub Europejski wykaz notyfikowanych substancji chemicznych (ELINCS).

⁽³⁾ Ten parametr jest EQS wyrażoną jako średnia wartość roczna (AA-EQS). O ile nie określono inaczej, ma on zastosowanie do całkowitego stężenia wszystkich substancji i izomerów.

⁽⁴⁾ Śródlądowe wody powierzchniowe obejmują rzeki i jeziora oraz związane z nimi sztuczne lub silnie zmienione części wód.

⁽⁵⁾ Ten parametr jest EQS wyrażoną jako najwyższe dopuszczalne stężenie (MAC-EQS). W przypadku gdy w rubryce MAC EQS zaznaczono »nie dotyczy«, uznaje się, że wartości AA EQS chronią również przed krótkoterminowym wzrostem zanieczyszczenia przy stałych zrzutach, ponieważ są one znacznie niższe niż wartości obliczone na podstawie toksyczności ostrej.

⁽⁶⁾ Jeżeli podano EQS dla fauny i flory, należy ją zastosować zamiast EQS dla wody, bez uszczerbku dla art. 3 ust. 3 niniejszej dyrektywy, który pozwala na monitorowanie alternatywnego taksonu flory i fauny lub innej matrycy, o ile zastosowane EQS zapewniają równoważny poziom ochrony. O ile nie wskazano inaczej, EQS dla fauny i flory odnosi się do ryb.

⁽⁷⁾ Substancja wymieniona uprzednio jako substancja priorytetowa w załączniku X do dyrektywy 2000/60/WE lub załączniku I do dyrektywy 2008/105/WE.”

ZAŁĄCZNIK VIII

W dyrektywie 2008/105/WE dodaje się załącznik w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK III

SUBSTANCJE PODLEGAJĄCE PRZEGLĄDOWI W CELU POTENCJALNEGO UZNANIA ICH ZA SUBSTANCJE
PRIORYTETOWE

Nazwa substancji	Numer CAS ⁽¹⁾	Numer UE ⁽²⁾
Suma bisfenoli	nie dotyczy	nie dotyczy
Suma (sumy) wybranych pestycydów według sposobu działania	nie dotyczy	nie dotyczy
Suma (sumy) wybranych substancji farmaceutycznych według sposobu działania	nie dotyczy	nie dotyczy

⁽¹⁾ CAS: Chemical Abstracts Service.

⁽²⁾ Numer UE: Europejski spis istniejących substancji o znaczeniu handlowym (EINECS) lub Europejski wykaz notyfikowanych substancji chemicznych (ELINCS).”